

Gemeentelijke reglementen en administratieve sancties in Gent

januari 2003

PROMOTOREN

Prof. Dr. Tom Vander Beken

Prof. Dr. Gert Vermeulen

OPDRACHTGEVER

Stad Gent

ONDERZOEKERS

Soetekin Steverlynck

Judith Colle

Institute for International Research on Criminal Policy
Universiteit Gent

I. Onderzoeksopzet	4
II. Methodologie	5
III. Algemeen kader	5
A. Openbare overlast	6
B. Afwezigheid hogere norm	6
C. Keuze sanctie.....	7
D. Gepaste sanctie.....	8
E. Algemene principes	9
IV. Systematische analyse van de bestaande gemeentelijke normen	14
Deel 1. Openbare rust	14
Sectie 1. Bijeenkomsten op openbare plaatsen en private plaatsen.....	14
Sectie 2. Sluitingsuur van drankgelegenheden.....	16
Sectie 3. Collecten	18
Sectie 4. Geluidshinder	19
Sectie 5. Straatmuzikanten	21
Deel 2. Veiligheid	22
Sectie 1. Sleutelkoker.....	22
Sectie 2. Brandbeveiliging dancings	23
Sectie 3. Veiligheid in gebouwen	23
Sectie 4. Kamerwoningen	24
Sectie 5. Vuur maken/vuurwerk.....	31
Sectie 6. Het dragen van maskers	32
Sectie 7. Loslopende dieren	32
Sectie 8. Particuliere hulpverlening bij onheil	33
Sectie 9. Bestrijding van ijzel, het reinigen van de openbare weg bij sneeuw en/of ijzel	34
Sectie 10. Nummern van woongelegenheden, gebouwen en percelen	35
Sectie 11. Plaatsen van fietsen	36
Deel 3. Zeden	37
Sectie 1. Prostitutie	37
Sectie 2. Inschrijving diensters	38
Sectie 3. Vergunning lunaparken	41
Sectie 4. Onderzoek naar reële verblijfplaats.....	42
Deel 4. Gezondheid, natuur, hygiëne	46
Sectie 1. Ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen – Netheid – Klein Gevaarlijk Afval.....	46
Sectie 2. Bevuilen van de openbare weg en plaatsen veiligheid en reinheid - Sluikstorten	55
Sectie 3. Slachting ten huize	57
Sectie 4. Containerparken	58
Sectie 5. Begraafplaatsen	66
Sectie 6. Verbod van de verkoop of ter beschikkingstelling lachgas	77
Sectie 7. Sport - en recreatiedomeinen.....	77
Sectie 8. Plantsoenen	85
Sectie 9. Rondreizende woonwagens en schepen	88
Sectie 10. Hoge beplanting, verwijderen van onkruid	90
Sectie 11. Hengelsport	91
Sectie 12. Gezondheid woningen, ontsmettingen	96
Deel 5: Ruimtelijke ordening	99

Sectie 1. Aanplakkingen	99
Sectie 2. Algemeen Bouwreglement	100
Sectie 3. Straatgeveltuinjes	100
Sectie 5. Uitvoeren van werken	103
Sectie 6. Vellen van hoogstammige bomen	107
Deel 6. Handel – Inname openbare weg	109
Sectie 1. Markten	109
Sectie 2. Groothandelsmarkt	119
Sectie 3. Privatieve ingebruikname van de openbare weg	122
Sectie 4. Verkoop van voedingsmiddelen gepaard gaande met de inname van de openbare weg	125
Deel 7. Mobiliteit	126
Sectie 1. Voetgangers	126
Sectie 2. Taxidiensten	126
Sectie 3. Haven	126
Sectie 4. Bewegwijzering ten behoeve van bedrijven	126
Sectie 5. Publiciteit	126
Deel 8. Coördinatie	127

I. Onderzoeksopzet

1. Voorliggend onderzoek, met een looptijd van 01/05/2002 tot 31/01/2003 is tot stand gekomen in opdracht van Stad Gent en werd uitgevoerd door het *Institute for International Research on Criminal Policy* van de Gentse Universiteit.

2. De zoektocht naar adequate instrumenten om overtredingen die als overlast worden beschouwd, aan te pakken, heeft de laatste tijd erg aan belang gewonnen. Dit kan verklaard worden door de drang naar alternatieve, snellere en goedkopere oplossingen voor de beteugeling van overlast.

3. Krachtens Art. 119 1^e lid Nieuwe Gemeentewet¹ hebben de gemeenten de bevoegdheid politieverordeningen uit te vaardigen en de tevens de overtreding ervan te sanctioneren door het voorzien in politiestrafpen. Deze politieverordeningen, die tot doel hebben de gemeenten toe te laten de openbare orde *sensu lato* te handhaven op lokaal niveau en alle vormen van overlast aan te pakken, betreffen minder ernstige gedragingen binnen het geheel van strafrechtelijke handhaving, maar beogen niettemin de beteugeling van gedragingen die als erg storend worden ervaren door de bevolking. De praktijk toont echter aan dat, indien er reeds een proces-verbaal wordt opgemaakt, dit vaak door het parket wordt geklasseerd zonder gevolg. Het openbaar ministerie oordeelt immers dat zij hun beperkte middelen moeten besteden aan de meer ernstige vormen van criminaliteit. Dit impliceert dat de gemeenten *de facto* ontdaan worden van de mogelijkheid om hun politieverordeningen afdwingbaar te maken en zij zodoende niet in de mogelijkheid verkeren om op een efficiënte wijze alle vormen van plaatselijke overlast tegen te gaan.² Bovendien geeft deze situatie naar de burger toe de indruk dat dit type gedragingen straffeloos blijft.

4. Om hieraan tegemoet te komen werd door de Wet van 13 mei 1999 tot invoering van de gemeentelijke administratieve sancties³ uitgevaardigd. Deze wet verschaft de gemeente de mogelijkheid via het nieuwe Art. 119bis § 2 N.Gem.W. om elke overtreding van politieverordeningen hetzij strafrechtelijk, hetzij bestuursrechtelijk te sanctioneren⁴, via een administratieve sanctie.⁵

5. Dit onderzoek heeft als doelstelling de bestaande reglementen van de Stad Gent die een strafbepaling inhouden te analyseren, te updaten en op coherente wijze te codificeren. Hierbij werd nagegaan of de bestaande straffen de wettelijke maxima van politiestrafpen niet te boven gaan. Daarnaast werd de haalbaarheid tot gemeentelijke administratieve afhandeling onderzocht, rekening houdend met alle wettelijke vereisten.

¹ Hierna N.Gem.W.

² *Parl. St. Kamer*, 1998-1999, nr. 2031/1, 1.

³ *B.S.*, 10 juni 1999.

⁴ VENY, L.M., DE GEYTER, F. VANDENDRIESSCHE, 'De invoering van gemeentelijke administratieve sancties...of naar publieke rechtshandhaving op lokaal vlak in België?', *A.J.T.*, 1999-2000, 157.

⁵ J. OOSTENBRINK, *Administratieve sancties*, 's Gravenhage, VUGA, 1968, 8.

6. Het streefdoel van dit onderzoek is tweeledig. In eerste instantie is het de bedoeling de Stad Gent de mogelijkheid te geven deze administratieve afhandeling effectief in de praktijk te hanteren en aldus een efficiënt handhavingsbeleid uit te bouwen waarbij de stad zelf een ruime mate van verantwoordelijkheid bezit. Bovendien wordt een codificatie voorop gesteld van de bestaande reglementen die strafbepalingen bevatten. Dit wordt ingegeven door de noodzaak een kenbaar gemeentelijk sanctiesysteem te creëren dat gemakkelijk hanteerbaar is door de burger. Op die manier wordt getracht duidelijkheid en inzicht te verschaffen in de bestaande regulering.

II. Methodologie

7. Voor de uitwerking van het onderzoeksproject werden alle gemeentereglementen in aanmerking genomen die een sanctie bevatten, hetzij een administratieve sanctie of een strafrechtelijke sanctie, ongeacht onder welke benaming de gemeente zelf dit reglement heeft uitgevaardigd. Dit werd geïnspireerd door het feit dat in de bestaande reglementen de termen politieverordening, politiereglement, algemeen of aanvullend reglement en reglement van inwendige orde niet zelden door elkaar gebruikt worden. De voorwaarde dat de reglementen die in aanmerking komen voor codificatie een sanctie moeten omhelzen, werd gehanteerd ter verbetering van de huidige situatie. Deze bestaat er immers in dat in de lijst met politieverordeningen ook reglementen van inwendig bestuur en richtlijnen ondergebracht worden, wat weliswaar de coherentie en de kenbaarheid van de bestaande regels in de hand werkt, maar onduidelijkheid veroorzaakt betreffende het al dan niet strafbaar karakter van een reglement (vb. richtlijnen voor het toekennen van vergunningen voor containers of terrassen behandelen bij politieverordening op de privaatieve ingebruikneming van de openbare weg).

8. Alle verordeningen die sancties bevatten, uitgevaardigd sinds de fusie van gemeenten van 1 januari 1977 werden verwerkt. Bovendien werden de politieverordeningen van voor de fusie in aanmerking genomen voor zover ze een algemeen toepassingsgebied hebben, gezien deze het gelijkheidsbeginsel niet schenden.

9. Om een beter inzicht te krijgen in de bestaande en voorgestelde artikels worden verschillende kleuren gehanteerd: de bestaande tekst is zwart, **aanpassingen groen**, **nieuwe artikels rood** en **de commentaren blauw** gemarkeerd.

III. Algemeen kader

In het kader van dit onderzoek werd nagegaan in welke mate de wet tot invoering van de gemeentelijke administratieve sanctie kan worden toegepast, en meer concreet welke artikelen hiervoor in aanmerking zouden kunnen komen. De verscheidene elementen die in overweging dienen genomen te worden opdat de

invoering van de bestuurlijke afhandeling op een correcte wijze verloopt, worden hier uiteengezet.

A. Openbare overlast

10. Een degelijke alomvattende definitie geven van het begrip openbare overlast wordt in de rechtsleer aanzien als een onmogelijke opdracht en verklaart waarom dit niet gedefinieerd wordt in de wet.⁶

11. De Minister preciseert in zijn omzendbrief⁷ dat het moet onderscheiden worden van de andere klassieke bestanddelen van het begrip openbare orde.

'De openbare overlast heeft betrekking op, voornamelijk individuele, materiële gedragingen die het harmonieuze verloop van de menselijke gedragingen kunnen verstoren en de levenskwaliteit van de inwoners van een gemeente, een wijk, een straat, kunnen beperken op een manier die de normale druk van het sociale leven overschrijdt.

Men kan de openbare overlast beschouwen als lichte vormen van verstoringen van de openbare rust, veiligheid, gezondheid en zindelijkheid.'

12. Een belangrijk gevolg van de toewijzing van de opdracht tot het tegengaan van de alle vormen van openbare overlast aan de politie via Art. 135 § 2 N.Gem.W. is dat op die manier de stringente rechtspraak van de Raad van State wordt verruimd. Deze was vóór de inwerkingtreding van de wet van 13 mei 1999 immers van oordeel dat de lokale politie slechts kon optreden indien een gedraging een schending uitmaakte van de materiële openbare orde.⁸ De wetgever heeft aldus beoogd de gemeentelijke verantwoordelijkheid op het stuk van de materiële openbare orde, in zijn verschillende componenten, te verruimen tot de bredere problematiek van de openbare overlast.⁹

B. Afwezigheid hogere norm

13. De beoogde reglementen en verordeningen mogen volgens Art. 119bis N.Gem.W. niet in strijd zijn met de wetten, de decreten, de ordonnanties, de reglementen en de besluiten van de Staat, de Gewesten, de Gemeenschappen, de Gemeenschapscommissies, de provincieraad en de bestendige deputatie van de provincieraad. Bijgevolg mag de gemeenteraad geen politiereglement

⁶ HACHE, D., VANDELANOTTE J., *Juridische fundamenteën inzake de vrijwaring van de openbare orde*, Brugge, v.z.w. Politeia, Uitgeverij Vanden Broele, 1991, 1-17.

⁷ Ministeriële omzendbrief OOP 30 aangaande de uitvoering van de wet van 13 mei 1999 betreffende de invoering van de gemeentelijke administratieve sancties.

⁸ VAN HEUVEN, D., VAN VOLSEM, F., Over het opleggen van een sluitingsuur aan herbergen door een gemeentelijk politiereglement, *T. Gem.* 1996, 38 e.v.; T. VANDERBEKEN, 'Over sluitingen en sluitingsuren', *Pan.*, 1994, 405.

⁹ *R.v.St.*, 25 mei 2000, 87.600, 7.

uitvaardigen voor die domeinen die de hogere overheid reeds volkomen heeft geregeld, m.a.w. waarover deze overheid een systematische en sluitende regeling heeft uitgevaardigd.¹⁰ Anderzijds blijft de gemeenteraad zolang een bepaald domein niet volkomen geregeld is door een hogere overheid, bevoegd om daarover aanvullende politiereglementen uit tevaardigen die evenwel niet in strijd mogen zijn met de reglementering van de hogere overheid.¹¹

14. Met dit doel voor ogen werd in het kader van de onderzoeksopdracht nagegaan of de bepalingen in de bestaande reglementen van de Stad Gent niet reeds het voorwerp uitmaken van een norm uitgevaardigd door een hogere overheid. Waar dit wel het geval is, werd een wijziging voorgesteld om de wettelijkheid van deze reglementen te optimaliseren.

C. Keuze sanctie

15. Sinds de wet van 13 mei 1999 heeft de gemeente de mogelijkheid om tegen gedragingen die overlast vormen op te treden door middel van een politiestraf of een administratieve sanctie. Gezien Art. 119bis § 3 N.Gem.W. de mogelijkheid uitdrukkelijk uitsluit om, voor één enkele overtreding een strafrechtelijke sanctie én een administratieve sanctie te voorzien, dringt een duidelijke keuze zich op.

16. De afweging welke soort van sanctie het meest geschikt is, houdt een beleidskeuze in van elke gemeente. Tijdens het onderzoek werd duidelijk de voorkeur gegeven om, in de mate van het mogelijke, te kiezen voor de bestuurlijke weg, en dit wegens de talrijke voordelen die een administratieve afhandeling biedt:¹²

1. de sanctie kan verhoudingsgewijs tot de gepleegde feiten bepaald worden; de gebruikte procedure om de sanctie op te leggen is sneller; de gemeente heeft de macht over de sanctieprocedure, wat de gemeentelijke autonomie versterkt; de opbrengst komt ten goede van de gemeente;¹³ de gemeente heeft de vrije keuze welke soort administratieve sanctie ze invoert en kan, indien de voorkeur gegeven wordt aan een administratieve boete, het bedrag hiervan zelf bepalen naar eigen goeddunken.

17. Gezien de bestuurlijke afhandeling talrijke voordelen biedt, werd dan ook gestreefd naar een zo ruim mogelijke invulling van de strafbepalingen met administratieve sancties. Bij het merendeel van de verordeningen lijkt een administratieve afhandeling opportuun, hoewel dit voor enkele verordeningen of

¹⁰ M. BOES., 'De Wet Gemeentelijke Administratieve Sancties', *T. Gem.*, 2000, 117.

¹¹ DUJARDIN, J., SOMERS, W., VAN SUMMEREN, L., DEBYSER, J., *Praktisch handboek voor gemeenterecht*, Brugge, Die Keure, 1995, 293.

¹² ECKHOUT, S., 'De administratieve sancties vanuit politieel oogpunt' in *Gemeentelijke administratieve sancties*, MEIJLAERS, S. (ed.), Politeica, Brussel, 2001, 27.

¹³ Dit financiële aspect moet echter genuanceerd worden, gezien de invoering van de bestuurlijke afhandeling ook gepaard zal gaan met extra kosten, zijnde de personeels- en administratiekosten.

artikelen echter juridisch niet mogelijk is. Bij wijze van voorbeeld kan hier verwezen worden naar de Politieverordening op het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen,¹⁴ waar overtreding reeds wordt gestraft op basis van Art. 56 Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981.

18. Vanuit praktisch oogpunt zal het noodzakelijk zijn om de artikelen die bestuurlijk en deze die alsnog strafrechtelijk afgehandeld worden, duidelijk van elkaar te kunnen onderscheiden. Het is echter noodzakelijk voor de coherentie van het geheel om de gedragingen die alsnog gesanctioneerd worden met politiestrafpen niet te isoleren, maar duidelijk te markeren binnen het geheel opdat misvattingen vermeden worden en zowel de burger als de openbare macht gemakkelijk het geheel van reglementen kunnen hanteren.

19. Bovendien is de coördinatie van politiereglementen aan te raden gezien de nood aan een betere kenbaarheid van de bestaande reglementen. Men mag hierbij de gevolgen van een dergelijke coördinatie niet uit het oog verliezen. Art. 119bis § 5 bepaalt immers:

‘De administratieve sanctie is proportioneel in functie van de zwaarte van de feiten die haar verantwoordt, en in functie van eventuele herhaling.

De vaststelling van meerdere samenlopende inbreuken op hetzelfde reglement of dezelfde verordening zal het voorwerp uitmaken van één enkele administratieve sanctie, in verhouding tot de ernst van het geheel van de feiten.’

Dergelijke opslorping van verschillende administratieve sancties dient vermeden te worden. Een mogelijke optie bestaat erin deze verordeningen niet te coördineren maar afzonderlijk te laten bestaan, en ze formeel wel in één document te gieten, zoals in deze analyse werd gedaan.

D. Gepaste sanctie

20. Art. 119bis § 2 N.Gem.W. bevat een limitatieve opsomming van de mogelijke administratieve sancties, zijnde:

een *administratieve geldboete* met een maximum van 247,89 Euro;
een *administratieve schorsing* van een door de gemeente afgeleverde toelating of vergunning;
een *administratieve intrekking* van een door de gemeente afgeleverde toelating of vergunning;
de *administratieve sluiting* van een instelling die tijdelijk of definitief kan zijn.

21. Indien wordt voorzien in een administratieve geldboete is de bepaling van de hoogte van de boete een beleidsoptie die door de gemeente zelf moet genomen

¹⁴ G.R. 18.11.1997.

worden in functie van de lokale noden. Bijgevolg wordt in deze analyse de precieze hoogte van de boete nog open gelaten. Bij de concrete invulling van deze boete dient rekening gehouden te worden met de verzwarende van de procedure van zodra de boete 61,97 Euro overschrijdt.¹⁵ Gezien de vlotte procedure van primordiaal belang is bij de administratieve afhandeling, dient benadrukt te worden dat een boete onder dit bedrag te verkiezen valt.¹⁶

22. Bovendien komt het aan de gemeenteraad toe een oordeel te vormen omtrent de meest gepaste administratieve sanctie en aldus de vorm die deze kan aannemen.

Op die manier verschaft de wetgever aan het lokaal bestuur de ruimte die hen toelaat een eigen straf –en administratief sanctiebeleid te ontwikkelen ten aanzien van kleine overtredingen en verstoringen van de openbare rust.¹⁷

23. Tenslotte dient de gemeente een beoordeling te maken omtrent de proportionaliteit van de sanctie in functie van de zwaarte van de feiten die haar verantwoordt (art. 119bis § 5 N.Gem.W).

E. Algemene principes

24. De keuze voor de administratieve afhandeling brengt met zich dat de algemene bepalingen voorzien in het strafwetboek niet van toepassing zijn. Dit brengt talrijke hiaten met zich die dienen ingevuld te worden om een vlot rechtsverkeer te verzekeren. Ter illustratie: het ontbreken van een bepaling betreffende de overtreder, samenloop van verschillende administratieve sancties, herhaling,... Idealiter zou de wetgever dit hiaat opvullen, maar zolang deze hiertoe geen initiatief neemt, is het verkieslijk dit op gemeentelijk vlak te regelen. Een mogelijke invoering van dit algemeen deel op gemeentelijk niveau wordt hieronder uitgewerkt. Het uitgangspunt is de opdeling van administratieve geldboeten in deze boven en deze onder de grens van 61,97 Euro, de reden hiervan werd reeds hoger aangehaald. De boetes onder dit bedrag heten in dit voorstel boetes van klasse 1, terwijl deze boven dit bedrag als boetes van klasse 2 zullen omschreven worden. Op basis van deze twee klassen is het mogelijk om een sluitende regeling tot stand te brengen naar het voorbeeld van de algemene principes uit het strafwetboek.¹⁸

¹⁵ Volgens artikel 119bis §9 laatste lid van de Nieuwe Gemeentewet heeft de overtreder nl. niet het recht om een mondelinge verdediging van zijn zaak te verzoeken, wanneer hem een geldboete wordt opgelegd die niet hoger is dan 61,97 €

¹⁶ MEIJLAERS, S. en VERBEEK, M., 'Bestuurlijke reflecties bij administratieve sancties' in MEIJLAERS, S., *o.c.*, 2001, 12.

¹⁷ VENY, L.M., DE GEYTER, L., VANDENDRIESSCHE, F., "De invoering van gemeentelijke administratieve sancties ..of naar publieke rechtshandhaving op lokaal vlak in België?", *A.J.T.* 1999-2000, 160.

¹⁸ De hierna volgende artikelen kunnen onder de noemer 'Algemene bepalingen: Gemeentelijke Administratieve sancties' worden geplaatst.

De aandacht dient tenslotte gevestigd te worden op het feit dat de rechtstreekse dagvaarding, die in het strafrecht voorzien is, niet van toepassing is op de administratieve afhandeling. De burger beschikt in deze procedure niet over de mogelijkheid een zaak zelf aanhangig te maken.

1. Herhaling¹⁹

25. Onder administratiefrechtelijke herhaling wordt verstaan: De staat waarbij de overtreder binnen de twaalf maanden na het begaan van een administratieve overtreding, opnieuw eenzelfde administratieve overtreding begaat.

Het betreft enkel de herhaling van een administratieve overtreding na een andere. Herhaling van een administratieve overtreding na een strafrechtelijke gesanctioneerde gedraging wordt hier bijgevolg niet in aanmerking genomen.

26. Bovendien dient, naar analogie met artikel 565 Sw., de herhaling specifiek te zijn. Dit houdt in dat er sprake is van herhaling wanneer de overtreder wegens *dezelfde overtreding* reeds is veroordeeld binnen de twaalf voorafgaande maanden.

Het is aangewezen te voorzien in een bijzonder regime voor de sanctionering van herhaling van administratieve overtredingen.²⁰

27. Op basis van de hoger beschreven indeling van de administratieve geldboeten (klasse 1 en 2) wordt de invoering van volgende artikels voorgesteld:

Art. 1: *‘De persoon die, na met een administratieve geldboete van klasse 1 te zijn gesanctioneerd, binnen de twaalf maanden eenzelfde overtreding begaat die gesanctioneerd wordt met een administratieve geldboete van klasse 1, wordt gesanctioneerd met een geldboete van klasse 2.’*

Art. 2: *‘De persoon die, na met een administratieve geldboete van klasse 2 te zijn gesanctioneerd, binnen de twaalf maanden eenzelfde overtreding begaat die gesanctioneerd wordt met een administratieve geldboete van klasse 2, wordt gesanctioneerd met de volgens de wet maximum toegelaten geldboete, zijnde 247,89 Euro.’*

Art. 3: *‘De vergunning van een persoon, eigenaar van een instelling waarvoor een vergunning vereist is, aan wie reeds tweemaal een administratieve boete*

¹⁹ Zie hiervoor: artikel 119bis § 5 1^e lid van de Nieuwe Gemeentewet. Een toe te passen regeling in geval van herhaling wordt in dit artikel echter niet voorzien.

²⁰ Artikel 2 Proeve van een algemeen wetgevend kader voor een Belgisch administratief sanctiesysteem, Het voorstel tot wettekst, in VANDER BEKEN, T. en BAETEN, K., *Strafrecht en Administratieve Afhandeling*, Gent, IRCP, 2002, 24 en 36.

*werd opgelegd naar aanleiding van een overtreding die verband houdt met die instelling, zal worden ingetrokken of geschorst worden tot de door de gemeente opgelegde voorwaarden worden voldaan. Indien deze voorwaarden na een door de gemeente te bepalen tijdsperiode niet worden voldaan, kan administratieve sluiting volgen.*²¹

Dit ‘cascadesysteem’ verhindert uiteraard niet dat de intrekking, schorsing en sluiting ook als directe (administratieve) sanctie kunnen worden opgelegd, wanneer het reglement in kwestie zulks stipuleert.

2. Samenloop van verscheidene overtredingen binnen één reglement of verordening

28. Artikel 119*bis* §5 2e lid van de Nieuwe Gemeentewet vermeldt de handelswijze bij samenloop van meerdere inbreuken op hetzelfde politiereglement of op dezelfde verordening. Volgens de in dit artikel geldende samenloopregeling kan slechts één administratieve sanctie worden opgelegd; de strafmaat wordt in verhouding tot de ernst van het geheel van de feiten bepaald.

29. Enerzijds kan er sprake zijn van een eendaadse samenloop; dit is de omstandigheid waarbij één gedraging een inbreuk vormt op meerdere artikelen van het politiereglement. Anderzijds kan zich de omstandigheid van de meerdaadse samenloop voordoen, wanneer de overtreder meerdere feiten pleegt die evenveel inbreuken vormen op hetzelfde politiereglement – op dezelfde verordening.²²

30. Op basis van deze indeling lijkt het aangewezen volgende artikelen in te voeren:

Art.4: ‘In geval van een eendaadse administratiefrechtelijke samenloop wordt alleen de zwaarste geldboete opgelegd.’²³

Art.5: ‘Bij meerdaadse samenloop van verscheidene overtredingen waarvoor administratieve geldboetes voorzien zijn, wordt het bedrag van de som van de verschillende geldboeten opgelegd, zonder dat deze boete het bedrag van 247,89

²¹ Dit cascadesysteem heeft de bedoeling een efficiënte maar tezelfdertijd ook proportionele straf op te leggen. De burger krijgt bij dit systeem verschillende kansen om een situatie van overlast te verbeteren. Bij volharding treedt de gemeente strenger op.

²² VENY, L.M., DE GEYTER, L. EN VANDENDRIESSCHE, F., “De invoering van gemeentelijke administratieve sancties ..of naar publieke rechtshandhaving op lokaal vlak in België?”, *A.J.T.* 1999-2000, 161.

²³ Dit naar analogie van het uit het strafrecht afkomstige principe van de ‘opsorping’ waarbij alleen de zwaarste straf wordt uitgesproken.

Euro te boven mag gaan.²⁴ Er wordt dus slechts één administratieve geldboete opgelegd per reglement.'

31. Bijgevolg zal er in geval van samenloop van meerdere inbreuken op één reglement slechts één sanctie worden opgelegd, terwijl er geval van samenloop van meerdere overtredingen van verschillende reglementen, meerdere sancties zullen opgelegd worden.

32.

Art. 6: 'Bij samenloop van een overtreding waarvoor een administratieve geldboete voorzien is én een overtreding waarvoor een administratieve schorsing of intrekking van een door de gemeente afgeleverde toelating of vergunning of een administratieve sluiting van een instelling, wordt alleen de schorsing, intrekking of sluiting uitgesproken.'²⁵

Dit alleen m.b.t. overtredingen binnen eenzelfde reglement.

3. Poging en deelneming

33. Poging tot, noch deelname aan een overtreding van een politiereglement of verordening, wordt gesanctioneerd.

4. Minderjarigheid

34. Wat betreft de strafrechtelijke afhandeling kan verwezen worden naar de regeling uitgewerkt in de Jeugdbeschermingswet van 08/04/1965, waarbij men uitgaat van het beschermingsmodel.²⁶ In principe kunnen minderjarigen enkel 'als misdrijf omschreven feiten' plegen.²⁷ Tot 16 jaar is er een onweerlegbaar vermoeden van strafrechtelijke onverantwoordelijkheid, aangevuld met een weerlegbare, strafrechtelijke onverantwoordelijkheid tot 18 jaar.²⁸

35. Administratiefrechtelijk is dergelijke 'bijzondere bescherming' van minderjarigen voornamelijk niet geregeld in de wet. Het Arbitragehof heeft hier recentelijk meer duidelijkheid in gebracht door te oordelen dat administratieve

²⁴ Overeenkomstig het beginsel van de 'beperkte samenvoeging'.

²⁵ Deze bepaling wordt gemotiveerd door de overweging dat een administratieve schorsing, intrekking of sluiting op zich gewoonlijk reeds verregaande financiële gevolgen heeft.

²⁶ ELIAERTS, C. en VANSTEENKISTE, PH, 'Rechtswaarborgen voor jongeren', in *Herstel of sanctie. Naar een jeugdsanctierecht*, Gent, Mys & Breesch, 1995, 217.

²⁷ E. VERHELLEN, *Jeugdbeschermingsrecht*, Gent, Mys & Breesch, Gent, 1996, 218.

²⁸ CHARLES, R., 'Le jeune delinquant et le droit belge', in *Liber Amicorum*, F. DUMON, Antwerpen, Kluwer, 1983, I, 367.

sancties tegenover minderjarigen niet kunnen en dat enkel de jeugdrechter, en niet de politierechter hen repressieve maatregelen kan opleggen.²⁹ Het lijkt bijgevolg aangewezen minderjarigen volledig buiten het toepassingsgebied van de administratiefrechtelijke afhandeling te houden.

5. Verzachtende omstandigheden

36. Naar analogie met artikel 566 Sw., zal een administratieve geldboete van klasse 2, wanneer er verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, kunnen worden verminderd tot een geldboete van klasse 1, zijnde een bedrag lager dan 61,47 Euro.

De invoering van volgende artikel lijkt aangewezen:

Art. 7: 'Een administratieve geldboete van klasse 2 kan, wanneer er verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, worden verminderd tot een geldboete van klasse 1, zonder dat zij ooit lager mag zijn dan één Euro '

²⁹ Arr. Arbitragehof, 6 november 2002, arrest nr. 155/2002, rolnummer 2216.

IV. Systematische analyse van de bestaande gemeentelijke normen

Deel 1. Openbare rust

Sectie 1. Bijeenkomsten op openbare plaatsen en private plaatsen

Politiereglement op de openbare rust en veiligheid Titel I-II
G.R.22.02.1998 – aangeplakt op 22.01.1998 – geldig vanaf 27.01.1998

Titel I : Algemene bepaling

Art. 1: Alle reglementen, met inbegrip van degene die van kracht waren in de deelgemeenten, welke in strijd zijn met onderhavige politieverordening, worden, voor zover ze niet reeds opgeheven werden door algemene of bijzondere opheffingsbepalingen, opgeheven.

Titel II: Bijeenkomsten en vergaderingen zoals bedoeld in art. 26 G.W.

Hoofdstuk I: Bijeenkomsten in open lucht

Art. 2: Een bijeenkomst in open lucht kan slechts plaatsvinden na een voorafgaandelijke toelating van de Burgemeester.

Art. 3: De toelating zal schriftelijk, minstens één maand op voorhand, aangevraagd worden, tenzij de situatie een kortere termijn vereist.

Art. 4: De organisator heeft de plicht al het mogelijke te doen opdat het ordelijk verloop van de bijeenkomst gehandhaafd kan blijven, inzonderheid dient hij zich te houden aan afspraken die gemaakt zijn met het Stadsbestuur.

Hoofdstuk II: Openbare bijeenkomsten niet in open lucht

Art. 5: Voor het inrichten van *openbare* bijeenkomsten die niet in open lucht doorgaan dienen de organisatoren één maand voorafgaandelijk aan de geplande activiteit de Burgemeester ervan in kennis te stellen, tenzij de situatie een kortere tijd vereist. Zij vermelden daarbij de plaats, het tijdstip, het geschatte aantal deelnemers en alle andere nuttige informatie die een invloed kan hebben op de openbare orde.

In het reeds bestaande ontwerp van politiereglement werd Artikel 1 weggelaten, wat leidt tot een grotere overzichtelijkheid. Het lijkt echter aangewezen dit artikel hier wel in te voegen, wanneer het reglement meerdere delen zou bevatten.

Art. 5 vereist een voorafgaande in kennisstelling van activiteiten in open lucht. Een toelating is niet vereist. Dit vermijdt discussies die ook het Hof van Cassatie en de Raad van State verdelen.

Rond de bijeenkomsten niet in open lucht bestaat nog onduidelijkheid wegens een meningsverschil tussen de Raad van State en het Hof van Cassatie. Terwijl de Raad van State³⁰ van oordeel is dat deze bepalingen in strijd zijn met Artikel 26 Gecoördineerde Grondwet, heeft het Hof van Cassatie³¹ geacht dat een gemeenteverordening ter verzekering van de openbare orde, rust en veiligheid daarin wel kan voorzien. Art. 26 G.G.W. bepaalt: *De Belgen hebben het recht vreedzaam en ongewapend te vergaderen, mits zij zich gedragen naar de wetten, die het uitoefenen van dit recht kunnen regelen zonder het echter aan een voorafgaand verlof te onderwerpen. Deze bepaling is niet van toepassing op bijeenkomsten in de open lucht, die ten volle aan de politiewetten onderworpen blijven.* Deze rechtspraak betrof de vraag of een openbare danspartij in een besloten plaats van een voorafgaand verlof afhankelijk mag gesteld worden door de gemeente-overheid. Indien men van oordeel is dat de Raad van State juist geoordeeld heeft,³² valt het aan te bevelen Artikelen 5 en 6 te schrappen. De Artikels 2 tot 4 zouden dan gesanctioneerd kunnen worden met een administratieve sanctie. Oordeelt men echter in de lijn van Cassatie, dat de grondwet enkel het recht verleent *vreedzaam en ongewapend* te vergaderen, wat impliceert dat samenscholingen die een ordeverstoring karakter hebben van de grondwettelijke bescherming worden uitgesloten, zou de gemeente wel bevoegd zijn dergelijke bijeenkomsten te verbieden of aan voorafgaande vergunning te onderwerpen.³³ De aan de Belgen door art. 19 en 20 G.W. (thans art. 26 en 27 G.G.W.) gewaarborgde rechten ontslaan de burgers volgens deze arresten niet van de verplichting zich te gedragen naar de politiereglementen die vastgesteld werden om de gezondheid, de veiligheid en de rust in de openbare plaatsen te verzekeren. Private bijeenkomsten niet in open lucht, zijnde bijeenkomsten in besloten ruimten waartoe alleen worden toegelaten de personen die daartoe speciaal werden opgeroepen of uitgenodigd door degene die de beschikking heeft over het bewuste lokaal, genieten reeds absolute bescherming door Artikel 15 G.G.W. (Artikel 10 G.W.), dat de onschendbaarheid van de woning waarborgt.³⁴ Vandaar het voorstel het bestaande Artikel 5: *‘Voor het inrichten van*

³⁰ R.v.ST. 24 april 1953, nr. 2.387, inzake Boi, *R.J.D.A.*, 1953, p. 222-227; R.v.St., Klessens, 2 juni 1959, nr. 7.114, R.v.St., B.V.B.A. Sound Processing Systems, 16 december 1992, nr. 41.380, Dr. Com. 1993, 271, noot VAN BOL: ‘Het gemeentelijk reglement dat het dansen in plaatsen, toegankelijk voor het publiek, onderwerpt aan een voorafgaandelijke toelating, is strijdig met art. 19 van de Grondwet (art. 26 G.G.W.).’

³¹ Cass. 19 september 1833, *Pas.*, 1832-1833, I, 154; Cass. 16 maart 1946, *Pas.*, 1846, I, 361; Cass. 17 mei 1869, *Pas.*, 1870, I, 67; Cass., 23 april 1958, *Arr. Verbr.*, 1958, 664.

³² ALEN, A., *Algemene inleiding tot het Belgisch Publiekrecht*, Brussel, Story Scientia, 1986, 340-343.

³³ VANDE LANOTTE, J., *Inleiding tot het publiekrecht*, II, Brugge, Die Keure, 1997, p. 317.

³⁴ ALEN, A., *o.c.*, 1986, p. 341.

bijeenkomsten die niet in open lucht doorgaan dienen de organisatoren één maand voorafgaandelijk aan de geplande activiteit de Burgemeester ervan in kennis te stellen, tenzij de situatie een kortere tijd vereist. Zij vermelden daarbij de plaats, het tijdstip, het geschatte aantal deelnemers en alle andere nuttige informatie die een invloed kan hebben op de openbare orde' te wijzigen door 'bijeenkomsten niet in open lucht die de openbare orde kunnen in het gedrang brengen' ofwel 'openbare bijeenkomsten niet in open lucht'. Het beoordelen van het al dan niet openbaar karakter of het openbare orde karakter is evenwel een feitenkwestie.

Art. 6: De organisator heeft de plicht al het mogelijke te doen opdat het ordelijk verloop van de bijeenkomst gehandhaafd kan blijven.

Sectie 2. Sluitingsuur van drankgelegenheden

Politieverordening op het sluitingsuur van drankgelegenheden en het openhouden van die drankgelegenheden na het gewone sluitingsuur
G.R.21.03.1977

Art. 1: De uitbaters van koffiehuisen en van publieke inrichtingen waar gegiste en sterke dranken worden geserveerd **en die niet milieuvergunningplichtig zijn**, moeten hun drankgelegenheden sluiten om 1 uur 's nachts.

[Art. 2: ...]

Art. 3: Het is verboden zich in één der hierboven genoemde inrichtingen te bevinden na het sluitingsuur en in voorkomend geval zullen de verbruikers door de politie verzocht worden het lokaal te verlaten.

Art. 4: De Burgemeester is gemachtigd op bepaalde dagen of op verzoek van de betrokkene verlenging van het bij Art. 1 vastgestelde sluitingsuur toe te staan.

De uitbater van een inrichting die geen bestendige vergunning bezit, kan voor een bepaalde nacht door consignatie van de verschuldigde som of door zijn kennisgeving aan het Transmissiecentrum van de politie, vóór het gewoon sluitingsuur de toelating verwerven zijn inrichting na het gewone sluitingsuur open te houden, mits in dit laatste geval op de eerstvolgende werkdag de belasting die hierop van toepassing is te betalen aan de stadskas.

Art. 5: De vermelding van het sluitingsuur zal door de zorgen van de uitbater op duidelijke en zichtbare wijze in de gelagzaal uitgehangen worden.

Art. 6: De overtreders zullen gesanctioneerd worden met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

Art. 7: Te rekenen met 01.04.1977 worden alle politieverordeningen betreffende het sluitingsuur en het openhouden van drankgelegenheden na het gewone sluitingsuur en die van toepassing zijn in de vroegere randgemeenten Afsnee, Drongen, Gent, Gentbrugge, Ledeberg, Mariakerke, Oostakker, St-Amandsberg, St-Denijs-Westrem, Wondelgem en Zwijnaarde opgeheven en vervangen door huidige verordening.

Deze regeling is ingegeven door 135 § 2 dat de gemeente de taak geeft te voorzien in een goede politie, met name over de zindelijkheid, de gezondheid, de veiligheid en de rust op openbare wegen en plaatsen en in openbare gebouwen.³⁵ Het doel is bijgevolg te voorkomen dat de materiële openbare orde wordt aangetast. Een algemene preventieve politiemaatregel ter vrijwaring van de openbare orde, zoals een algemeen sluitingsuur acht het Hof van Cassatie bijgevolg niet strijdig met de vrijheid van handel. Het Hof is klaarblijkelijk van oordeel dat herbergen en dancings a priori een bron van overlast en problemen kunnen vormen en bijgevolg een gevaar voor de openbare orde, zodat een algemeen sluitingsuur aanvaardbaar is. De bevoegdheid van de gemeenten is echter beperkt. Die politiereglementen mogen volgens Artikel 119bis Nieuwe Gemeentewet *niet in strijd zijn met de wetten, de decreten, de ordonnances, de reglementen en de besluiten van de Staat, de Gewesten, de Gemeenschappen, de Gemeenschapscommissies, de provincieraad en de bestendige deputatie van de provincieraad*. Bijgevolg mag de gemeenteraad geen politiereglement uitvaardigen voor die domeinen die de hogere overheid reeds volkomen heeft geregeld, m.a.w. waarover deze overheid een *systematische en sluitende regeling* heeft uitgevaardigd. Anderzijds blijft de gemeenteraad, zolang een bepaald domein niet volkomen geregeld is door een hogere overheid, bevoegd om daarover aanvullende politiereglementen uit te vaardigen die evenwel niet in strijd mogen zijn met de reglementering van de hogere overheid.³⁶ Het lijkt wel duidelijk dat het milieuvergunningdecreet en de Vlarem-reglementering een eigen regeling hebben uitgewerkt voor de vergunningsplichtige inrichtingen, zodat de gemeenteraad geen politiereglementen meer kan uitvaardigen voor dergelijke inrichtingen.³⁷ Hoewel de meeste café's niet milieuvergunningplichtig zijn, lijkt het toch gepast een uitdrukkelijke bepaling hieromtrent in te voeren, idealiter in Artikel 1.

De Raad van State³⁸ is echter van mening dat de regeling van het sluitingsuur een schending van het Decreet d'Allarde (Decreet van 2-17 maart 1791 tot afschaffing van het gildewezen) inhoudt, dat de vrijheid van handel en nijverheid garandeert. De Raad van State is van oordeel dat *algemene en permanente* politieverordeningen de wettigheidstoets niet kunnen doorstaan, zeker niet als

³⁵ Cass., 4 maart 1998, *Rev.Dr.Pén.*, juillet-août 1998, V.78, 804-806.

³⁶ DUJARDIN, J., SOMERS, W., VAN SUMMEREN, L., DEBYSER, J.; *Praktisch handboek voor gemeenterecht*, Brugge, Die Keure, 1995, 293.

³⁷ Feestzalen en lokalen met een dansgelegenheid met een totale oppervlakte van meer dan 100 m² zijn milieuvergunningplichtige klasse 2-inrichtingen (rubriek 32.1 van de lijst van de vergunningsplichtige inrichtingen – bijlage I bij het Besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van een Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem-I), deze rubriek werd gewijzigd door art. 7.1.1.5., 31° van het Besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995).

³⁸ R.v.St., nr. 58.557, 13 maart 1996.

aan de politionele overheid zonder enige beperking bevoegdheid wordt toegekend om in individuele gevallen van het sluitingsuur af te wijken,³⁹ en dat het grondrecht van vrijheid van handel slechts in uitzonderlijke omstandigheden kan worden beperkt d.m.v. een politieverordening. De Raad van State stelt *individuele* politiematregelen voor, gesteund op Artikel 135 N.Gem.W., voldoende gemotiveerd en beperkt in de tijd. De gemeentelijke overheid kan dus slechts *post factum* optreden.⁴⁰ Eventuele onregelmatigheden die zich voordoen bij één herberg kan zij niet gebruiken als alibi om alle nachtelijke activiteiten te verbieden.⁴¹

Indien de visie van het Hof van Cassatie gevolgd wordt, vormt het invoeren van een sluitingsuur geen probleem. Volgt men echter de visie van de Raad van State, dan zou dit hoofdstuk volledig onwettig zijn.

Art. 2 bepaalt: De Burgemeester is gemachtigd om bij herhaalde verstoring van de openbare rust het sluitingsuur van een drankgelegenheid te stellen op 22.30, dit voor een termijn van 14 dagen en in geval van herhaling tot één maand. Volgens de Raad van State kan een gemeentelijke politieverordening de bevoegdheid van de Burgemeester niet beperken noch uitbreiden, bijgevolg is dergelijke bepaling niet correct, aangezien de gemeenteraad hierdoor de politionele bevoegdheid van de Burgemeester om maatregelen te nemen inzake openbare orde en rust, de facto beperkt. Het lijkt dan ook beter deze bepaling achterwege te laten. Dezelfde opmerking geldt voor Artikel 4, al. 1.

Art. 4 bepaalt: *De uitbater van een inrichting die geen bestendige vergunning bezit*, terwijl nergens anders wordt verwezen naar die vergunning. Lijkt het niet aangewezen hier wat meer over te bepalen?

Art. 6 bepaalt de sanctie, weerom is een preciezere sanctiemaat aangewezen.

Sectie 3. Collecten

Politiereglement op de openbare rust en veiligheid Titel III
G.R.22.02.1998 – aangeplakt op 22.01.1998 – geldig vanaf 27.01.1998

Titel III : Collecten

Art. 7: Iedere geldinzameling op de openbare weg is onderworpen aan de schriftelijke toelating van het College van Burgemeester en Schepenen.

Deze toelating moet worden aangevraagd minstens 8 dagen vóór er tot de eerste inzameling zal worden overgegaan.

³⁹ R.v.St., B.V.B.A. Sound Processing Systems, 16 december 1992, nr. 41.380, *Dr. Com.*, 1993, 271, noot VAN BOL, R.v.St. nr. 51.756, 24 februari 1995, *Rec. Arr. R.v.St.* 1994, 327, noot DE BUEL, F.; R.v.St. nr. 43.795, 12 juli 1993, *J.L.M.B.* 1993, 1442, noot NEURAY, J.; e.a.

⁴⁰ R.v.St., B.V.B.A. Sunset, nr. 40.651, 8 oktober 1992, *Dr. Com.*, 1993, 258-265.

⁴¹ VAN HEUVEN, D., VAN VOLSEM, F., Over het opleggen van een sluitingsuur aan herbergen door een gemeentelijk politiereglement, *T. Gem.*, 1996, 315-325.

Art. 8: De inzamelingen zullen geschieden door middel van gesloten geldbussen.

Art. 9: Ten laatste twee dagen voor de inzamelingen plaats moeten grijpen, zullen:

de geldbussen bij een gerechtsdeurwaarder, die standplaats heeft in de stad, moeten aangeboden worden, teneinde er gelood te worden;
de naamlijsten der inzamelaars zullen voorgelegd worden bij deze gerechtsdeurwaarder.

Art. 10: De inzamelaars zullen een degelijk onderscheidingsteken dragen, waarvan een model op het hoofdbureau van de politie zal neergelegd worden.

Art. 11: De geldbussen zullen onder aanwezigheid van de gerechtsdeurwaarder worden geopend; hij zal het bedrag van de ingezamelde gelden vaststellen.

Deze materie wordt geregeld door het K.B. van 22 september 1823 houdende bepalingen nopens het doen van kollekten in de kerken of aan de huizen en M.O. van 9 augustus 1955 over de collecten aan huis. Artikel 2 van het K.B. bepaalt dat vooraf schriftelijke autorisatie nodig is van het gemeentebestuur indien de inzameling van penningen ter leniging van rampen of ongelukken slechts in één gemeente plaats heeft. Huis-aan-huis collecten gedaan door erkende liefdadigheidsinstellingen zoals O.C.M.W. of kerkfabriek, en collecten met enig ander doel dan liefdadigheid, zoals collecten voor vermaak of uit wetenschappelijk, literair, politiek oogpunt zijn niet aan een vergunning onderworpen. Collecten ter leniging van rampen en ongelukken zijn wel onderworpen aan de vergunningsplicht. Collecten op de openbare weg vallen niet onder toepassing van het K.B. van 22 september 1823. De gemeenteraad mag dit dus regelen overeenkomstig Artikel 119 bis N.Gem.W. zonder afbreuk te doen aan de uitvoeringsbevoegdheid die Artikel 133 N.Gem.W. aan de Burgemeester toekent.

Art. 12: De overtreders zullen gesanctioneerd worden met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

Sectie 4. Geluidshinder

Politierglement op de openbare rust en veiligheid Titel IV
G.R.22.02.1998 – aangeplakt op 22.01.1998 – geldig vanaf 27.01.1998

Titel IV : Bestrijding van de geluidshinder

Art. 12: ...

Art. 13: De eigenaars of houders van dieren moeten alle maatregelen treffen om aanhoudend en/of storend lawaai, veroorzaakt door deze dieren, te voorkomen.

Art. 14: Organisatoren van publieke of private vergaderingen en uitbaters van de lokalen waar dergelijke vergaderingen gehouden worden, moeten ervoor zorgen en zijn ervoor verantwoordelijk dat het veroorzaakte lawaai de bewoners uit de buurt niet stoort.

Art. 15: Het gebruik van geluidsversterking op de openbare weg, evenals het gebruik ervan in alle stedelijke voorzieningen, hoorbaar op de openbare weg, is verboden, tenzij voorafgaandelijk daartoe schriftelijke toelating van de Burgemeester is bekomen.

Art. 16: Op de openbare plaatsen is het verboden om de geluidsinstallatie in een voertuig in werking te stellen op een zodanig geluidsniveau dat hoorbaar is voor wie niet in het voertuig heeft plaatsgenomen.

Art. 16 bis: Het gebruik van kruitkanonnen is verboden, tenzij volgende voorwaarden cumulatief werden voldaan:

1. voorafgaandelijk is een schriftelijke toelating van de Burgemeester bekomen;
2. het gebruik is beperkt tot de periode tussen 08 uur en 20 uur;
3. dergelijke toestellen moeten zich minstens 100 meter van de dichtstbijzijnde woning bevinden en
4. de tijd tussen twee opeenvolgende ontploffingen moet minstens 15 minuten bedragen.

Art. 16 ter: Het gebruik van gazonmaaimachines of zaagmachines op zondag is verboden.

In tegenstelling tot milieuvergunningen, hebben de gemeenteraden hun politionele bevoegdheid inzake geluidshinder behouden, bij gebreke aan een volledige normering door een hogere overheid.⁴²

Artikel 12 bepaalt: *'Het nodeloos veroorzaken van storend lawaai is verboden'*. Het lijkt aangewezen dit algemeen verbod af te schaffen. Iedereen die lawaai veroorzaakt zal beweren dat dit voor hem in die situatie nodig is. Het voorstel is enkel specifieke bepalingen te regelen. De meeste vormen van storend lawaai zijn immers reeds strafbaar op nationaal niveau, zoals nachtlawaai, waardoor het behouden van dit artikel niet opportuun lijkt.

Artikel 16 bis: de voorwaarden werden geadviseerd door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs d.d. 6/10/82 n.a.v. de parlementaire vraag van Mevr. J. De Loore. Het reglementeren van de kanonnen omvat een belangenafweging tussen rustig wonen en eventuele claims

⁴² VAN HEUVEN, D. , VAN VOLSEM, F., *o.c.*, 1996, p. 320.

omtrent inkomensverlies. Aangezien er echter snel gewenning optreedt bij de beoogde dierengroepen en er bovendien efficiëntere middelen bestaan, lijkt een beperking van het gebruik aangewezen. Volgens Artikel 553 Sw. worden gestraft zij die het verbod overtreden om op bepaalde plaatsen vuurwapens af te schieten of enig vuurwerk af te steken. Kruitkanonnen vallen echter niet onder deze bepaling, aangezien dergelijke kanonnen niet voldoen aan de definitie van vuurwapens ("tuigen bestemd voor het afschieten van projectielen door middel van de ontbranding van kruit"). Tegenwoordig bestaan er trouwens kanonnen die werken op gas. Bovendien wordt in het Strafwetboek eerder uitgegaan van het beoogde effect, zijnde het bedreigen, verwonden of doden.⁴³

Deze kanonnen horen wel thuis in de milieureglementering (Vlarem, het KB van 1973 over de geluidshinder, ...). Aangezien deze reglementering de geluidshinder niet op sluitende wijze regelt, is er nog ruimte voor het opleggen van voorwaarden op gemeentelijk niveau.

In zijn omzendbrief OOP30 van 2 mei 2001 adviseert de minister uitdrukkelijk te vermelden in het reglement dat kruitkanonnen niet aanzien worden als vuurwapen. Dit lijkt onnodig, gezien dergelijke bepaling waardeloos is tegenover een hogere norm. Artikel 20 Politierglement op de openbare rust en veiligheid (G.R.19.01.1998) dat verbiedt in open lucht vuurwapens af te vuren en vuurwerk te ontsteken hoeft logischerwijze niet gewijzigd te worden.

Het K.B. van 10 december 1998 betreffende het toelaatbare geluidsvermogensniveau van gazonmaaimachines bepaalt het toegelaten geluidsvermogensniveau, maar verbiedt het gebruik ervan op zondag niet. Aangezien dit nog niet geregeld is door een hogere norm, kan dit administratief worden geregeld.

Sectie 5. Straatmuzikanten

Politierglement op de openbare rust en veiligheid Titel V
G.R.22.02.1998 – aangeplakt op 22.01.1998 – geldig vanaf 27.01.1998

Titel V : Straatmuzikanten

Art. 17: Het is verboden om op de openbare weg zang-, muziek- of andere voorstellingen te geven zonder voorgaandelijk daartoe de schriftelijke toelating van de Burgemeester te hebben bekomen.

Geen bemerkingen betreffende deze bepaling.

Art. 18: De overtreders zullen gesanctioneerd worden met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

⁴³ Advies van Filip Ide, medewerker Ministerie van Justitie, 08/08/2002.

Deel 2. Veiligheid

Sectie 1. Sleutelkoker

Politiereglement op het plaatsen en gebruiken van de sleutelkoker
G.R.29.06.1993

Art. 1: Elke eigenaar, huurder of gebruiker van een gebouw of terrein kan onder de in dit reglement bepaalde voorwaarden op dat gebouw of terrein een sleutelkoker plaatsen, waarin zich de toegangssleutel bevindt waarmee de brandweer zich, in geval van noodoproep, toegang kan verschaffen.

Art. 2: De sleutelkoker mag slechts in gebruik genomen worden na voorafgaande toelating van de Burgemeester.

De aanvraag tot toelating vermeldt:

1. naam en adres van de aanvrager;
2. naam, adres en telefoonnummer van de persoon verantwoordelijk voor het beheer of de exploitatie van het gebouw of terrein;
3. het adres van het gebouw of terrein evenals een precieze beschrijving van de plaats waar de sleutelkoker zal geplaatst worden.

Art. 3: Enkel sleutelkokers die kunnen geopend worden met de hoofdsleutel gebruikt door de brandweer zullen mogen geplaatst worden.

Art. 4: Aan de aanvrager die de toelating bekomt wordt een sticker afgeleverd die moet worden aangebracht op de klep van de sleutelkoker.

De Brandweer zal slechts gebruik maken van sleutelkokers waarop deze sticker is aangebracht.

Art. 5: Behalve indien in de toelating andere voorwaarden worden opgelegd moet de sleutelkoker:

1. in gevel of in een solide constructie verankerd worden zodat hij niet kan weggenomen worden;
2. geplaatst worden op een hoogte van minstens 2,50 m., boven of naast de toegangsdeur, -poort of -hekken;
3. beschermd worden tegen atmosferische omstandigheden door een sleutelklep waarop de in art. 4 bedoelde sticker moet aangebracht zijn.

Art. 6: Sleutels voor het openen van de sleutelkoker mogen slechts worden aangemaakt nadat naam en adres van de personen die er zullen over beschikken is meegedeeld.

Art. 7: De aanvrager en de verantwoordelijke, bedoeld in art. 2, 1° en 2°, zullen ervoor instaan dat:

1. de sleutelklep, voorzien van de sticker, niet wordt overschilderd of op enige manier aan het zicht wordt onttrokken;
2. stopzetting van het gebruik van de koker, bij verhuring of verkoop van het gebouw of terrein waar de koker is aangebracht, binnen de 15 dagen schriftelijk aan de Burgemeester wordt gemeld;
3. zich in de koker steeds de passende sleutel bevindt;
4. de sleutelkoker regelmatig wordt gecontroleerd en dat eventuele defecten onmiddellijk worden hersteld.

Art. 8: Elke nieuwe huurder, eigenaar of gebruiker van een gebouw of terrein waar een in dit reglement bedoelde sleutelkoker is aangebracht is gehouden binnen de 15 dagen hetzij een nieuwe aanvraag overeenkomstig art. 2 te doen hetzij schriftelijk de buiten gebruikstelling van de sleutelkoker te melden.

Art. 9: Overtredingen van dit reglement worden gesanctioneerd met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

Commandant Baekeland heeft bevestigd dat de politieverordening betreffende de sleutelkoker nog voldoet aan de huidige noden. Aanpassing is bijgevolg niet nodig. Wel kan een administratieve sanctie ingevoerd worden.

Sectie 2. Brandbeveiliging dancings

Politieverordening betreffende de beveiliging tegen brand in dancings
G.R.18.11.1974

Commandant Baekeland heeft telefonisch laten weten dat de bestaande politieverordening betreffende de beveiliging tegen brand in dancings G.R.18.11.1974 reeds aan een update werd onderworpen. Aangezien dit ontwerp ter goedkeuring klaarligt, lijkt het niet aangewezen dit verouderde reglement te checken.

Brandbeveiliging van dancings wordt geregeld, ofwel via Vlarem, indien het een ontspanningsinrichting betreft > 140 m², ofwel via politieverordening indien de ruimte < 140 m².

Sectie 3. Veiligheid in gebouwen

Mijheer Buyle, administratie stedenbouw, bracht de onderzoekers op de hoogte van het feit dat een interne werkgroep van Stad Gent zich bezig houdt met de herziening van het algemeen bouwreglement. Dit is heden geregeld bij politiereglement. Deze herziening zou tegen februari 2003 in de gemeenteraad moeten geraken. Dit onderwerp dient dus later nog ingevuld te worden.

Sectie 4. Kamerwoningen

Politiereglement op de kamerwoningen
G.R.4.7.1990 – gewijzigd bij 20.12.94

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Art. 1: Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder :

kamerwoning : een gebouw waarin 3 personen of meer die niet tot hetzelfde gezin behoren voor een bepaalde periode (langer dan 14 dagen) beschikken over een ruimte, al dan niet gemeubeld, om te bewonen (te overnachten);

verblijven : voor een bepaalde periode (langer dan 14 dagen) beschikken over een ruimte, al dan niet gemeubeld, om te bewonen (te overnachten);

verantwoordelijke : eigenaar, vruchtgebruiker, hoofdhuurder of enige andere natuurlijke of rechtspersoon die de in dit reglement bedoelde woonruimte ter beschikking stelt;

gezin : een persoon die alleen leeft of twee of meerdere personen die, al dan niet door familiebanden verbonden, gewoonlijk eenzelfde woning betrekken en er samenleven;

belangrijke woning : een gebouw waarin tien of meer personen, niet behorend tot hetzelfde gezin, verblijven of dat meer dan twee verdiepingen telt boven de gelijkvloerse verdieping;

kelderverdieping : verdieping waarvan het plafond lager ligt dan 100 cm boven het maaiveld;

woonruimte : de voor individuele bewoning bestemde ruimte, met uitsluiting van gang, inkomhal, trapzaal, gemeenschappelijke kook- en wasgelegenheid, w.c., e.d.;

onveilige huisvesting : woonruimte gelegen in een gebouw waarin een exploitatie is gevestigd waardoor het brandrisico verhoogd wordt (bv. restaurants, frituren, garages, e.d.).

Art. 2: Dit reglement is van toepassing op alle gebouwen waarin 3 personen of meer verblijven die niet tot hetzelfde gezin behoren.

Dit reglement is niet van toepassing op :

gedeelten van gebouwen van kloostergemeenschappen die uitsluitend gebruikt worden voor de leden van die gemeenschappen;

gebouwen waarvoor door de wetgever speciale voorwaarden inzake brandveiligheid en/of hygiëne worden opgelegd;

erkende onthaalcentra;

meergezinshuizen [, dit wil zeggen die gebouwen waarvan de afzonderlijke woonruimtes helemaal als zelfstandige woonentiteiten - uitgerust met eigen keuken en sanitair - ingericht zijn.]

(aangevuld door G.R.20.12.1994).

Art. 3: Het is verboden in een door dit reglement bedoeld gebouw te laten wonen indien het gebouw niet voldoet aan de in dit reglement vastgestelde normen.

Art. 4: Het maximum aantal personen (N) dat in een gebouw mag verblijven is beperkt tot

$$N = \frac{Y \times Z}{20}$$

waarbij

Y = aantal m² bebouwde oppervlakte

Z = aantal bouwlagen (kelderverdieping en zolder niet meegerekend)

Art. 5: De verantwoordelijke voor de in dit reglement bedoelde gebouw zal binnen de 15 dagen te rekenen vanaf de dag dat in het gebouw 3 personen of meer, zoals bedoeld in art. 2, verblijven hiervan aangifte doen op het politiecommissariaat van de wijk waar het gebouw is gelegen.

Bij deze aangifte dient te worden vermeld :

het aantal woonruimtes en hun bewoonbare oppervlakte;

het aantal bewoners;

de aard van de gebruikte materialen indien de oorspronkelijke indeling van het gebouw door de plaatsing van tussenwanden werd veranderd;

de aanwezigheid in het gebouw van een gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichting, of van een andere exploitatie waardoor het brandrisico verhoogd wordt.

Elke wijziging van de in de aangifte gemelde toestand dient binnen de 15 dagen aan op het in al. 1 genoemd politiecommissariaat te worden meegedeeld.

Hoofdstuk II. Constructie, branddetectie en brandbestrijdingsmiddelen

Algemeen

Art. 6.1: De muren, vloeren en zolderingen moeten uit moeilijk brandbare materialen bestaan die minstens 1/2 uur weerstand bieden aan het vuur.

Art. 6.2: De steunmuren en verticale steunelementen moeten uit onbrandbare materialen vervaardigd zijn zodat zij minstens 2 uur weerstand bieden aan het vuur.

Art. 6.3: Per verdieping dient buiten de normale uitgang minstens één vluchtweg aanwezig te zijn.

Als nooduitgang wordt aanvaard : een metalen noodladder aan de buitenzijde van het huis, een terras of afdak, een kroonlijst met een breedte van minstens 75 cm. Deze nooduitgang moet voor alle bewoners van de verdieping bereikbaar zijn. In belangrijke huizen moet elke vluchtweg duidelijk zichtbaar aangegeven worden.

Art. 6.4: Per verdieping moet minstens één gebruiksklare en niet vervallen poederblusser of muurhaspel voorhanden zijn op een gemakkelijk te bereiken plaats. De afstand tussen elke woonruimte en de poederblusser of muurhaspel mag maximum 20 m bedragen.

Art. 6.5: In gevallen van onveilige huisvesting kunnen bijzondere veiligheidsvoorschriften worden opgelegd.

Trappen en gangen

Art. 7.1: De trappen moeten minstens 70 cm breed zijn. De wanden en vloeren van het trappenhuis moeten uit onbrandbare materialen bestaan. De deuren die op het trappenhuis uitgeven evenals de beglaasde panelen moeten een brandweerstand hebben van 1/2 uur. Deuren van gemeenschappelijke ruimten die op het trappenhuis uitgeven moeten opengaan in de richting van de vluchtweg en automatisch sluiten (deurpomp of veer).

Art. 7.2: Op ieder niveau van het trappenhuis dient een rookdetectie installatie te zijn aangebracht.

Art. 7.3: In belangrijke huizen moet in het hoogste gedeelte van het trappenhuis een buitenraam met dun vensterglas of een automatisch rookluik zijn aangebracht.

Art. 7.4: De trap die toegang geeft tot de kelderverdieping mag niet in het verlengde liggen van de rest van het trappenhuis tenzij die trap volledig afgesloten is.

Art. 7.5: De trappen en gangen moeten over hun volledige breedte vrij blijven. Er mogen geen hinderende voorwerpen geplaatst worden.

Art. 7.6: In elk belangrijk gebouw moet een gemakkelijk bereikbare fietsenberging ter beschikking zijn van de bewoners.

Art. 7.7: In een belangrijk huis moeten trappen, trappenhuis, en gangen voorzien zijn van een autonome veiligheidsverlichting. Deze moet, binnen de 30 seconden nadat de normale verlichting uitvalt, automatisch in werking treden en dit gedurende 1 uur.

Woonruimten

Art. 8.1: Ongeacht de beperking opgelegd in art. 4 dient elke woonruimte een oppervlakte van minstens 9 m² en een luchtinhoud van minstens 20 m³ te hebben. Woonruimtes waarin tevens gekookt wordt dienen een oppervlakte van minstens 12 m² te hebben.

Art. 8.2: Elke woonruimte moet een rechtstreekse toegang hebben en voorzien zijn van een slotvaste deur en een buitenraam dat vanuit de kamer kan geopend worden en waardoor evacuatie mogelijk is.

De toegangen tot het gebouw moeten voorzien zijn van een slotvaste deur.

Art. 8.3: In elke woonruimte moeten minstens één vaste lichtbron en twee stopcontacten geplaatst zijn. In elke woonruimte moet de gezamenlijke opening van de vensters minimum 1/10de van de oppervlakte van de vloer bedragen.

Art. 8.4: Er moet hetzij in de verhuurde kamers afzonderlijk kookgelegenheid zijn, hetzij in het gebouw een keuken ter beschikking gesteld worden van de kamerhuurders. Deze keuken is verplicht van zodra 10 personen het huis bewonen.

Zij moet minstens 20 m² groot zijn, uitgerust zijn voor het aantal huurders en voorzien zijn van ventilatie die niet storend is voor de bewoners.

Kelderverdieping

Art. 9.1: In de kelderverdieping mag geen woonruimte ingericht zijn.

Art. 9.2: In de kelderverdieping mag geen brandbaar materiaal of afval opgestapeld worden, tenzij dit gebeurt in een daartoe speciaal ingerichte ruimte, opgetrokken uit onbrandbare materialen en afgesloten met deuren die een brandweerstand hebben van 1/2 uur.

Art. 9.3: In een belangrijk huis moet in de onmiddellijke nabijheid van de toegangstrap een duidelijke schets van de kelderverdieping aangebracht zijn; daarop moeten de plaats van de lokalen met verhoogd brandrisico (stookplaats,

gasmeter, e.d.), evenals de toegang zelf tot de kelderverdieping op een opvallende wijze aangeduid zijn.

Hoofdstuk III. Inrichting en toestellen

Algemeen

Art. 10.1: Enkel elektrische verlichting is toegestaan. Elektrische leidingen en toestellen dienen geplaatst te zijn volgens de voorschriften van het A.R.E.I. (Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties).

Art. 10.2: Vaste of verplaatsbare lichtbronnen mogen nooit afgedekt worden met brandbaar materiaal.

Art. 10.3: Gasleidingen en -toestellen moeten geplaatst zijn volgens de regels van het goede vakmanschap.

Art. 10.4: Het gebruik van gas in houders is slechts toegelaten indien geen aansluiting op het gasdistributienet mogelijk is.

Art. 10.5: Gashouders met propaangas dienen steeds in open lucht te worden geplaatst.

Verwarmings- en warmwatertoestellen

Art. 11.1: Elektrische apparaten mogen alleen gebruikt worden wanneer het voedingsnet daarop voorzien is.

Art. 11.2: Het gebruik van verwarmings- en warmwatertoestellen met verbrandingsgassen die niet afgevoerd worden naar buiten door een onbrandbaar rookkanaal met smeltpunt boven de 800 C is verboden.

Uitzondering hierop kan worden gemaakt voor een warmwatertoestel uitsluitend gebruikt in de keuken, voor zover de ruimte waarin het toestel geplaatst is behoorlijk kan verlucht worden.

Art. 11.3: De verantwoordelijke moet de schoorstenen waarop toestellen voor vaste of vloeibare brandstoffen zijn aangesloten jaarlijks laten reinigen. Hij moet regelmatig, en minstens 1 maal per jaar, en met een tussentijd van ten hoogste 12 maanden, de goede werking van alle schoorstenen en toestellen controleren.

Art. 11.4: Het gebruik van verplaatsbare verwarmingstoestellen met vaste of vloeibare brandstoffen is verboden.

Art. 11.5: De reservevoorraad brandstof mag niet binnenshuis gestapeld worden tenzij in de kelderverdieping overeenkomstig Art. 9.2.

Kooktoestellen

Art. 12.1: Kookplaten moeten, wanneer ze gebruikt worden, geplaatst zijn op een plaat in onbrandbaar materiaal met een brandweerstand van een uur of op een aangepaste staalplaat. Deze plaat moet minstens 20 cm uitsteken buiten de randen van het toestel.

Art. 12.2: Elektrische kookfornuizen met groot vermogen en gasfornuizen moeten duurzaam bevestigd en aangesloten worden. De temperatuur van de vloer waarop en de wand waartegen deze toestellen geplaatst zijn mag nooit boven de 50 C stijgen, zoniet moeten wand en/of vloer beschermd worden door platen in onbrandbare of moeilijk warmtegeleidende materialen.

Art. 12.3: In de onmiddellijke nabijheid van elk kooktoestel moet een poederblusser of een emmer gevuld met zand staan.

Hoofdstuk IV: Inlichtingen over veiligheidstoestellen

Art. 13: In een belangrijk huis zal de verantwoordelijke een lijst met veiligheidsvoorschriften, te volgen in geval van brand of ongeval, opstellen.

Art. 14: De verantwoordelijke zal een afschrift van de in art. 5 bedoelde aangifte op een voor alle bewoners toegankelijke plaats aanbrengen. Hetzelfde geldt voor de voorschriften voor het gebruik van verwarmings-, waterverwarmings- en kooktoestellen, evenals voor de veiligheidsmaatregelen, te nemen in geval van brand of andere ongevallen.

Een afschrift dient tevens te worden overhandigd aan elke huurder individueel, die voor ontvangst moet tekenen.

Hoofdstuk V: Afwijkingen en overgangsmatregelen

Art. 15: Dit reglement doet op geen enkele wijze afbreuk aan de bevoegdheden inzake veiligheid en openbare gezondheid die, ingevolge wettelijke bepalingen aan de burgemeester of een ander orgaan zijn toevertrouwd.

Art. 16: Op verzoek van de verantwoordelijke kan de burgemeester afwijkingen toestaan voor bestaande gebouwen. De toelating tot afwijking kan beperkt worden in tijd en kan overeenkomstig art. 16 afhankelijk gesteld worden van de naleving van bijkomende veiligheidsvoorschriften.

Hoofdstuk VI: Strafbepalingen

Art. 17: Elke inbreuk op dit reglement wordt gesanctioneerd met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

Hoofdstuk VII: Inwerkingtreding

Art. 18: Dit politiereglement treedt in werking op 1 september 1990.

Het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnorm voor kamers en studentenkamers bepaalt in Artikel 9 dat de gemeente strengere veiligheids- en kwaliteitsnormen voor kamers en kamerwoningen of studentenkamers en studenten- en studentengemeenschapshuizen kan opleggen. Artikel 8 § 1 van dit decreet bepaalt echter: *'De studentenkamer die na de inwerkingtreding van dit decreet wordt gebouwd of wordt gerealiseerd na vernieuwbouw of door omvorming van een woning in een studentenhuus of studentengemeenschapshuis heeft een oppervlakte van ten minste 12 m²'*. Indien de kamer voor inwerkingtreding van dit decreet werd gebouwd of werd gerealiseerd na vernieuwbouw of door omvorming van een woning in een studentenhuus of studentengemeenschapshuis geldt de oppervlakenorm van ten minste 8 m². De politieverordening schrijft echter een minder strenge norm voor van 9 m² voor, zonder de soort kamerwoning te specificeren en zonder onderscheid wanneer de kamer gebouwd of gerealiseerd werd. Dit zou moeten opgetrokken worden naar 12 m², via de procedure voorgeschreven in art. 9 van het decreet, dit is met bekrachtiging door de Vlaamse regering.

Artikel 8 § 2 van hoger vermeld decreet bepaalt dat studentenkamers zonder kookmogelijkheid, van een studenten- of studentengemeenschapshuis, moeten kunnen beschikken over een gemeenschappelijke kookmogelijkheid met een minimum oppervlakte van 1.5 m² per bewoner zonder minder te mogen bedragen dan 6 m². Het politiereglement bepaalt in Artikel 8.4 enkel een totale minimum oppervlakte van 20 m². Dit kan een minder strenge bepaling zijn van zodra een gebouw 14 studenten telt, omdat in dit geval een minimum oppervlakte van 21 m² vereist is volgens het decreet. Het lijkt dus meer aangewezen de gemeentelijke voorschriften op dezelfde wijze te berekenen als het decreet of ze weg te laten.

Artikel 17 bepaalt: *'Ongeacht de sancties voorzien bij overtreding van andere wetten en reglementen wordt elke inbreuk op dit reglement bestraft met politiestraffen.'* Een administratieve afhandeling is aangewezen. Bovendien is de verwijzing naar andere straffen niet nodig.

Sectie 5. Vuur maken/vuurwerk

Politiereglement op de openbare rust en veiligheid – Titel VII

G.R.19.10.1998 – aangeplakt op 22.01.1998 – geldig vanaf 27.01.1998

Titel VII : Vuurwerk

Art. 20: Zonder afbreuk te doen aan de wettelijke of reglementaire bepalingen betreffende de jacht is het, behoudens voorafgaande machtiging van de Burgemeester, verboden in open lucht wapens af te vuren, vuurwerk te ontsteken en voetzoekers te doen ontploffen.

Deze voorafgaande machtiging is in de nacht van 31 december op 1 januari niet vereist voor het ontsteken van vuurwerk of het doen ontploffen van voetzoekers. Wel is vereist dat bij deze handelingen de gepaste veiligheidsmaatregelen worden genomen om het veroorzaken van schade of gevaar aan derden te vermijden.

Art. 21: Onverminderd de toepassing van art. 553 Sw., art. 89, 8° Veldwetboeken Vlarem II, worden inbreuken op de politieverordening op de openbare rust en veiligheid, betreffende het ontsteken van vuurwerk, het afsteken van vuurwapens en het doen ontploffen van voetzoekers, gesanctioneerd met administratieve sancties (later nader te bepalen).

Artikel 553 Sw. bestraft hij die het verbod overtreedt om op bepaalde plaatsen vuurwapens af te schieten of enig vuurwerk af te steken. Dit aspect kan dus niet administratief afgehandeld worden, hoewel de gemeente wel de bevoegdheid heeft om dit verbod uit te werken. Voetzoekers worden niet specifiek vermeld in de wet; een evolutieve interpretatie van artikel 553 Sw. voor voetzoekers is aangewezen.

Een andere mogelijkheid is het verwijderen van de voetzoekers uit de politieverordening.

Artikel 89, 8° Veldwetboek verbiedt reeds vuur te maken op minder dan 100 m afstand van huizen, bossen, heiden, boomgaarden, hagen, graan, stro, mijten of van plaatsen waar vlas te drogen is gelegd. Ook Vlarem II (01/06/1995) verbiedt de verbranding van afvalstoffen in open lucht. Een gemeentelijke bepaling hieromtrent is onbestaande.

Aangezien het onderwerp vuurwerk deel uitmaakt van de politieverordening op de openbare rust en veiligheid, en de andere onderdelen van dit reglement administratief kunnen afgehandeld worden, dient dit artikel afzonderlijk gesanctioneerd te worden.

Sectie 6. Het dragen van maskers

Het dragen van maskers werd geregeld door de verordening op de wegen, de bouwwerken en de woningen, die werd opgeheven. De verordening hieromtrent van de gemeente Oostakker is waarschijnlijk nog in voege en dient uitdrukkelijk te worden afgeschaft. Het dragen van maskers is dus niet geregeld op gemeentelijk niveau.

Sectie 7. Loslopende dieren

Politiereglement op de openbare rust en veiligheid – Titel VI
G.R.19/01/1998 – aangeplakt op 22/01/1998 – geldig vanaf 27/01/1998

Titel VI:

Art. 18: Honden dienen op openbare plaatsen steeds aan de leiband onder controle gehouden te worden, uitgezonderd op die plaatsen waar het loslopen toegestaan wordt door een specifiek bord.

Art. 19: De eigenaar of houder van een hond dient te beletten dat zijn hond private terreinen betreedt, voertuigen bespringt of personen lastig valt.

Deze bepaling wordt niet geregeld door een hogere norm. Administratieve afhandeling is bijgevolg mogelijk.

Sectie 8. Particuliere hulpverlening bij onheil

Politieverordening op de particuliere hulpverlening bij onheil
G.R.16.02.1981

Art. 1: Hij die, in welke hoedanigheid ook, betrokken is bij een voorval dat gevaar oplevert of kan opleveren voor de algemene veiligheid van personen of goederen, of voor de openbare gezondheid, alsmede hij die van zulk voorval uit eigen waarneming kennis draagt, is verplicht dit voorval onverwijld te melden aan de politiediensten of de brandweer.

Art. 2: Hij die een brand of een overstroming ontdekt of deze vermoedt, is verplicht dit onverwijld aan de brandweer of de politiediensten te melden en de bewoners of gebruikers van het pand of van de plaats waar de brand of de overstroming ontdekt is of vermoed wordt te waarschuwen.

Art. 3: Het is verboden valse berichten van brand, overstroming of een welkdanig gevaar of voorval dat de tussenkomst van brandweer, politiediensten, gezondheidsdienst of ambulancedienst tot gevolg heeft, te melden of te laten melden.

Art. 4: De eigenaar of gebruiker van een door het vuur aangetast gebouw of goed is verplicht, op vordering van of namens de bevelvoering van de brandbestrijding, alle bijstand te verlenen of te doen verlenen die deze ter beperking of bestrijding van de brand nodig acht.

Art. 5: Bij brand, overstroming of welkdanig voorval dat gevaar oplevert voor de algemene veiligheid van personen of goederen of voor de openbare gezondheid, is eenieder verplicht naar vermogen het hulpbetoon te verlenen dat door of namens de bevelvoering over de hulpdiensten of de politiediensten wordt gevorderd.

Art. 6: Eenieder is verplicht te gedogen dat hulp- of bestrijdingsmiddelen in of door zijn woning, gebouw of terrein worden gelegd of bediend worden, ter beperking of bestrijding van brand, overstroming of welkdanig voorval dat

gevaar oplevert voor de algemene veiligheid van personen of goederen voor de openbare gezondheid.

Art. 7: Eenieder is gehouden, op vordering van of namens de bevelvoering van de brandbestrijding, bluswater af te staan en daartoe aan de brandweer vrije toegang te verschaffen tot zijn woning, gebouw of terrein.

Art. 8: Inbreuken op huidige verordening worden gesanctioneerd met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

Artikel 422 bis Sw. bestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door diegenen die zijn hulp inroepen. Deze algemene plicht om bijstand te verlenen, verhindert niet dat de gemeente deze plicht preciseert. De politieverordening schrijft specifieke handelingen voor, zoals de meldingsplicht aan brandweer of politie, de plicht bluswater af te staan en het verbod tot verspreiding van valse berichten. Administratieve afhandeling lijkt mogelijk.

Sectie 9. Bestrijding van ijzel, het reinigen van de openbare weg bij sneeuw en/of ijzel

Politiereglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente – Artikel 4
G.R.23.09.1998 – aangeplakt op 28.09.1998 – geldig vanaf 03/10/1998

Art. 4: De gebruiker van een gebruikt onroerend goed of de eigenaar van een ongebruikt onroerend goed palend aan de openbare weg moet instaan voor het reinigen en moet het nodige doen zodat:

1. Het trottoir voor het goed gelegen van sneeuw en ijs wordt ontdaan en dit over een breedte van 1 meter. In verkeersvrije straten en pleinen, of in straten waar geen trottoir is aangelegd, geldt deze verplichting over een breedte van minimum 1 meter. In beide omstandigheden wordt de afstand gemeten vanaf de rooilijn of de gevel of in geval van aanwezige gelijkgrondse uitsprongen (o.a. terrassen, ...) vanaf de uiterste grens van deze uitsprongen

2. Onverminderd wat betreft de bepalingen van de politieverordening op het voetgangersgebied, moeten weggeruimde sneeuw- en ijsmassa's op de uiterste rand van de in Artikel 4, eerste lid vermelde 1 meter-lijn opgestapeld worden en wel zodanig dat ze niet op de rijbaan terechtkomen. Indien er geen ruimte genoeg is kunnen de sneeuw- en ijsmassa's op de rijbaan opgestapeld worden maar dienen de autobushaltes, de rioolmonden en hydranten der waterleiding en de overige kunstwerken van openbaar nut onbelemmerd te blijven.

In de aldus gevormde sneeuw- of ijsbermen worden voldoende openingen gelaten om het afvloeien van het dooiwater niet te stremmen.

3. Er geen gebruik gemaakt wordt van dooizouten in de omgeving van bomen die zich bevinden in de trottoirstrook of bermstrook.

[Dit komt volledig in aanmerking voor administratieve afhandeling.](#)

Sectie 10. Nummernen van woongelegenheden, gebouwen en percelen

Verordening op het nummeren van woongelegenheden, gebouwen en percelen – de aangepaste tekst dient nog gestemd te worden en heft de verordening op het nummeren van woongelegenheden, gebouwen en percelen G.R.18.02.1980 op

Art. 1: Het college van burgemeester en schepenen stelt de nummering vast van de woongelegenheden, handelspanden, gebouwen en percelen en de wijziging aan die nummering, overeenkomstig het 'huishoudelijk reglement betreffende de modaliteiten voor het toekennen van nummers aan huizen en gebouwen in Gent'. De nummering mag niet eigenmachtig door de eigenaar of bewoner toegekend of gewijzigd worden.

Art. 2: De eigenaar of verantwoordelijke van het gebouw is verplicht het toegekende huisnummer goed zichtbaar vanaf de openbare weg en vast aan te brengen binnen de maand na kennisname. Het wordt aangebracht bij voorkeur rechts naast de toegangsdeur of inrit op een hoogte van minimum 1m en maximum 2m. In gebouwen waar meerdere woongelegenheden, winkels of kantoren gevestigd zijn, worden de indexen op de respectieve deuren en op de brievenbussen aangebracht.

Art. 3: Het college van burgemeester en schepenen kan steeds beslissen om, wanneer de noodzaak blijkt en in het algemeen belang, de nummering van huizen en gebouwen te herzien, te verbeteren of aan te vullen. De individuele gevolgen van dergelijke vernieuwingen en/of wijzigingen kunnen niet ten laste worden gelegd van het stadsbestuur.

Art. 4: Overtredingen van de bepalingen van de verordening worden gesanctioneerd met administratieve sancties (later nader te bepalen).

Art. 5: Deze politieverordening zal bekend gemaakt worden overeenkomstig art. 112 van de Nieuwe Gemeentewet en treedt in werking zoals voorzien in dit artikel van deze wet.

Art. 6: Het onderhavige politiereglement vervangt de verordening op het nummeren van woonhuizen, gebouwen en percelen van 18 januari 1980.

[Artikel 4 van het bestaande reglement bepaalt:](#) 'Overtredingen van de bepalingen van de verordening worden bestraft met politiestraffen voor zover door wetten, besluiten en verordeningen geen zwaardere straffen werden voorzien'. [Een aanpassing is aangewezen, aangezien deze verordening in aanmerking komt voor een administratieve afhandeling.](#) Bovendien is de verwijzing naar andere normen

niet aangewezen. Indien een hogere norm dit zou regelen, dient een wijziging van de politieverordening zich immers op.

Aangezien deze verordening nog moet gestemd worden, moet Artikel 5 nog aangepast worden.

Politierglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente – Titel II
G.R.23.09.1998 – aangeplakt op 28.09.1998 – geldig vanaf 03.10.1998

Titel II : Huisnummers, straatnaam- en verkeersborden aan gevels

Art. 6: De eigenaar van een gebouw is ertoe gehouden op de gevel van zijn gebouw de door het stadsbestuur nodig geachte straatnaamborden, tekens, armaturen en pictogrammen aan te brengen of te laten aanbrengen. Deze verplichtingen zijn ook van toepassing wanneer de gevel achter de rooilijn ligt.

Art. 7: De eigenaar van een gebouw is verplicht er voor te zorgen dat het huisnummer of de reeks toegewezen huisnummers vanop de rijbaan leesbaar zijn.

Sectie 11. Plaatsen van fietsen

Voorstel reglement op het het plaatsen van fietsen

Art. 1: Het is aan een fietser verboden om op de openbare weg zijn fiets te plaatsen op plaatsen die hinderlijk zijn voor de weggebruiker.

Art. 2: Overtreding van deze bepaling wordt gesanctioneerd met een administratieve sanctie (later nader te bepalen).

Deel 3. Zeden

Sectie 1. Prostitutie

Aanvullende verordening op de uitoefening van de prostitutie – Goedkeuring
G.R.17.05.1993

Art. 1: Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder

Rijbaan: afgebakende strook van de openbare weg bestemd voor voertuigen.

Verhuurder: de natuurlijke of rechtspersoon die als eigenaar, vruchtgebruiker of hoofdhuurder of in enige andere hoedanigheid een gebouw of een gedeelte daarvan ter beschikking stelt van een derde.

Art. 2: In de huizen, gehouden door personen die zich aan ontucht overleveren, moeten de ramen en deuren van de plaatsen waarin die personen zich bevinden bestaan uit of gesloten zijn met ondoorzichtige materialen indien deze lokalen rechtstreeks grenzen aan de openbare weg en zich bevinden op minder dan 8 m van de rand van de rijbaan.

Art. 3: Het is aan de personen die zich aan de ontucht overgeven, verboden zich op de openbare weg te vertonen met de bedoeling zich als hoedanig bekend te maken.

Art. 4: De verhuurder die een huis of een lokaal zoals bedoeld in de Artikelen 2 en 3 ter beschikking stelt, is verplicht de nodige schikkingen te treffen om de bepalingen van de desbetreffende artikelen te doen naleven binnen de 30 dagen nadat hij daartoe door de Burgemeester is aangemaand.

Art. 5: Overtredingen van dit reglement worden gesanctioneerd met administratieve sancties.

Artikel 1 van de wet van 21 augustus 1948 laat de gemeenteraden toe aanvullende reglementen uit te vaardigen m.b.t. de openbare zedelijkheid en de openbare rust. Het bepaalt echter ook uitdrukkelijk dat de overtredingen strafbaar zijn met een politiestraf. Daardoor lijkt een administratieve sanctie misschien niet aangewezen. Men kan echter naar de geest van de wet interpreteren dat de wetgever door de verwijzing naar de politiestraffen heeft willen aantonen dat overtreding van de wet niet bestraft wordt met correctionele straffen. In die zin lijkt een administratieve afhandeling wel aanvaardbaar.

Huidig Artikel 5 bepaalt: Ongeacht de strafbepalingen voorzien in het strafwetboek onder hoofdstuk VI bederf van de jeugd en prostitutie en hoofdstuk VII openbare schending van de goede zeden, worden overtredingen van dit reglement bestraft met politiestraffen.' Het lijkt opportuun de verwijzing naar de strafbepalingen voorzien in het strafwetboek te verwijderen. De bepalingen van de verordening regelen immers specifieke materies die nog niet geregeld werden

door het strafwetboek. Artikel 3 van deze verordening kan wel onder “openbare zedenschennis” vallen, maar is specifiek en aanvullend, dus toegelaten. Art. 380 *quater* regelde vroeger het zich kenbaar maken als prostituee, maar dit artikel werd uit de strafwet gehaald.

Art. 135 § 2 N.Gem.W. bepaalt dat de gemeenten bevoegd zijn om de materiële orde te handhaven. Dit impliceert dat de gemeentelijke overheden zich niet mogen inlaten met de handhaving van de openbare zedelijkheid. De beveiliging van de openbare zedelijkheid is, behoudens bijzondere wetgeving slechts bij uitzondering zaak van de gemeenteraden, namelijk wanneer de zedelijke wanorde zich zo veruitwendigt dat zij ontaardt of dreigt te ontaarden in materiële wanordelijkheden die niet anders kunnen worden voorkomen dan door een reglementerend optreden. Art. 21 N.Gem.W., dat specifiek bepaalt dat prostitutie een bevoegdheid van de gemeente is, wijkt af van deze algemene regel in de zin dat de gemeenteraden hierdoor wel bevoegd zijn om politiematregelen te nemen voor de openbare zedelijkheid. Deze verordeningen mogen echter enkel de wet van 21 augustus 1948 aanvullen, en alleen om de openbare rust en zedelijkheid te verzekeren.⁴⁴ Cassatie deelt deze mening,⁴⁵ hoewel politierechters vaak anders hebben geoordeeld.

Wat de conformiteit betreft met het beginsel van handel en nijverheid, vervat in het Decreet d’Allarde van 2-17 maart 1791, is Cassatie van oordeel dat deze vrijheid noodzakelijk beperkt wordt. Dit door de macht waarover de overheden die inzake de algemene bestuurlijke politie bevoegd zijn, beschikken, om maatregelen uit te vaardigen tot handhaving van de publieke veiligheid, rust en gezondheid.⁴⁶ Deze regel geldt in het algemeen voor politiereglementen die worden uitgevaardigd met het oog op de rust, de veiligheid en de gezondheid, ook al heeft het reglement tot gevolg dat de handel erdoor wordt bemoeilijkt of duurder wordt.

Sectie 2. Inschrijving diensters

Politiereglement op de verplichte aangifte van vrouwelijk dienstpersoneel tewerkgesteld in openbare inrichtingen van verbruik en vermaak
G.R.16.2.1948

Art. 1: De houder van alle openbare inrichtingen, waar dranken worden gesleten, zijn gehouden, binnen de 48 uren, aangifte te doen, op het politiebureau van hun wijk, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk :

1. van het in dienst zijn;
2. van het in dienst treden, d. i. de aankomst;
3. van het verlaten van de dienst;

⁴⁴ DE TOLLENAERE, V., *Nieuwe commentaar op de gemeentewet*, II, 1956, 1081.

⁴⁵ Cass., A.R. P.94.0488.N, 28/02/1995;

⁴⁶ Cass. 9 januari 1996, *R.W.*, 1996-1997, nr. 11, 356, noot M. GELDERS; Cass. 11 november 1844, *Pas.*, 1845, I, 12.

van het vrouwelijk personeel door hen en voor hun inrichting aangeworven, op welke wijze en onder welke benaming het ook zij (dienster, zangeres, danseres, entraîneuse, kelnerin, kuisvrouw... enz.) onverschillig of het al dan niet op enige wijze hiervoor wordt vergoed.

Art. 2: Indien het mocht noodzakelijk blijken, kan dezelfde verplichting worden opgelegd aan de houders van andere inrichtingen, zelfs wanneer het niet vaststaat dat aldaar dranken worden gesleten.

Het College van Burgemeester en Schepenen zal, aan de hand van de ingekomen verslagen, en na het inwinnen van het advies van de betrokken diensten, als bv. wijkpolitiebureau, zedenbureau, enz... beslissen welke de inrichtingen zijn waarop deze verplichting moet toegepast worden.

Aan de houders van bedoelde inrichtingen zal per aangetekende brief kennis gegeven worden van de hun opgelegde verplichting.

Art. 3: Op verzoek van de betrokken houders, kan het College van Burgemeester en Schepenen, na het inwinnen van het advies van de Heer Hoofdpolitiecommissaris en de bevoegde wijkpolitiecommissaris. opheffing van de verplichting tot aangifte, voorzien in de Artikelen 1 en 2 van dit reglement, ten voorlopige en persoonlijke titel verlenen, in de hiernavolgende gevallen:

1. wanneer het gaat om inrichtingen als hotels, restaurants, inrichtingen van openbaar vermaak, dancings of andere, waar het vaststaat dat het naleven van de opgelegde verplichting tot aangifte van het vrouwenpersoneel als niet noodzakelijk voorkomt.
2. wanneer het gaat om vrouwen die alleen kunst-prestaties leveren (dansersessen, zangeressen, acrobaten, enz...) en kan worden vastgesteld dat deze personen niet komen verbruiken met de klanten.

Deze opheffingen zijn steeds herroepelijk en zullen schriftelijk aan de aanvragers kenbaar worden gemaakt.
Het indienen van een verzoek tot opheffing ontslaat de aanvragers echter niet de voorgeschreven aangifte te vervullen.

Art. 4: Dienen niet aangegeven te worden :

1. de kuisvrouwen van meer dan 50 jaar oud; worden hieronder begrepen de bewaaksters van vestiaires, van W.C.;
2. de dochters, kleindochters en schoondochters van de uitbaters, zelfs wanneer zij hiervoor speciaal worden vergoed;
3. het personeel dat tijdelijk en speciaal aangeworven werd om te voorzien in het inrichten van bepaalde, bijzondere feestelijkheden en gemakelijkheden.

Art. 5: De aangifte dient te omvatten : naam en voornaam van de betrokken(e) vrouw(en), plaats en datum van geboorte; plaats, straat en huisnummer van de inschrijving, hetzij in de Belgische bevolkingsregisters, hetzij in de vreemde;

nationaliteit; werkelijke verblijfplaats; uitgeoefende functie; juiste datum van aankomst en van heengaan; de vroegere dienst van de betrokken(e) vrouw(en) vooraleer zij zich aanbod (aanboden); dienst waarheen de vertrekkende vrouw(en) verklaart(en) zich te begeven.

Bij een aangifte van heengaan, zal het echter volstaan wanneer de aankomst reeds met alle details is vermeld geworden, op te geven: juiste datum van heengaan; naam en voornaam van betrokken(e) vrouw(en); de plaats en dienst waarheen zij zich zal (zullen) begeven.

Art. 6: De aangifte, gedaan overeenkomstig de voorschriften van het onderhavig reglement, brengt geen opheffing mede van het aangeven van alle andere inlichtingen, vereist door andere wettelijke bepalingen of stedelijke verordeningen op politie of taksen (Verplichtingen inzake het bijhouden der Bevolkingsregisters, betreffende de Vreemdelingenpolitie, de taks op het tewerkgestelde personeel, op de diensters, enz...)

Art. 7: Worden gesanctioneerd met een administratieve sanctie (later nader te bepalen) het verzuim van aangifte, de laattijdige, de onvolledige aangifte, het verstrekken van onjuiste gegevens, het weigeren tot verstrekken der nodige inlichtingen.

Net zoals de materie betreffende de prostitutie valt dit onder Artikel 21 N.Gem.W., op basis waarvan gemeenteraden wel bevoegd zijn om politie maatregelen te nemen voor de openbare zedelijkheid. Vraag is hier welke invulling de openbare zedelijkheid hier krijgt. Verondersteld kan worden dat de betekenis minstens uitgebreider moet zijn dan zedelijke wanorde die ontardt of dreigt te ontarden in materiële wanordelijkheden (onder de bevoegdheid van de gemeente o.b.v. art. 135 N.Gem.W.), anders heeft Artikel 21 geen reden tot bestaan.

Algemeen moet de bedenking gemaakt worden of deze verordening in overeenstemming is met het gelijkheidsbeginsel dat vervat ligt in Artikel 10 lid 3 G.G.W. *'De gelijkheid van mannen en vrouwen is gewaarborgd.'*⁴⁷ Dit reglement bevat in Art. 4 ook een discriminatie naar leeftijd. De vraag stelt zich zodoende of dit reglement rechtsgeldig kan bestaan. Het staat alleszins vast dat het verouderd is.

De bedoeling van dit reglement was tweevoudig. Enerzijds kon men op basis van de aangifte een belasting heffen. Deze belasting bestaat echter niet meer. Anderzijds kan deze aangifte een bijkomend middel vormen in de strijd tegen mensenhandel. Hierdoor heeft het wel nog zin van bestaan.

⁴⁷ Hoewel dit enigszins moet genuanceerd worden; in Brussel dienen nl., en dit ter bestrijding van de mensenhandel, de prostitutie en dezer exploitatie, zowel de vrouw die in een inrichting tewerkgesteld is – a.h.v. Formulier 1 – c , meer bepaald het 'Bericht van identificatie van een vrouw in een inrichting', als diegene door wie de ontucht geëxploiteerd wordt – a.h.v. het Formulier 1 d– zich aan te geven en hun identificatiegegevens op te geven.

Artikel 1: de opsomming is verouderd, voorstel om “dienstmeid-dienster” uit de opsomming te halen. “aanlokster” lijkt trouwens ook niet meer van deze tijd.

Artikel 2 vermeldt: *‘Indien het mocht noodzakelijk blijken, kan dezelfde verplichting worden opgelegd aan de houders van alle andere inrichtingen: openbare inrichtingen voor vermakelijkheden, crèmeries, tabakswinkels, enz...’* De opsomming van mogelijke openbare inrichtingen lijkt nodeloos, alsook de vermelding van ‘alle’ openbare inrichtingen.

Artikel 3: opheffing van de verplichting is mogelijk na advies van de Heer Hoofdpolitiecommissaris, de bevoegde wijkpolitiecommissaris en de commissaris van het Zedenbureau. Dit moet gewijzigd worden aangezien dit zedenbureau niet meer bestaat. De term ‘onderhavig’ is verouderd en zou moeten gewijzigd worden in ‘dit’ reglement.

Artikel 5 bepaalt welke informatie moet aangegeven worden. Bij de uitvoering is voorzichtigheid geboden, aangezien onachtzame omgang met deze gegevens een inbreuk kan uitmaken op de Privacywet.

Artikel 7 bepaalt de politiestraf, dit zou vervangen worden door administratieve sancties. Bovendien zou dit artikel de regeling van herhaling opheffen, aangezien naast de administratieve boete ook andere administratieve sancties mogelijk zijn zoals schorsing van de vergunning. Dit zou nader bepaald moeten worden, net zoals de hoogte van de administratieve boete.

Sectie 3. Vergunning lunaparken

Politieverordening waarbij de toegang tot danszalen, openbare bals en andere attractie-inrichtingen verboden wordt aan minderjarigen beneden 18 jaar
G.R.02.07.1945

Art. 1. De toegang tot de danszalen, openbare bals en andere attractie-inrichtingen, zoals lunaparken en speelzalen, is streng verboden aan minderjarige personen, beneden de 18 jaar, tenzij vergezeld van hun ouders of voogden.

Art. 2. Het toegangsverbod zal door de zorgen van de uitbaters van in vorig artikel bedoelde lokalen op bestendige en zichtbare wijze aan de ingang worden aangeplakt.

Art. 3. Overtredingen op onderhavige politieverordening zullen vervolgd worden en beteugeld met politiestraffen ten laste van de uitbaters of de inrichters, evenals ten laste van de ouders, voogden, of andere personen die het gezag over de minderjarigen uitoefenen en eventueel ten laste van de minderjarigen zelf.

Art. 4. Onderhavige politieverordening wordt van kracht onmiddellijk na de bekendmaking.

Dit reglement is onwettig, aangezien de wet van 15 juli 1960 tot zedelijke bescherming van de jeugd in een identieke regeling voorziet in Artikel 1 en 8. Afschaffing bijgevolg is aangewezen.

De Raad van State⁴⁸ is echter van oordeel dat deze wet de zedelijke bescherming van de *jeugd* op het oog heeft, terwijl de politieverordening, weliswaar van de stad Ieper maar gelijklopend met de verordening van de stad Gent, als oogmerk heeft de *hele gemeenschap* te beveiligen tegen twisten en vechtpartijen. Hoewel beide reguleringen een verschillend oogmerk zouden hebben, houdt de politieverordening nog steeds bepalingen in die reeds door een hogere norm zijn geregeld, wat onwettig is.

Sectie 4. Onderzoek naar reële verblijfplaats

Verordening betreffende het onderzoek naar de reële verblijfplaats van personen of gezinnen op het grondgebied van de Stad Gent + huishoudelijk reglement (G.R.10.09.1993)

Art. 1: Onverminderd de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister wordt door het Stedelijk Politiekorps telkens een onderzoek ter plaatse ingesteld naar de werkelijke verblijfplaats van personen of gezinnen in de volgende gevallen :

1° In geval van aangifte

- a) wanneer een persoon of een gezin verklaart zich hoofdverblijf op het grondgebied van de Stad te willen vestigen of reeds gevestigd heeft;
- b) wanneer een persoon of een gezin verklaart zijn hoofdverblijf naar een andere plaats in de Stad te willen overhangen dan die waar hij ingeschreven is, of reeds overgebracht heeft.

2° Bij ontstentenis van aangifte

- a) zodra de administratie of de politie vernomen heeft dat een persoon of een gezin zijn hoofdverblijf in de Stad heeft gevestigd zonder daarvan aangifte te hebben gedaan;
- b) zodra de administratie of de politie vernomen heeft dat een persoon of een gezin zijn hoofdverblijfplaats in de Stad heeft verlaten zonder daarvan aangifte te hebben gedaan.

Art. 2: De gegevens van het onderzoek worden weergegeven in een door de politiebeambte schriftelijk opgemaakt, gedagtekend en ondertekend verslag aan de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand.

Art. 3:

§ 1.

1. Wanneer blijkt dat de persoon of het gezin zijn hoofdverblijf niet daadwerkelijk gevestigd heeft op de plaats die hij heeft aangegeven , of

⁴⁸ R.v.St. nr. 34.804, 24 april 1990, *Pas.* 1993, IV, 32

2. Wanneer blijkt dat de persoon of het gezin daadwerkelijk verblijft op de plaats die aangegeven is in het verslag doch nagelaten heeft daar de voorgeschreven aangifte van te doen, wordt het besluit van het onderzoeksverslag onverwijld door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand aan de betrokken persoon of aan de referentiepersoon van het gezin betekend.

§ 2. Samen met de berekening van het verslag wordt de betrokken persoon of de referentiepersoon van het gezin ervan verwittigd

1. dat in de gevallen bedoeld onder art. 3 §1/1°, hij niet zal ingeschreven worden in de registers of dat hij zal ingeschreven worden op een andere plaats dan die welke hij heeft aangegeven en die blijkens het verslag zijn werkelijk hoofdverblijf is;

2. dat in de gevallen bedoeld onder art. 3 §1/2° ambtshalve zal ingeschreven worden op de plaats waar hij blijkens dat verslag zijn hoofdverblijf heeft gevestigd indien hij zich niet binnen de wettelijke termijn in regel heeft gesteld met de bepalingen van artikel 9 van het KB van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister.

§ 3. De betrokken persoon of referentiepersoon kan binnen de wettelijke termijn schriftelijk bezwaar indienen bij de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand. Het bezwaarschrift moet omstandig gemotiveerd zijn en desgevallend aangevuld met bewijsstukken omtrent de werkelijke verblijfplaats.

§4. De Ambtenaar van de Burgerlijke Stand legt het dossier voor en brengt verslag uit op een volgende zitting van het College van Burgemeester en Schepenen dat uitspraak doet over de al dan niet ambtshalve inschrijving in de registers of weigering van inschrijving.

§ 5. De betrokken persoon of de referentiepersoon wordt onverwijld in kennis gesteld van de beslissing en hij wordt daarbij verzocht zich in regel te stellen met zijn identiteitskaart en andere documenten waarop zijn werkelijke verblijfplaats is vermeld.

Art. 4: Deze verordening treedt in werking op 1 november 1992.

Aldus vastgelegd door de Gemeenteraad in zitting van 10 september 1993

Huishoudelijk reglement betreffende de modaliteiten van het onderzoek naar de werkelijke verblijfplaats van personen en gezinnen op het grondgebied van de Stad evenals de vorm en de inhoud van de rapportering hieromtrent.

Art. 1: Het onderzoek naar de werkelijke verblijfplaats van personen of gezinnen op het grondgebied van de Stad wordt op eigen initiatief of, in voorkomend geval, op bevel van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand uitgevoerd door de Stedelijke Politie binnen de wettelijke termijnen .

Art 2: Het onderzoeksverslag moet binnen de zesendertig uren nadat het onderzoek heeft plaats gegrepen aan de Ambtenaar van te Burgerlijke Stand worden voorgelegd.

Art 3: § 1. De politiebeambte die met het onderzoek is belast moet vooreerst ter plaatse de identiteit controleren van de betrokken persoon of de referentiepersoon evenals bij andere gezinsleden en nagaan of zij daadwerkelijk wonen op de plaats die zij hebben aangegeven of waar zij metterwoon zijn aangetroffen of waar zij zouden ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters of in het vreemdelingenregister.

In voorkomend geval zal hij eveneens nagaan of de personen in kwestie de voorgeschreven aangifte hebben gedaan bij de stedelijke bevolkingsdienst.

§ 2. Indien niet met voldoende zekerheid, uit de inlichtingen ingewonnen bij de betrokken persoon, referentiepersoon of andere gezinsleden en uit de vaststelling van andere feitelijkheden, kan afgeleid worden dat de persoon of het gezin in kwestie al dan niet daadwerkelijk zijn hoofdverblijf gevestigd heeft op de plaats die hij heeft aangegeven of waar hij metterwoon werd aangetroffen, moet de politiebeambte die met het onderzoek gelast is ter plaatse navraag doen bij de eigenaar van het gebouw, de hoofdhuurder, eventuele andere bewoners van het gebouw, de burens, de winkeliers en zo meer om nadere informatie te bekomen.

Art. 4: Indien uit het onderzoek blijkt dat de betrokken persoon of het gezin daadwerkelijk zijn hoofdverblijf gevestigd heeft op de plaats waar hij aangetroffen is maar tot dan toe nagelaten heeft de voorgeschreven aangifte van vestiging te doen, zal hij aangespoord worden om zich binnen de acht dagen op de stedelijke bevolkingsdienst te melden om zich op dat stuk vooralsnog in regel te stellen.

Art. 5: Het onderzoeksverslag moet de volgende gegevens omvatten :

1. de naam, functie en graad van de persoon die het onderzoek heeft verricht,
2. de datum waarop het onderzoek heeft plaats gegrepen,
3. de identiteit van de betrokken persoon indien mogelijk met aanduiding van de bewijsstukken,
4. de plaats waar hij op de dag van het onderzoek is ingeschreven in de bevolkingsregisters of in het vreemdelingenregister (of dat hij nergens ingeschreven is),
5. of hij al dan niet de voorgeschreven aangifte heeft gedaan en desgevallend de datum waarop dit geschiedde met verwijzing naar bewijsstukken,
6. In voorkomend geval: de uiterste datum waarop hij zich moet melden op de stedelijke bevolkingsdienst om zich met zijn aangifte in regel te stellen,
7. de feitelijkheden waaruit blijkt dat de betrokken persoon
 - wel daadwerkelijk zijn hoofdverblijf heeft gevestigd op de plaats die voorkomt in zijn aangifte of waar hij metterwoon is aangetroffen,

- ofwel dat hij zijn hoofdverblijf elders heeft met aanduiding van de aangegeven of vermoedelijke vestigingsplaats (gemeente en adres),
- ofwel dat hij de plaats waar hij ingeschreven is in de bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister heeft verlaten met aangifte van de plaats waar hij zich vermoedelijk gevestigd heeft.

Bij die feitelikheden mag, wanneer dat onontbeerlijk zou zijn voor de vaststelling, de bron van de informatie vermeld worden.

8. het besluit van het onderzoek,

9. de handtekening van de politiebeambte die het onderzoek heeft verricht en de datum waarop het verslag werd opgesteld.

Art. 6: Dit huishoudelijk reglement treedt in werking op 1 november 1992

Nergens worden straffen bepaald, noch in de verordening, noch in het gemeentelijke reglement, waardoor het gepast lijkt deze verordening niet als politiereglement te aanzien.

Deel 4. Gezondheid, natuur, hygiëne

Sectie 1. Ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen – Netheid – Klein Gevaarlijk Afval

Politieverordening op het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen

G.R. 18.11.1997

(Wordt opgeheven : G.R.24.06.1996 en wijziging - O.13-pol.ver.nr.57)

Hoofdstuk . Algemene bepalingen

Art. 1: Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder:

- Intercommunale: Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en Omstreken, afgekort tot IVAGO, gesticht op 6 juni 1994 en goedgekeurd bij Besluit van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden dd. 10 oktober 1994. Statuten verschenen in de bijlagen tot het Belgisch Staatsblad van 2 juli 1994 onder N. 940702-75.
- het decreet: Decreet van de Vlaamse Raad van twee juli negentien honderd één en tachtig betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen;
- huisvuil: afvalstoffen overeenkomstig de bepalingen van het Artikel 3 § 2 1° («huishoudelijke afvalstoffen») van het Decreet van de Vlaamse Raad van twee juli negentien honderd één en tachtig betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, meer bepaald de afvalstoffen die ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding;
- recycleerbaar huisvuil: de huishoudelijke afvalstoffen waarvoor door de Intercommunale een selectieve inzameling is of wordt voorzien, zoals onder meer: papier en karton, GFT-fractie, glas, metalen, Plastiek-, Metaal- en Drankverpakkingen...
- GFT-fractie: fractie van het recycleerbaar huisvuil bestaande uit organisch afval dat selectief in een container kan worden aangeboden.
- restfractie: fractie van het huisvuil dat niet selectief kan aangeboden worden.
- grofvuil: de afvalstoffen van groter formaat, die met speciale ophaalbeurten door de Intercommunale opgehaald worden en die afkomstig zijn van particuliere huishoudens met uitsluiting van steenpuin en groenafval .
- gelijkgestelde bedrijfsafvalstoffen: bedrijfsafvalstoffen die omwille van hun aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen, meer bepaald afvalstoffen die ontstaan tengevolge van activiteiten die van dezelfde aard zijn als deze van de normale werking van een particuliere huishouding;

- K.G.A.: het klein gevaarlijk afval van huishoudelijke oorsprong, overeenkomstig de bepalingen van het Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van dertien maart negentienhonderd één en negentig of vastgelegd in het Vlaams reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer in uitvoering van Artikel 3 § 5 littera g van het Decreet.
- ophaling : de inzameling van huis- en grofvuil volgens de haalmethode waarbij de Intercommunale instaat voor de inzameling op de plaats waar de afvalstoffen zijn geproduceerd, inzonderheid door inzameling huis-aan-huis, en in voorkomend geval, in daartoe door de Intercommunale voorgeschreven of toegelaten «recipiënten».
- recipiënten: de objecten die door dit reglement worden voorgeschreven of zijn toegelaten voor de inzameling van huisvuil.
- PMD-fractie: fractie van het recycleerbaar huisvuil bestaande uit plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen, blikjes en conserven en drankkartons, die selectief in een daartoe bestemde PMD-zak kan worden aangeboden.

Art. 2: Het is verboden zich van huisvuil of van grofvuil te ontdoen op een wijze die strijdig is met de bepalingen van deze verordening.

Art. 3: Het ophalen van gelijkgestelde bedrijfsafvalstoffen en van KGA en valt buiten de toepassing van dit reglement.

Hoofdstuk II. Ophalen van huisvuil

Art. 4.1: De bewoners zijn verplicht het huisvuil dat door de Intercommunale wordt opgehaald, op de rand van het voetpad (tegen de gevel of in voorkomend geval, tegen de voortuinafsluiting) voor hun woning te plaatsen, en dit uitsluitend in de in dit reglement voorgeschreven recipiënten die door de intercommunale ter beschikking worden gesteld.

In de andere gevallen, waar het voetpad ontbreekt of te smal is, moeten de recipiënten worden aangeboden op een voor het verkeer minst hinderlijke plaats.

Art. 4.2: De containers worden met de ophaalgrep naar de straatzijde geplaatst.

Art. 5: Standaardrecipiënten:

De bewoners zijn verplicht om het huisvuil uitsluitend aan te bieden in standaardrecipiënten. Deze zijn:

§ 1. Voor het ganse grondgebied:

Voor de inzameling van de PMD-fractie: lichtblauwe doorschijnende PMD-zak met een volume van 60 liter.

§ 2 in landelijke gebieden:

- voor de restfractie van het huisvuil: grijze container, voorzien van een door de intercommunale aangebrachte lees- en schrijfeenheid (chip of tag genoemd), met een volume van 60, 120 of 240 liter.

- voor de GFT-fractie van het huisvuil: groene container, voorzien van een door de intercommunale aangebrachte lees- en schrijfeenheid (chip of tag genoemd), met een volume van 60, 120 of 240 liter;

Art. 6: Uitzonderingsgevallen:

§ 1. Appartementsgebouwen

In afwijking van Artikel 5 moet op verzoek van de intercommunale de syndicus, de beheerder of de vergadering van mede-eigenaars de rest-, PMD-, glas-, papier- of GFT-fractie van de huishoudelijke afvalstoffen aanbieden in de door de intercommunale voorgestelde afvalcontainers.

In deze gevallen mogen de verzamelcontainers uitsluitend volgende recipiënten bevatten:

- voor de restfractie van het huisvuil: grijze huisvuilzakken met opdruk IVAGO, met een volume van 30 of 60 liter of grijze huisvuilzakken met opdruk IVAGO-APPARTEMENTEN, met een volume van 15 liter;
- voor de GFT-fractie van het huisvuil: een door de intercommunale ter beschikking gestelde composteerbare zak met opdruk IVAGO;
- voor de PMD-fractie: lichtblauwe doorschijnende PMD-zak met een volume van 60 liter.

§ 2. Kleine behuizing

Op verzoek van een bewoner met kleine behuizing kan de burgemeester, op verslag van de intercommunale, over de materiële onmogelijkheid om aan te bieden in standaardrecipiënten, volgende recipiënten ter beschikking doen stellen:

- voor de restfractie in landelijk gebied: grijze container, voorzien van een door de intercommunale aangebrachte lees- en schrijfeenheid (chip of tag genoemd), met een volume van 40 liter;
- voor de GFT-fractie: groene container, voorzien van een door de intercommunale aangebrachte lees- en schrijfeenheid (chip of tag genoemd), met een volume van 40 liter.

Art. 7: Recycleerbaar huisvuil waarvoor geen bijzonder recipiënt is voorzien moet als volgt worden aangeboden:

- glas: in een emmer of stevige bak met gesloten bodem en zijwanden, met een maximum gewicht van 20 kg per eenheid;
- papier en karton: in een stevige gesloten kartonnen doos of samengebonden met een touw, met een maximum gewicht van 20 kg per eenheid.

Art. 8: De Intercommunale stelt jaarlijks de dagen vast waarop de verschillende huisvuilfracties zullen worden opgehaald. De inwoners worden daarvan in kennis gesteld door een ophaalkalender.

Voor appartementsgebouwen kan de Intercommunale in een bijzondere regeling voorzien.

Art. 9: De recipiënten mogen slechts de dag van de voorziene ophaling vanaf 6 uur op de openbare weg worden geplaatst. Zij moeten zo vlug mogelijk na de ophaling van de openbare weg worden verwijderd.

Art. 10: Volgende maximale gewichten worden in de recipiënten toegelaten:

- huisvuilzakken 15 liter: 4 kg
- huisvuilzakken 30 liter: 7 kg
- huisvuilzakken 60 liter: 15 kg
- composteerbare zak: 10 kg
- draagcontainer 40 liter: 10 kg
- container van 60 liter: 15 kg
- container van 120 liter: 35 kg
- container van 240 liter: 60 kg

Per ophaling mogen bij nominale frequentie maximum drie huisvuilzakken per bedieningspunt aangeboden worden.

Wanneer de ophaling door onvoorziene omstandigheden niet doorgaat op de vooropgestelde dag mogen de recipiënten in geen geval op de openbare weg blijven staan. Ze moeten worden verwijderd tot de dag van de effectieve ophaling.

Art. 11.1:

Het is verboden om andere afvalstoffen dan huisvuil in de daartoe geëigende recipiënten aan te bieden.

Het is verboden om huisvuil op de openbare weg of in de op openbare plaatsen voorziene afvalkorven achter te laten;

In het stedelijk gebied mag enkel GFT-fractie samen met de restfractie worden aangeboden; ander recycleerbaar huisvuil moet afzonderlijk worden aangeboden.

Het is verboden om bij de ophaling van het huisvuil gevaarlijke afvalstoffen, zoals bedoeld in art. 3 § 3 1° van het decreet, die een bijzonder gevaar voor de gezondheid van de mens of het milieu opleveren of kunnen opleveren, of bijzondere afvalstoffen zoals bedoeld in art 3 § 3 2° van het decreet, die wegens hun aard, samenstelling, herkomst of verwijdering een bijzondere regeling behoeven, aan te bieden.

Art. 12:

Het is verboden op de recipiënten andere kentekens aan te brengen dan deze door de Intercommunale voorgeschreven of toegelaten.

Het is verboden om open containers of zakken die niet dichtgemaakt zijn met een strop aan te bieden.

Het is verboden om de chip of tag onleesbaar of onschrijfbaar te maken.

Het is verboden om een container aan te bieden waarvan de chip of tag onvoldoende beladen is met eenheden tegoed, die ingevolge Artikel 2 van het retributiereglement op het ophalen en verwerken van huisvuil voor de ophaling verschuldigd zijn. Het bewijs van onvoldoende belading wordt geleverd door een aangestelde van Ivago, na controle van het aantal ledigingen geregistreerd op de chip of tag door middel van een geïkt uitleesapparaat, en na verificatie van de betaalde tegoeden.

Het is verboden de container zodanig te vullen dat er na de aanbieding nog afval in de container blijft vastzitten.

Het is verboden om in de recipiënten voorwerpen of stoffen aan te bieden die kunnen kwetsen.

Het is verboden in de container bestemd voor de GFT-fractie ander huisvuil aan te bieden dan deze hierna bepaald:

aardappelschillen
schillen van citrus of andere vruchten
groenteresten
eierschalen
doppen en noten,
theebladeren ,
koffiedik en -filters,
papier van de keukenrol e.d.,
kleine hoeveelheden etensresten,
mest van kleine huisdieren (bv. cavia's),
verwelkte snijbloemen en kamerplanten,
versnipperd snoeihout, haagscheersel
zaagmeel en schaafkrullen,
gemaaid gras,
bladeren,
onkruid,
resten uit groente- en siertuin

Het is verboden om bij de PMD-fractie volgende afvalstoffen aan te bieden:
andere afvalstoffen dan plasticen flessen van water, frisdrank, melk, azijn, keukenolie; flacons van detergents, shampoo, bad- of doucheschuim, afwasmiddelen, wasproducten;
andere afvalstoffen dan metalen blikjes van frisdranken, bier, water, conservenblikjes; aluminium schoteltjes en bakjes; metalen deksels en schroefdoppen; metalen dozen en bussen;
andere afvalstoffen dan platgedrukte drankkartons van vloeibare voedingsmiddelen.

Het is verboden in de huis-aan-huis ophaling van recycleerbaar huisvuil voor papier en karton andere afvalstoffen aan te bieden dan deze hierna bepaald: niet vervuilde kranten, tijdschriften, computerpapier, drukwerken en niet vervuild karton in stukken gesneden.

Het is verboden in de huis-aan-huis ophaling van recycleerbaar huisvuil voor glas andere afvalstoffen aan te bieden dan deze hierna bepaald: gereinigd hol glas, flessen en borden.

Het is verboden de op de openbare weg staande recipiënten te verplaatsen, te openen, te ledigen, er een gedeelte van de inhoud uit te halen of huishoudelijke afvalstoffen eraan toe te voegen.

Hoofdstuk III: Ophalen van grofvuil

Art. 13: De Intercommunale stelt jaarlijks de dagen vast waarop het grofvuil zal worden opgehaald. De inwoners worden daarvan in kennis gesteld door een ophaalkalender.

Grofvuil kan tevens na afspraak tegen betaling aan huis worden opgehaald overeenkomstig de modaliteiten en tarieven door de Intercommunale vastgesteld.

Art. 14: Het op te halen grofvuil dient, metalen gescheiden van de brandbare fractie, op de voorziene dag van de ophaling op een gemakkelijk te bereiken plaats binnen de eigendom zo dicht mogelijk bij de straat geplaatst te worden. Zo dit niet mogelijk blijkt mag het grofvuil aangeboden worden op de openbare weg aansluitend tegen de gevel of de voortuinstrook en op die wijze gestapeld dat het verkeer niet gehinderd wordt.

Art. 15: Het is verboden het op de openbare weg geplaatst grofvuil weg te nemen of er in te scharrelen.

Hoofdstuk IV. Slotbepalingen

Art. 16: De overtredingen van deze verordening worden gesanctioneerd op basis van Artikel 56 van het decreet.

De rechter kan ook, op verzoek van de Intercommunale, de terugbetaling der door de Intercommunale gedane kosten, op een eenvoudige staat, geattesteerd door de Burgemeester, uitspreken.

Art. 17:

§1. Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1998.

§2. De politieverordening op het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen van 25 juni 1996 wordt met ingang van 1 juli 1998 opgeheven.

§3. Evenwel wordt in het stedelijk gebied het aanbieden van door de intercommunale verspreide groene huisvuilzakken met opdruk IVAGO, voorzien van een door de intercommunale verspreide sticker, toegelaten.

Art. 18: Volgende bijlagen worden gehecht aan dit besluit om er integraal deel vanuit te maken:

stratenlijst overeenkomstig Artikel 5 houdende indeling van het stedelijk en landelijk gebied

Art. 19: Afschrift van dit besluit wordt gestuurd naar de Heer Gouverneur van de Provincie Oost-Vlaanderen, de O.V.A.M., de bevoegde rechtbanken en de Intercommunale IVAGO.

Huidig Artikel 16 bepaalt: ‘Onverminderd de door het Strafwetboek voorziene strengere straffen en Artikel 56 van het decreet zullen de overtredingen van deze verordening bestraft worden met politiestrafen van 1 Fr. tot 25 Fr. en/of 1 tot 7 dagen gevangenisstraf’. **De bestraffing gebeurt echter reeds op basis van Artikel**

56 van het Afvalstoffendecreet, waardoor de politiestraffen zouden moeten opgeheven worden wegens onwettigheid. Artikel 15 van dit decreet bepaalt uitdrukkelijk dat de ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen geregeld wordt bij gemeentelijk reglement, terwijl Artikel 56 'hij die de voorschriften, vastgesteld door of krachtens dit decreet overtreedt' sanctioneert. Aangezien het Afvalstoffendecreet geen politiestraffen, maar correctionele straffen voorschrijft, is de vraag of dit in een politieverordening moet geregeld worden. Ons inziens lijkt een gemeentelijk reglement meer aangewezen.

Politieverordening op de reinheid en de gezondheid in de gemeente – Titel III en V
G.R.23.09.1998

Titel III : Verfraaiing van de woningen en percelen

Art. 8: Alle geveldelen of constructiedelen zichtbaar van op de openbare weg of waterweg dienen in een behoorlijke staat van netheid te worden gehouden of gesteld.

Daarenboven dienen deze in een behoorlijke staat van uitwendige fraaiheid te verkeren of te worden gebracht.

Art. 9: Iedere eigenaar van een onbebouwd terrein of een gedeelte daarvan palend aan of zichtbaar vanaf de openbare weg of vanop een waterweg is verplicht dit terrein vrij te houden van zowel niet-organische als van niet-composteerbare afvalstoffen, door wie ook achtergelaten, of deze afvalstoffen in de daartoe bestemde recipiënten op te bergen.

Hij dient het op dit terrein aanwezige (bouw)materiaal ordelijk op te stapelen.

Art. 10: Iedere werf op privé-domein gelegen langs en/of zichtbaar vanaf de openbare weg moet minstens door een vaste of verplaatsbare afsluiting uit draadgaas worden afgesloten. De afsluiting moet mandicht zijn en minimum 2 meter hoog zijn.

De werfafsluiting dient te worden geplaatst van bij de aanvang van de werken en mag pas worden verwijderd na voltooiing van de werken.

Art 11: Onbebouwde terreinen in straten waar behoudens het betrokken terrein de gevelrijen overwegend gesloten zijn, moeten worden afgesloten door middel van een 2 meter hoge afsluiting geconstrueerd met verticale houten planken met daartussen telkens een opening van een paar centimeter.

Titel V : Grachten

Art. 14: Teneinde de goede afloop van het water te verzekeren, is de eigenaar gehouden, in de periode van 1 oktober tot 15 november, de grachten die door zijn gronden lopen of deze scheiden van andere privaatieve eigendommen, te (laten)

reiten (d.i. maaien van overtollige waterplanten en verwijderen van het maaisel) en indien nodig te (laten) ruimen (d.i. verwijderen van slib). Indien nodig dient dit elk jaar te gebeuren.

Zijn uitgezonderd de grachten langsheen de buurtwegen waarvan zij een afhankelijkheid uitmaken en als dusdanig enkel dienstig zijn voor de afwatering van het hemelwater en de waterlopen van tweede en derde categorie waarvan het onderhoud de bevoegdheid is van de Provincie, respectievelijk het Stadsbestuur.

Artikel 10 laatste alinea: *‘Op de werfafsluiting mag, behoudens vergunning, geen reclame of publiciteit worden aangebracht. Opheffing is geboden, gezien Artikel 1 van de Besluitwet van 29/12/1945 houdende verbod tot het aanbrengen van opschiften op den openbare weg dit verbod reeds omvat. Na opheffing is administratieve afhandeling mogelijk.*

Politierglement betreffende het inzamelen van klein gevaarlijk afval
G.R. 17.5.1994

Art. 1 : Onder voorbehoud van wijzigingen en nadere specificaties door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu worden volgende huishoudelijke afvalstoffen als **Klein Gevaarlijk Afval** aanzien :

1° verven, inkten, lijmen, harsen

- a) verf, lak, vernis
- b) houtbeschermingsmiddelen, carbolineum, black varnish, creoline
- c) lijm, hars, siliconen
- d) filmafval
- e) kleurstoffen, toner, inkten, drukinkten, stempelkussens

2° olie en vet :

- a) plantaardige en dierlijke vetten
- b) meubelolie, boenwas
- c) plantaardige en minerale olie
- d) brandstoffen

3° solventen :

- a) ontvetters, droogkuisprodukten, vlekkenwater, decapeermiddelen en beitsmiddelen
- b) trichloorethyleen, perchloorethyleen, tetrachloorethyleen, chloroform
- c) ontvlambare oplosmiddelen : petroleumether, ether, wasbenzine, brandspiritus, benzine, acetone, methanol, ethanol, hexaan, toluen, xyleen
- d) verdunners, white spirit, lijnolie, terpentine, cellulose-verdunners, thinners
- e) gefluoreerde schoonmaakmiddelen
- f) glycol, antivries
- g) formol

4° zuren :

- a) zoutzuur, middelen die kalk en cement verwijderen

- b) zwavelzuur, accuzuur
- c) salpeterzuur, chroomzuur, fosforzuur
- d) fixeervloeistoffen en stopbadvloeistoffen

5° basen :

- a) ontvetters, ontstoppers, bijtende soda, natronloog, kaligeen, kaliloog, ammoniak
- b) bijtende schoonmaakmiddelen, beits- en decapeermiddelen, bleekwater, hypochlorieten, hypochloraten
- c) fotografische ontwikkelaars, activators en additieven

6° schoonmaakmiddelen :

- a) zepen, waspoeders, w.c.-reinigers, glansmiddelen voor de vaatwas
- b) metaalpoets, roestverwijderingsmiddelen
- c) autowax

7° batterijen :

- a) auto-accu's
- b) knoopbatterijen, zilver-, cadmium-, nikkel-, alkali-, mangaan- en kwikbatterijen

8° stoffen of produkten met kwik :

- a) TL-lampen
- b) kwikthermometers
- c) amalgamen

9° gevaarlijke huishoudelijke afval van gemengde samenstelling zoals :

- a) restanten met ongekende samenstelling
- b) afval van laboratoria
- c) ongebruikte, afgedankte chemicaliën
- d) bestrijdingsmiddelen, pesticiden, cosmetica
- e) spuitbussen
- f) brandblusmiddelen
- g) fotografisch zilver
- h) ontplofbare stoffen van huishoudelijke oorsprong, vuurwerk

10° de verpakkingen die nog resten van de hogervermelde afvalstoffen bevatten, met uitzondering van de verpakkingen van bleekwater, hypochlorieten, zepen, waspoeders, w.c.-reinigers, glansmiddelen voor de vaatwas, plantaardige en dierlijke vetten en plantaardige olie.

De verpakkingen die nog resten van de hogervermelde afvalstoffen bevatten, zijn die verpakkingen die niet volledig werden geledigd en gebruikt worden om hogervermelde afvalstoffen te verwijderen.

Art. 2 : Het KGA dat aangeboden wordt moet voortkomen van een particuliere huishouding en aangeboden worden op de plaatsen en op de tijdstippen door het Stadsbestuur medegedeeld. Het mag niet meegegeven worden met de

ophaalronde voor huisvuil, bedrijfsvuil of ander selectief afval. Het mag niet achtergelaten worden op trottoir of op de openbare weg.

Art. 3: KGA dient afzonderlijk van andere afvalstoffen aangeboden in het daarvoor bestemd recipiënt, milieubox genoemd.

KGA-afvalstoffen die door hun omvang of om andere reden niet in de milieubox kunnen geborgen worden, mogen in een ander veilig recipiënt aangeboden worden. De maximum toegelaten hoeveelheid bedraagt per aanbrenger en per beurt : 6 kg en/of 1 auto-accu.

Art. 4: KGA wordt aangeboden in de oorspronkelijke verpakking, inclusief de buitenverpakking. Indien het niet de originele verpakking is, dient ze aangepast te zijn aan het produkt. De verpakking moet lekdicht zijn. Producten van verschillende aard mogen niet samengevoegd worden.

Art. 5: KGA moet afgegeven worden in handen van de door het Stadsbestuur aangestelde verantwoordelijke op de containerparken en de wijkinzamel punten. Op de containerparken mogen motorolie en frituurolie of -vetten door de aanbieder zelf in het daarvoor bestemde recipiënt gedeponereerd worden.

Art. 6: De overtredingen van onderhavig reglement zullen gesanctioneerd worden op basis van Artikel 56 van het Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981.

Art. 7: Het door de Gemeenteraad op 28 juni 1993 vastgestelde reglement betreffende het inzamelen van KGA wordt opgeheven.

Analoog aan de politieverordening op het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen, bepaalt Artikel 6: 'Onverminderd de door het strafwetboek en decreten voorziene strengere straffen, zullen de overtredingen van onderhavig reglement met politiestrafpen beteugeld worden.' Ook hier is de strafbepaling van Artikel 56 Afvalstoffendecreet van toepassing, waardoor Artikel 6 van dit reglement dient gewijzigd te worden. De verwijzing naar de straffen uit het Strafwetboek is overbodig, gezien dit geen bepalingen bevat betreffende afval.

Sectie 2. Bevuilen van de openbare weg en plaatsen veiligheid en reinheid - Sluikstorten

Politierglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente – Art. 1-3
G.R.23.09.1998 - aangeplakt op 28.09.1998 - geldig vanaf 03.10.1998

Titel I : Veiligheid en reinheid van de openbare weg en van de openbare plaatsen

Art. 1: Behoudens toepassing van het decreet van 02/07/1981, Artikel 7.1 van K.B. 1/12/1975 en Artikel 511 Sw. is het verboden om op een openbare plaats, om het even welke voorwerpen, stoffen of materialen te werpen, neer te leggen,

achter te laten, te laten vloeien of terecht te laten komen die van aard zijn om iemand te doen struikelen, de openbare plaats te bevuilen, te beschadigen of onveilig te maken.

Art. 2: Diegene die zich met een hond op een openbare plaats begeeft, dient steeds in het bezit te zijn van een recipiënt of een andere middel voor het verwijderen van de uitwerpselen van het huisdier.

Indien zijn huisdier, behoudens op de daartoe bestemde plaatsen die door het Stadsbestuur met duidelijke signalering zijn aangeduid, de in de eerste alinea omschreven plaatsen bevuilt, is hij ertoe gehouden het vuilnis te verwijderen en het bevuilde te reinigen.

Art. 3: De gebruiker van een gebruikt onroerend goed of de eigenaar van een ongebruikt onroerend goed palend aan de openbare weg moet instaan voor de netheid van de gelijkgrondse berm of het trottoir, desgevallend met inbegrip van de straatgeveltuintjes, en de greppel voor dat onroerend goed.

Al het afval dat daarvan voortkomt moet verzameld en geborgen worden buiten de aanhorigheden van de openbare weg.

Of een administratieve sanctie mogelijk is, hangt af van volgende interpretatievragen:

1. kunnen hondenuitwerpselen al dan niet geïnterpreteerd worden als huishoudelijk afval, en daarmee samenhangend
2. valt deze materie onder het decreet van 2.07.1981

In zijn omzendbrief OOP30 van 2 mei 2001 haalt de minister de bevuiling van openbare plaatsen door hondenuitwerpselen aan als voorbeeld van een materie die administratief zou kunnen afgehandeld worden, op voorwaarde dat uitdrukkelijk vermeld staat dat hondenuitwerpselen geen huishoudelijk afval uitmaken. Dit laatste om te vermijden dat het afvalstoffendecreet van 1981 van toepassing is, waardoor een hogere norm het reeds regelt. Hierbij wordt verwezen naar een vonnis van de politierechtbank te Gent.⁴⁹ In dit vonnis wordt een onderscheid gemaakt tussen het 'achterlaten' van afval, wat aanzien wordt als sluikestorten, en het 'zich ontdoen' van afvalstoffen. Dit sluikestorten dient dan te worden begrepen in de zin van 'op clandestiene wijze afvalstoffen verwijderen'.⁵⁰

Niet iedereen volgt deze opvatting echter. Men kan immers oordelen dat er geen reden bestaat om de uitwerpselen niet te aanzien als huishoudelijk afval. Het besluit van 21/4/1982 van de Vlaamse Executieve betreffende de gelijkstelling van sommige afvalstoffen aan huishoudelijke, aan bijzondere of aan industriële afvalstoffen (B.S. 15/5/1982) geeft hieromtrent geen uitsluit. Indien de hondenuitwerpselen aanzien worden als huishoudelijk afval, is het decreet bijgevolg wel van toepassing. Het algemeen verbod wordt bepaald door Art. 12:

⁴⁹ Pol. Gent, 26 januari 1993, *T.M.R.*, 1994, 211.

⁵⁰ DE PUE, E., *Milieuzakboekje*, Kluwer, 1992, 174.

Het is verboden afvalstoffen achter te laten of te verwijderen in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan.

Deze materie valt dan onder de bevoegdheid van de gemeente, niet op basis van hun algemene bevoegdheid i.v.m. de openbare gezondheid, maar op grond van het Afvalstoffendecreet.⁵¹ Inbreuken op die politiereglementen worden gestraft met straffen van het Afvalstoffendecreet.⁵² Meer bepaald regelt art. 56, 1 Afvalstoffendecreet de toepasselijke straf en is er bijgevolg geen ruimte voor een administratieve afhandeling. Bovendien valt het achterlaten van hondenuitwerpselen reeds onder artikel 1 van het politiereglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente (G.R.23.09.1998) door zijn ruime toepassingsgebied: *Het is verboden om op een openbare plaats om het even welke voorwerpen, stoffen, of materialen te werpen, neer te leggen, achter te laten, te laten vloeien, of terecht te laten komen die van aard zijn iemand te doen struikelen, de openbare plaats te bevuilen, te beschadigen of onveilig te maken.* Een invoeging van 'behoudens toepassing van het decreet van 02/07/1981' in dit artikel dringt zich bijgevolg op. De strafbepaling van de politieverordening op de reinheid zal dan moeten aangepast worden, aangezien niet alle artikelen administratief kunnen afgehandeld worden.

Wat betreft het artikel 1: Artikel 7.1 K.B. 1/12/1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (B.S. 09/12/1975) bepaalt het verbod het verkeer te hinderen of onveilig te maken door voorwerpen of stoffen op de openbare weg te werpen, te plaatsen, achter te laten of te laten vallen, hetzij door er rook of stoom te verspreiden, hetzij door enige belemmering aan te brengen. Bovendien bestraft Artikel 551 Sw. zij die buiten noodzaak of zonder verlof van de bevoegde overheid straten, pleinen of enig ander deel van de openbare weg belemmeren, hetzij door er materialen, steigers of om het even welke andere voorwerpen achter te laten, hetzij door er uitgravingen te doen.

Het verbod van Artikel 1 van dit politiereglement is ruimer en omvat de bepalingen van Artikel 7.1 K.B. 1/12/1975 en Artikel 551 Sw. Bijgevolg is het aan te raden om 'behoudens toepassing van de bepalingen van Artikel 7.1 van K.B. 1/12/1975 en Artikel 511 Sw.' toe te voegen aan Artikel 1.

Sectie 3. Slachting ten huize

Verordening houdende algemeen en tijdelijk verbod van slachting ten huize
G.R.16.02.1993

Art. 1: Op gans het grondgebied van de Stad Gent is het slachten ten huize verboden gedurende de overeenkomstig Art. 2 vastgestelde periodes.

Art. 2: Jaarlijks stelt de Burgemeester een of meerdere periodes vast van minstens 3 en hoogstens 7 dagen, voorafgaand aan de dag of de dagen waarop de verschillende Islamitische Gemeenschappen het Offerfeest vieren.

⁵¹ Corr. Antwerpen, 26 oktober 1989, *T.M.R.*, 1994, 190

⁵² MORRENS, P., 'Over het achterlaten van afval, het sluikestorten en de bevoegdheid ratione materiae', *T.M.R.*, 1994, 200-204

Art. 3: Behoudens de straffen voorzien door andere wettelijke bepalingen worden overtredingen van dit reglement bestraft met politiestraffen. De rechter zal de verbeurdverklaring van de voorwerpen dienstig voor het plegen van de overtredingen uitspreken.

De verordening houdende algemeen en tijdelijk verbod van slachting ten huize omvat een regeling parallel aan het K.B. van 11 februari 1988. Art. 1 van dit K.B. bepaalt dat rituele slachtingen slechts mogen gebeuren in een openbaar of particulier slachthuis of in inrichtingen erkend door de Minister tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid behoort. Dit impliceert een volledig verbod op slachtingen ten huize ten allen tijden. De bepalingen van dit K.B. worden bestraft op basis van Art. 41 Wet van 14/08/1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.⁵³ Gezien het wettelijke verbod strenger is dan de gemeentelijke bepaling, is het aan te raden dit reglement op te heffen.

Sectie 4. Containerparken

Reglement van inwendig bestuur nopens de containerparken
Beslissing Raad van Bestuur 28.09.2001

Door de gewijzigde reglementering en de veranderde situaties op de containerparken betreffende de inzamelmethode dewelke door de raad van bestuur zijn goedgekeurd en opgelegd, is het noodzakelijk om de reglementering nopens de containerparken aan te passen.

Art. 1: Het reglement is van toepassing op de containerparken:

voor huishoudens te : Drongen, Koninginnelaan
 Gent, Gasmeterlaan
 Oostakker, Lourdesstraat
 Wondelgem 1, Paketbootstraat
 Wondelgem 2, Industrieweg
 Gent, Proeftuinstraat
 Destelbergen, Stapsteenweg
voor niet-huishoudens te : Gent, Proeftuinstraat
 Oostakker , Lourdesstraat

Art. 2: voor de toepassing van het reglement worden volgende termen verduidelijkt:

Afvalstof :

⁵³ B.S., 31/01/1987.

1. huishoudelijke afvalstoffen overeenkomstig de bepalingen van Artikel 3§2,1 van het afvalstoffendecreet

1° (huishoudelijke afvalstoffen) van het Decreet van de Vlaamse Raad van 02.07.1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, meer bepaald de afvalstoffen die ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding.

2°.de volgende soorten afvalstoffen die aan huishoudelijke afvalstoffen worden gelijkgesteld:

- a. straat- en veegvuil dat voortkomt uit het onderhoud door gemeentelijke diensten;
- b. marktafvalstoffen;
- c. strandafvalstoffen
- d. papierafval, zoals gedefinieerd in Artikel 3.2.2. van het Vlarea

2. bedrijfsafvalstoffen

onder bedrijfsafvalstoffen worden verstaan:

1. overeenkomstig het Artikel 3 , § 2, 2 van het afvalstoffendecreet, de afvalstoffen die ontstaan ten gevolge van een industriële , ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit;
2. de volgende soorten afvalstoffen die aan bedrijfsafvalstoffen worden gelijkgesteld : alle afvalstoffen die geen huishoudelijke afvalstoffen zijn en evenmin begrepen zijn in de afvalstoffen bedoeld sub 1.

3. de bijzondere afvalstoffen

1. overeenkomstig de bepalingen van Artikel 3 §5 van het afvalstoffen decreet zijn volgende afvalstoffen bijzondere afvalstoffen: afgewerkte olie, gebruikte PCB's, afvalstoffen van titaandioxide-industrie, dierlijk afval, medisch afval, bouw- en sloopafval, klein gevaarlijk afval van huishoudelijke oorsprong, landbouwafvalstoffen, mijnbouwafvalstoffen, slib afkomstig van de drinkwaterproductie, de reiniging van riolen, septische putten, en vetvangers en van rioolwaterzuiveringsinstallaties, voertuigwrakken en rubberbanden.

2. Aanvullend worden aan deze bepaald in § 1 een aantal afvalstoffen als bijzondere afvalstoffen aangewezen.

4. het klein gevaarlijk afval van huishoudelijke oorsprong, overeenkomstig de bepalingen van Artikel 1 van het besluit van de Vlaams Regering van 13.03.1991 in uitvoering van Artikel 3 §5 littera g van voormeld Decreet, meer bepaald:

1. resten van verven, inkten, lijmen en harsen

- a) verf, lak, vernis
- b) houtbeschermingsmiddelen, carbolineum, black vernish, creoline
- c) lijm, hars, siliconen
- d) filmafval
- e) kleurstoffen, toner,inkten, drukinkten, stempelkussens

2. olie en vet

- a) plantaardige en dierlijke vetten
- b) meubelolie, boenwas
- c) minerale olie
- d) brandstoffen

3. Solventen

- e) ontvetters, droogkuisproducten, vlekkenwaters, decapeermiddelen, beitsmiddelen
- f) gechloreerde koolwaterstoffen: trichlooretyleen, perchlooretyleen,
- g) tetrachlooretyleen, chloroform
- h) ontvlambare oplosmiddelen : petroleumether, ether, wasbenzine, brandspiritus,
- i) benzine, aceton, methanol, ethanol, hexaan, toluen, xyleen
- j) verdunners, white spirit, lijnolie, terpentijn, celluloseverdunners, thinners
- k) geflorueerde schoonmaakmiddelen
- l) glycol, antivries
- m) formol

4. Zuren

- n) zoutzuur, middelen die kalk en cement verwijderen
- o) zwavelzuur, accuzuur
- p) salpeterzuur, chroomzuur, fosforzuur
- q) fixeervloeistoffen en stopbadvloeistoffen

5. Basen

- r) ontvetters, ontstoppers, bijtende soda, natronloog, kaligeen, kaliloog, ammoniak
- s) bijtende schoonmaakmiddelen, beits-en decapeermiddelen, bleekwater,
- t) hypochlorieten, hypochloraten
- u) Fotografische ontwikkelaars, activators en additieven

6. Schoonmaakmiddelen

- v) zepen, waspoeders, W.C.-reinigers, glansmiddelen voor de vaatwas
- w) metaalpoets, roestverwijderingsmiddelen
- x) autowax

7. Batterijen

- y) autoaccu's
- z) nikkelcadmiumbatterijen;
- aa) kwikoxidebatterijen
- bb) andere

8. stoffen of produkten met kwik

cc) T.L.-lampen

dd) Kwikthermometers

9. gevaarlijk huishoudelijk afval van gemengde samenstelling

ee) restanten van ongekende samenstelling

ff) cosmetica

gg) ongebruikte, afgedankte chemicaliën

hh) pesticiden;

ii) brandblusmiddelen;

jj) fotografisch zilver;

kk) ontplofbare stoffen van huishoudelijke oorsprong, vuurwerk

10.de verpakkingen met of zonder restanten van de gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen genoemd sub 1, 2b), c) en d), 3, 4, 5, 6b), 9c) en 9d.

Containerpark :

Onder containerpark wordt een privé-terrein met inrichting verstaan die door de Intercommunale wordt aangeduid en voorzien van de nodige recipiënten en personeelsleden, en waar de hiernagenoemde gebruikers gevestigd op het grondgebied van de gemeenten-vennoten hun afval op de daartoe voorziene tijdstippen en volgens de regels van de intercommunale kunnen brengen, al dan niet tegen betaling.

Gebruiker :

persoon wiens woon-of verblijfplaats gevestigd is te Gent of Destelbergen en die afvalstoffen selectief aanbiedt. Deze verklaart zich akkoord met dit reglement bij het betreden van de terreinen van het containerpark.

Toezichthouder :

aangestelde van IVAGO belast met het toezicht en de controle op het containerpark.

Art. 3: Openingsuren

De containerparken zijn gesloten op zon- en feestdagen. Het is verboden de containerparken te betreden buiten de openingsuren. Indien er een uitzonderlijk grote aanvoer is kan een park gedurende een bepaalde tijd gesloten worden om de afvoer te voorzien, men zal dan doorverwezen worden naar een ander containerpark.

	van dinsdag t.e.m. zaterdag	maandag
Destelbergen	9u30 – 17u30	Gesloten
Drongen	9u30 – 17u30	Gesloten

Gent, Gasmeterlaan	9u30 – 17u30	Gesloten
Oostakker	9u30 – 17u30	Gesloten
Wondelgem 1	9u30 – 17u30	Gesloten
Wondelgem 2	9u30 – 17u30	Gesloten
Gent, Proeftuinstraat	9u30 – 17u30	9u30-17u30
(*) alle containerparken zijn op zondag gesloten !		

Art. 4: Afvalstoffen

Volgende afvalstoffen kunnen aangeboden worden onder de hiernavermelde voorwaarden:

- voor het aanbrengen van afvalstoffen gelden beperkingen van hoeveelheden zoals aangeduid in de tabel;
- de tarieven vermeld in de rechtse kolom zijn alleen van toepassing op de betalende containerparken van Zwijnaarde en Oostakker voor de niet-huishoudelijke gebruikers (uitzonderingen kunnen toegestaan worden door de RvB);

		Destelberg en	Drongen	Gasmeterl aan	Oostakker	Wondelge m 1	Wondelge m 2	Proeftuin- straat	TARIEVEN VOOR NIET- HUISHOUDELIJKE GEBRUIKERS ⁽⁴⁾
Grof	Brandbaar	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	2,5 €0,1m ³
Groen	Tuinafval	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	2,7 €0,1 m ³
	Boomstronken	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	1,25 €0,1 m ³
	Snoeihout	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	1,25 €0,1 m ³
Bouw	Zuiver steen	max. 10 zakken per dag	max.10 zakken per dag	max. 10 zakken per dag	10 zakken per dag ⁽²⁾ 1,35 €0,1 m ³	max. 10 zakken per dag	max. 10 zakken per dag	10 zakken per dag ⁽²⁾ 1,35 €0,1 m ³	1,35 € 0,1 m ³
	Gemengd steen	max. 5 zakken per dag	max. 5 zakken per dag	max. 5 zakken per dag	5 zakken per dag ⁽¹⁾ 2,7 €0,1 m ³	max. 5 zakken per dag	max. 5 zakken per dag	5 zakken per dag ⁽¹⁾ 2,7 €0,1 m ³	2,7 €0,1 m ³
	Gipskarton (platen)	max. 0,1 m ³	max. 0,1 m ³	max. 0,1 m ³	max. 0,1 m ³	max. 0,1 m ³	max. 0,1 m ³	max. 0,1 m ³	13,3 €0,1 m ³
	Roofing	niet	Niet	niet	13,3 €0,1 m ³	niet	Niet	13,3 €0,1 m ³	13,3 €0,1 m ³
	Asbesthoudende platen	niet	Niet	niet	5,35 € 0,1 m ³	niet	Niet	5,35 € 0,1 m ³	5,35 €0,1 m ³
	Timmerhout en planken	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	1,75 €0,1 m ³
Papier	Papier en karton	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	1 €0,1 m ³
Glas	Hol glas	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	gratis
	Vlak en vervuild glas	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	2,7 €0,1 m ³
Metaal	Gedemonteerd	max. 2 m	max. 2 m	max. 2 m	max. 2 m	max. 2 m	max. 2 m	max. 2 m	gratis
elektrische toestellen	Koeltoestellen	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 8 stuk
	Grote huishoudapparaten	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 8 stuk
elektrische toestellen en apparaten	Overige kleine apparaten	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	max. 1 boxpallet

	Tv's en monitoren	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 16 stuk/24 stuks
Verpakking	PMD	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	1,4 €60 l zak
	Zuiver EPS (isomo)	vrij	Vrij	vrij	vrij	vrij	Vrij	vrij	5,5 €/m ³
Voertuig onderdelen	Autoruiten	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	max. 2 stuk	2,7 €0,1 m ³
	Fietsbanden	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	0,25 €/st
	Autobanden	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	max. 5 stuk	2,7 €/st
	Banden met velg	niet	Niet	niet	5 €/st	niet	Niet	5 €/st	5 €/st
	Motorolie	max. 10 l	max. 10 l	max. 10 l	max. 10 l	max. 10 l	max. 10 l	max. 10 l	0,2 €/l
KGA		max. 6 kg	max. 6 kg	max. 6 kg	max. 6 kg	max. 6 kg	max. 6 kg	max. 6 kg	(3)

Grote stukken zoals zetels, kasten, moeten gedemonteerd aangeboden worden.

Bij stukken zoals beklede tuinzetels moet men op voorhand de stof verwijderen

Bij veermatrassen moeten de veren op voorhand verwijderd worden, gedemonteerd aan te bieden

Restafval, GFT-afval, Kattebakvulling kunnen NIET worden aangeboden op het containerpark

(1) 5 zakken per dag gratis, vanaf de zesde zak betalend, inhoud zak = 50 liter

(2) 10 zakken per dag gratis, vanaf de 11de zak betalend, inhoud zak = 50 liter

(3) stadsscholen en stadsdiensten alleen kunnen KGA aanbrenge op het containerpark Proeftuinstraat, mits vooraf invullen van aanvraagformulier

(4) niet huishoudelijke gebruikers betalen minimum 1 m³

Art. 5: De gebruikers van het containerpark dienen zich aan te melden bij de toezichthouder.

De toezichthouder zal de toegang tot het containerpark weigeren indien :

- andere afvalstoffen worden aangeboden dan degene waarvan de voorwaarden zijn vermeld onder Artikel 4;
- het hoogste toegelaten brutogewicht van het voertuig, waarmee de afvalstoffen afkomstig van particulieren worden aangeboden meer dan 3,5 ton bedraagt ; voor de niet-huishoudelijke gebruikers op de betalende containerparken 7,5 ton;
- de aangeboden afvalstoffen niet overeenkomstig de aanwijzingen van de verantwoordelijke toezichthouder kunnen gedeponereerd worden;
- voor de betalende containerparken de gebruiker het tarief zoals vastgesteld door de Raad van Bestuur op het selectief aanbieden van afvalstoffen, weigert te betalen;
- de gebruiker niet kan of wil bewijzen dat hij in Gent of Destelbergen gevestigd is.

Art. 6: De maximumsnelheid van de voertuigen op het containerpark is bepaald op 10 km/uur.

Tijdens het deponeren dient de motor van de voertuigen te worden stilgelegd.
De gebruikers dienen ten alle prijze voorrang te verlenen aan de containertrucks die de afvoer verzorgen.

Art. 7: De gebruikers van het containerpark mogen de containers en de overige ruimte van het terrein niet bevuilen, indien dit toch gebeurt dienen zij zelf in te staan voor het opruimen.

Het is verboden afvalstoffen uit de containers weg te nemen.

Alle goederen die in het containerpark worden aangebracht, worden eigendom van IVAGO.

Het is verboden op het terrein te roken of op enige wijze vuur te maken.

Het containerpark is verboden voor dieren.

Kinderen beneden de 12 jaar mogen niet vrij rondlopen op het containerpark.

Art. 8: Volgende afvalstoffen, voor alle duidelijkheid, afkomstig van een huishouden zijn niet toegelaten: restafval, explosieven, munitie, radioactief afval en GF-afval (groente en fruit-afval). Deze opsomming is indicatief.

Art. 9: IVAGO is niet verantwoordelijk voor ongevallen of gebeurtenissen die zich voordoen in het containerpark.

Art. 10: Personen vreemd aan de dienst die geen materieel aanbrengen, hebben geen toegang tot het containerpark.

Art. 11: De bepalingen van het Decreet van 02.07.1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en meer in het bijzonder de Artikelen 56 tot en met 63 van genoemd decreet houdende de strafbepalingen zijn van toepassing.

Dit reglement van inwendig bestuur is inhoudelijk geen politiereglement. Een overtreding van dit reglement wordt gesanctioneerd op basis van het Afvalstoffendecreet en niet op basis van het reglement zelf. Een eerste optie is het classeren van dit reglement van inwendig bestuur als politiereglement, zoals nu het geval is. Dit komt de kenbaarheid naar de burger toe ten goede. Een andere optie bestaat erin dit reglement van inwendig bestuur aan het afvalverwerkingsbedrijf zelf over te laten en niet meer op te nemen in de lijst der politiereglementen. De straffen bepaald in dit reglement zijn immers geen politiestraffen, maar correctionele straffen

Mijnheer De Caimer, afdelingshoofd communicatie van IVAGO, heeft laten weten dat de politieoverordening betreffende de ophaling van huishoudelijk afval, betreffende het inzamelen van klein gevaarlijk afval en het reglement betreffende de containerparken inhoudelijk in orde zijn en geen vernieuwing nodig is.

Sectie 5. Begraafplaatsen

Algemeen politiereglement op de begraafplaatsen en de lijkbezorging
G.R.21.06.1999 – gewijzigd bij G.R.20.12.1999 en bij G.R.28.05.2001
(Wordt opgeheven: G.R. 20.03.1995 - O.13 - nr. 48)

Hoofdstuk I – Lijkbezorging

Afdeling I – Overlijden

Art. 1: Elk overlijden, vastgesteld op het grondgebied van de stad Gent, dient binnen de 2 werkdagen aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Gent aangegeven te worden.

Art. 2: Behalve wanneer de openbare gezondheid het anders vereist mag slechts tot vormneming, vormgeving, balseming, kisting of vervoer van lijken worden overgegaan na aangifte van het overlijden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Het vervoer van lijken naar een andere gemeente blijft in ieder geval verboden vóór de aangifte aan de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Afdeling II – Kisting

Art. 3: ...

Art. 4:

De binnenbekleding moet brandbaar zijn en geen ander voorwerp mag zich in de kist bevinden.

Vooraleer een te cremen lijk wordt gekist dienen prothesen die werken op lithiumbatterijen of die radio-elementen bevatten te worden verwijderd.

Afdeling III - Begrafenissen en Vervoer van lijken

Art. 5: De aangevers regelen met het stadsbestuur de formaliteiten betreffende de begrafenis. In geval dit niet gebeurt, doet het stadsbestuur van ambtswege en op kosten van de nalatenschap het nodige.

Het stoffelijk overschot van behoeftigen wordt door de zorgen van het stadsbestuur op behoorlijke wijze ... begraven.

Het vervoer naar een stedelijke begraafplaats of naar het crematorium te Lochristi van het stoffelijk overschot van een oorlogsinvalide, met minstens 50 % invaliditeit en houder van een pensioentitel ten laste van de staat, gebeurt ten laste van het stadsbestuur.

Art. 6: Begrafenissen kunnen alleen gebeuren na afgifte van de toelating tot begraven. Slechts na toelating van de burgemeester of zijn gemachtigde en na voorlegging van de toelating van het gemeentebestuur van de plaats van bestemming kan een stoffelijk overschot naar een andere gemeente vervoerd en er begraven worden.

Art. 7: [Het lijkenvervoer op het grondgebied van de stad Gent kan vrij gebeuren.] Het stoffelijk overschot dient met een lijkwagen of een daartoe speciaal uitgeruste wagen te worden vervoerd. De burgemeester kan machtiging verlenen om het stoffelijk overschot te dragen. In dit geval wordt de stoet door een lijkwagen gevolgd.
(gewijzigd bij G.R.28.05.2001)

Art. 8: Uitzonderd op zondagen en wettelijke feestdagen, 2 januari, 11 juli, 2 november, 15 november, 26 december en de eerste maandag van de week der Gentse Feesten, kan er alle dagen begraven worden van 8 u tot 16.15u.

De burgemeester of zijn gemachtigde kan hierop afwijkingen toestaan.

Art. 9: Behoudens de bij de wet en de in het Artikel 8 bepaalde uitzonderingen, moeten te Gent overleden personen binnen de vijf dagen na de dag van het overlijden begraven worden.
De burgemeester of zijn gemachtigde kan hierop afwijkingen toestaan.

Art. 10: In het stedelijk mortuarium kunnen de stoffelijke overschotten geborgen worden :

1. van personen die te Gent overleden zijn en die niet op de plaats van overlijden kunnen worden bewaard;
2. die nog moeten geïdentificeerd worden of waarop ingevolge een gerechtelijke beslissing nog een lijkschouwing moet worden uitgevoerd.
Op verzoek van de familie van de overledene of van enig belanghebbende persoon, kan het stoffelijk overschot naar een andere plaats dan het stedelijk mortuarium worden vervoerd.
Wanneer de bescherming van de openbare gezondheid zulks vereist is het bergen van het stoffelijk overschot in het stedelijk mortuarium verplicht.

Afdeling IV - Ontgravingen

Art. 11: Behoudens de bij de wet bepaalde uitzonderingen mag er slechts worden overgegaan tot ontgraving na machtiging door de burgemeester of zijn gemachtigde. Van elke ontgraving wordt proces-verbaal opgesteld.

Art. 12: Ontgravingen gebeuren in aanwezigheid van een bevoegde stadsbeambte. De burgemeester of zijn gemachtigde kan als de staat van de opgegraven kist zulks vereist en met het oog op de eerbied voor het stoffelijk overschot of de openbare gezondheid, tot de vervanging ervan doen overgaan.

Kosten van ontgraving zijn ten laste van de aanvrager.

Art. 13: Het overbrengen van een ontgraven stoffelijk overschot naar de begraafplaats van een andere gemeente kan slechts gebeuren na toelating van de burgemeester of zijn gemachtigde en na voorlegging van de toelating van het gemeentebestuur van de gemeente naar waar het wordt overgebracht.

Art. 14: Toelating tot ontgraven wordt enkel gegeven wanneer het stoffelijk overschot wordt overgebracht naar een behoorlijker rustplaats, naar een graf met een concessie van langere duur dan de oorspronkelijke of voor het samenbrengen van echtgenoten, ouders en kinderen, bloed- en aanverwanten, personen die op het moment van overlijden een feitelijk gezin vormden of voor leden van een of meer religieuze gemeenschappen, evenals voor de personen die daartoe ieder hun wil te kennen gaven bij de gemeentelijke overheid.

Het herbegraven van een kist of een urne kan enkel in een geconcedeerd perceel of nis.

Hoofdstuk II – Begraafplaatsen

Afdeling I - Stedelijke Begraafplaatsen

Art. 15: Op de stedelijke begraafplaatsen kunnen personen begraven worden of kan tot de asverstrooiing worden overgegaan van personen die:

overleden zijn in de stad of er dood zijn aangetroffen;
ingeschreven zijn in het bevolkings- of vreemdelingenregister van de stad en buiten haar grondgebied overleden zijn;
recht hebben op begrafenis in een grafkelder of in een in concessie gegeven graf;
op het ogenblik van hun overlijden ingeschreven zijn in een bejaardentehuis buiten de stad, doch die bij hun plaatsing in dit tehuis ingeschreven waren in het bevolkings- of vreemdelingenregister van de stad;

Mits toelating van de burgemeester of zijn gemachtigde kunnen andere personen dan diegenen die vermeld zijn in het eerste lid van dit artikel te Gent begraven worden.

Art. 16: Met uitzondering van de Westerbegraafplaats en de begraafplaats van Sint-Amandsberg zijn alle stedelijke begraafplaatsen permanent toegankelijk. De Westerbegraafplaats en de begraafplaats van Sint-Amandsberg zijn voor het publiek toegankelijk iedere weekdag van 8 u tot 17 u en op zondagen en feestdagen van 9 u tot 17 u. Op 30 en 31 oktober en 1 en 2 november is de Westerbegraafplaats en de begraafplaats van Sint-Amandsberg ononderbroken toegankelijk van 8 u tot 18 u.

Het sluitingsuur wordt een kwartier vooraf aangekondigd door een aangehouden of een veelvuldig herhaald geluidssignaal; van dit ogenblik af wordt geen toegang meer verleend en moeten de bezoekers de begraafplaats verlaten.

Art. 17: Op de begraafplaatsen is het verboden gelijk welke daad te stellen, een houding aan te nemen of een manifestatie op het getouw te zetten die de openbare orde en de eerbied voor de doden kan storen.

Meer in het bijzonder is het verboden te leuren, loslopende dieren te voeren, gelijk welke voorwerpen uit te stallen of te verkopen, zijn diensten aan te bieden en aanplakbiljetten, opschriften en borden aan te brengen.

Zonder schriftelijke en voorafgaande toelating van de dienst Begraafplaatsen en lijkenvervoer mag men de begraafplaatsen niet verlaten met planten, bloemen, versieringen of grafzerken.

Zonder voorafgaande en schriftelijke toelating van de burgemeester of zijn gemachtigde is het verboden er te fotograferen of te filmen.

Wie één van deze verbodsbepalingen overtreedt wordt, onverminderd eventuele vervolgingen, van de begraafplaatsen verwijderd of kan de toegang worden ontzegd.

Art. 18: De lijkwagens en de voertuigen die deel uitmaken van de lijkstoeten worden op de begraafplaatsen toegelaten. Voertuigen van aannemers, bestemd voor het uitvoeren van werken, worden eveneens toegelaten enkel voor de duur van deze werken.

Houders van een parkeerkaart voor mindervaliden krijgen op vertoon van die kaart de toelating om zich op de Westerbegraafplaats en op de begraafplaats Gentbrugge per wagen naar de graven van hun familieleden of bekenden te begeven. Deze toelating geldt niet vanaf 29 oktober tot en met 1 november.

In elk geval zijn voertuigen enkel toegelaten op de verharde wegen.

Als overgangsmaatregel worden de nog geldende toelatingskaarten aanvaard tot één jaar na datum van uitreiking, tenzij een kortere periode op de kaart werd vermeld.]

(vervangen bij G.R. 20.12.1999)

Art. 19: Begraven in volle grond gebeurt op een diepte van minstens 1,50 m in afzonderlijke kuilen met een oppervlakte van 2 m bij 0,80 m voor volwassenen en 1,20 m op 0,80 m voor kinderen van minder dan 7 jaar.

...

De oppervlakte van een graf op een urnenveld bedraagt 0,60 bij 0,45 m.

De afstand tussen de grafkuilen bedraagt 0,40 m.

...

Lijkkisten kunnen worden begraven in een grafkelder, in volle grond of als bijzetting in een in concessie gegeven grond.

...

Voor de bijzetting gelden de voorwaarden zoals bepaald bij art. 41 van het huidig Algemeen Politiereglement.

...

Art. 20: Graftekens mogen niet afwijken van de voorgeschreven lijnrichting en mogen de afmetingen van het graf niet overschrijden tenzij een concessie wordt betaald die betrekking heeft op alle betrokken percelen. In het geval van overtreding hiervan wordt het volledige grafteken na een voorafgaande aangetekende verwittiging door het stadsbestuur weggenomen.

Beplantingen mogen niet hoger zijn dan 1,80 m en niet breder dan de breedte van het toegekend perceel.

Teksten en tekens op grafmonumenten moeten getuigen van eerbied voor de overledene en mogen niet in strijd zijn met de openbare orde en de goede zeden.

Graftekens, beplantingen, teksten en tekens op monumenten, in strijd met de bepalingen van dit artikel worden, na ingebrekestelling door de burgemeester of zijn gemachtigde, op kosten van de overtreder verwijderd.

Art. 21: ...

Art. 22: Op de columbariumnissen mogen bloemenhouders, foto's of symbolen enkel geplaatst worden op de door het stadsbestuur geleverde naamplaatjes die op de afsluitplaat zijn aangebracht.

Art. 23: Op columbariumnissen, urnenveldpercelen, urnenkelders en urnentuinpercelen dient een grafteken of naamplaat te worden geplaatst waarvan de aard van de materialen en de afmetingen in overeenstemming zijn met deze zoals bij afzonderlijk besluit van het college van burgemeester en schepenen bepaald. Wanneer binnen de zes maanden na de eerste begraafing niet het vereiste grafteken of naamplaat is geplaatst, dan wordt de urne na een voorafgaande aangetekende verwittiging herbegraven in volle grond waar er geen voorschriften zijn met betrekking tot het plaatsen van een grafteken of naamplaat.

Art. 24: In de columbariumnissen kunnen slechts asurnen geplaatst worden waarvan de maximum hoogte van 36 cm, de maximum breedte van 28 cm en de maximum diepte van 30 cm niet overschrijden.

Art. 25: Plaatsen, wegnemen en verbouwen van graftekens, evenals het uitvoeren van onderhoudswerken moet op weekdagen gebeuren van 8u tot 16u15.

Op de volgens het Artikel 8 bepaalde dagen en de laatste 3 werkdagen van oktober zijn deze werken niet toegelaten.

Bij de aanvoer op de begraafplaats moeten de grafmonumenten dermate afgewerkt zijn dat zij onmiddellijk kunnen geplaatst worden.

Materialen noch toestellen mogen op de begraafplaatsen achtergelaten worden.

Materialen en toestellen, in strijd met de bepalingen van dit artikel, worden na ingebrekestelling door de burgemeester of zijn gemachtigde op kosten van de overtreder verwijderd.

Art. 26: De belanghebbende dient zelf in te staan voor het behoorlijk onderhoud en de instandhouding van niet in concessie gegeven graven of grafkelders. Hierbij mag geen gebruik gemaakt worden van herbiciden.

Verwaarlozing wordt vastgesteld in een akte van de burgemeester of zijn gemachtigde. Deze akte blijft een jaar bij het graf of de grafkelder en aan de ingang van de begraafplaats aangeplakt.

Na het verstrijken van die termijn en bij niet-herstelling wordt op bevel van de burgemeester of zijn gemachtigde van ambtswege overgegaan tot afbraak of tot het wegnemen van de materialen op kosten van de in gebreke blijvende belanghebbende. Bij dreigend gevaar voor instorting kan het grafteken zonder verwijl gedeeltelijk of volledig worden weggenomen.

...

Art. 27: De erepleinen op de begraafplaatsen van de stad Gent zijn voorbehouden aan de oud-strijders en gelijkgestelden van beide wereldoorlogen, die minstens sedert 10 jaar te Gent gehuisvest zijn en titularis zijn van de vuurkaart (1914-18) of de strijderskaart (1940-45), met de nationale erkentelijkheid met opgave van hun oorlogsverdienste.

Art. 28: Worden met de oud-strijders gelijkgesteld :

1. De wettelijk erkende gewapende weerstanders en/of weerstanders door de sluikpers.
2. De in gevangenschap gestorven krijgs- en politieke gevangenen.
3. De krijgsgevangenen en de politieke gevangenen.
4. De agenten van de Inlichtings- en Actiediensten.
5. Diegenen die houder zijn van het Oorlogskruis.

Art. 29: Het ereplein B van de Westerbegraafplaats is voorbehouden aan :

- de werkweigeraars en de gedwongen weggevoerden 1940-45 die in het buitenland overleden zijn;
- de Z.A.B. 1914-18 met minstens 50% invaliditeit;
- de gedwongen weggevoerden 1940-45, met 50% invaliditeit.

Art. 30: De nodige bewijsstukken waaruit blijkt dat de overledene behoort tot de categorieën vermeld onder art. 27, 28 en 29, moeten worden voorgelegd bij de aangifte van het overlijden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand of zijn gemachtigde.

Art. 31: De nabestaanden van de overledenen die op de erepleinen worden begraven moeten de verplichting aangaan om op eigen kosten het uniform gedenkteken te laten plaatsen.

Afdeling II - Grafconcessies

Art. 32: Het college van burgemeester en schepenen kan onder de in dit reglement bepaalde voorwaarden grafconcessies toestaan of hernieuwen, zowel voor de teraardebestelling in volle grond of in een grafkelder als voor de bijzetting van urnen in een columbarium.

Art. 33: Een grafconcessie verleent aan de concessiehouder enkel het recht van gebruik en genot van de in concessie verleende grond of columbariumnis, met een speciale en nominatieve bestemming en zulks voor de duur van de concessietermijn. Concessies kunnen niet overgedragen worden.

Art. 34: Het laten bijzetten van asurnen houdt de verbintenis in dat de aanvrager het eens is dat indien de concessie niet wordt vernieuwd, de as mag worden uitgestrooid op de plaatselijke strooiweide.

Bedoelde asverstrooiing zal door de zorgen van het stadsbestuur geschieden al of niet in aanwezigheid van de concessiehouder of zijn rechthebbenden, die van de ontruiming en de asverstrooiing schriftelijk zullen worden in kennis gesteld.Art.

35: ...

Een concessieaanvraag mag worden ingediend ten behoeve van ... andere personen dan bloed- of aanverwanten op voorwaarde dat die elk hun wil om samen begraven te worden vooraf hebben te kennen gegeven bij de gemeentelijke overheid.

Art. 36: ...

Art. 37: De grafkelders worden gebouwd of geprefabriceerd geleverd en geplaatst door de zorgen van het stadsbestuur.

Art. 38: De concessiehouder is verplicht, binnen de zes maanden na het verlenen van de concessie, een grafteken in duurzaam materiaal op de grafkelder te plaatsen.

Art. 39: Elke bijzetting wordt beschouwd als één plaats innemend in de grafkelder, voor zover de afmeting van de lijkst de hoogte van 55 cm, de breedte van 75 cm en de lengte van 210 cm niet overschrijdt. Deze bepaling is evenwel niet van toepassing op bijzetting van urnen; in dit geval zullen acht urnen beschouwd worden als slechts één plaats innemend.

Art. 40: De aanvraag tot het bekomen van een concessie voor een graf in volle grond of voor een nis in een columbarium kan worden gedaan voor een volgende termijn van 10 jaar met mogelijkheid tot hernieuwingen voor een zelfde duur.

Art. 41: In een geconcedeerd perceel waarin reeds werd begraven, kan onder de voorwaarden zoals bepaald in Artikel 35, en mits inachtneming van de wettelijk voorgeschreven diepte van 15 decimeter, en indien de bodemgesteldheid zulks

toelaat, zonder dat enige termijn moet in acht genomen worden tussen twee begrafenissen, één bijzetting van een lijk in een grafkist gebeuren.

...

Eén plaats van een lijk in volle grond kan worden ingenomen door drie asurnen.

Een columbariumnis, een urnenveldperceel, een urnenkelder en een urnentuinperceel mogen maximum twee asurnen bevatten.

Art. 42: Elke concessie kan voortijdig door het stadsbestuur teruggenomen worden in volgende gevallen :

1. op verzoek van de concessiehouder;
2. bij overbrenging van het stoffelijk overschot naar een grafkelder of een graf met een concessie van langere duur;
3. in geval van overeenkomstig Artikel 26 vastgestelde verwaarlozing;
4. indien niet wordt voldaan aan de verplichting opgelegd in Artikel 38;

Voor deze terugname is door het stadsbestuur geen enkele vergoeding verschuldigd.

Art. 43: In geval een geconcedeerd perceel teruggenomen wordt omwille van het openbaar belang of omwille van dienstnoodwendigheden, kan de concessiehouder geen aanspraak maken op enige vergoeding.

Hij heeft slechts recht op het kosteloos bekomen van een perceel van dezelfde oppervlakte op een ander deel van de begraafplaats, terwijl de eventuele kosten van de overbrenging van de stoffelijke resten en van de graftekens ten laste zijn van het stadsbestuur.

In geval van sluiting of wijziging van bestemming van een begraafplaats kan de concessiehouder evenmin aanspraak maken op enige vergoeding en heeft hij slechts recht op het kosteloos bekomen van een perceel van dezelfde oppervlakte of columbariumnis op de nieuwe begraafplaats. Dit recht is afhankelijk van het indienen van een aanvraag door een belanghebbende vóór de datum van het stopzetten van de begrafenissen of bijzettingen op de oude begraafplaats.

...

Art. 44: 6 maanden na het einde van de grafconcessie worden de niet weggenomen graftekens eigendom van het stadsbestuur.

Hoofdstuk III - Slotbepalingen

Art. 45: Onverminderd de toepassing van Artikel 315, eerste alinea, 340, 453 en 526 van het Strafwetboek, worden de inbreuken op de bepalingen van deze verordening gesanctioneerd met administratieve sancties (later nader te bepalen).

De uitdrukkelijke opheffing van de politieverordening op de dodenhuisen G.R.05.08.1895 is nodig aangezien nergens te achterhalen valt of dit ooit

officieel werd opgeheven. Dit bevestigde de Interne Communicatiedienst van de politie.

De Wet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging van 20/07/1971, gewijzigd door de wet van 08/02/2001 regelt deze materie, op verschillende plaatsen parallel aan de gemeentewet. Artikel 4 van deze wet bepaalt uitdrukkelijk dat de gemeentelijke begraafplaatsen en crematoria onder het gezag, de politie en het toezicht van de gemeenteoverheden vallen. Aangezien Artikel 29 van deze wet ook strafbepalingen voorziet, is het aangewezen om verschillende bepalingen die reeds wettelijk geregeld zijn, uit het reglement te verwijderen:

Artikel 3: ‘De burgemeester of zijn gemachtigde mag de kisting bijwonen om de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen na te gaan.’

Artikel 13 van de wet van 1971 regelt dit reeds.

Aanhef Artikel 4: ‘De stoffelijke overschotten dienen in een doodskist geplaatst te worden. De balseming, voorafgaandelijk aan de kisting, kan in de door de Koning bepaalde gevallen toegelaten worden.

Het gebruik van doodskisten, foedralen, doodsgewaden, producten en procédés die de natuurlijke en normale ontbinding van het lijk of de crematie beletten is verboden.’

Dit komt overeen met Artikel 12 van de wet.

Artikel 5: ‘Het stoffelijk overschot van behoeftigen wordt door de zorgen van het stadsbestuur op behoorlijke wijze gekist, vervoerd en begraven.’

Aangezien de wet het kisten en vervoeren reeds regelt, moet de verplichting tot begraven van behoeftigen nog blijven staan in het reglement. Het is wel te verstaan dat de verplichting van de gemeente om te kisten en te vervoeren blijft bestaan op basis van de wet.

Artikel 19 par. 2: ‘Begraven van urnen gebeurt op een diepte van minstens 0,80 m.’

Artikel 19 par. 6: ‘Urnen kunnen worden begraven in een grafkelder, in volle grond, in een urnenveld, in een door het stadsbestuur geleverde columbariumnis of als bijzetting in een in concessie gegeven grond of columbariumnis.’

Artikel 19 par. 8: ‘De as kan enkel worden verstrooid op de daartoe bestemde strooiweiden.’

Art. 24 wet 1971 bepaalt dit reeds.

Artikel 19 par. 4: ‘In grafkelders worden de kisten bijgezet op een diepte van minstens 0,80 m.’ Dit wordt reeds geregeld door Artikel 18 wet 1971.

De wet regelt in Artikel 11 het onderhoud van de graven op geconcedeerde grond. Het gemeentereglement heeft een identieke regeling, maar specificeert niet of het al dan niet om een concessie gaat. Het lijkt dan ook aangewezen om ‘niet in concessie gegeven’ in te voegen in het reglement. Dit zou kunnen leiden tot onduidelijkheid, aangezien men zou kunnen denken dat geconcedeerde grond

niet moet onderhouden worden. De reden tot wijziging is echter dat dit reeds geregeld werd door een hogere norm.

De specifieke bepaling van concessie in de laatste alinea van Artikel 26 van het politiereglement: 'Indien het een grafconcessie betreft, kan de gemeenteraad in geval van verwaarlozing een einde stellen aan het recht op concessie.' moet verwijderd worden, aangezien dit reeds wettelijk geregeld werd.

Artikel 35: 'Eénzelfde concessie mag slechts dienen voor de aanvrager, zijn echtgenoot, zijn bloed- of aanverwanten en voor de leden van één of meer religieuze gemeenschappen, evenals voor de personen die elk hun wil om samen begraven te worden vooraf hebben te kennen gegeven bij de gemeentelijke overheid.

Door de concessiehouder aangewezen derden kunnen daar ook worden bijgezet. Wanneer iemand overlijdt terwijl hij op dat ogenblik een feitelijk gezin vormde, kan de overlevende een concessie aanvragen voor de leden van het feitelijk gezin.'

Artikel 6 wet 1971 regelt dit, afschaffing is dus aangewezen.

Artikel 6 wet 1971 bepaalt ook dat een concessieaanvraag mag worden ingediend ten behoeve van een derde en van diens familie. Het politiereglement gaat echter verder en bepaalt dat een concessieaanvraag ook mag gebeuren ten behoeve van andere personen dan bloed - of aanverwanten op voorwaarde dat die elk hun wil om samen begraven te worden vooraf hebben te kennen gegeven bij de gemeentelijke overheid. Aangezien dit reglement verder gaat dan de wet, is het aangewezen deze bepaling te behouden.

Artikel 36 bepaalt: 'Op schriftelijke aanvraag van enig belanghebbende die erom verzoekt vóór de bepaalde concessie termijn verstreken is; kunnen opeenvolgende hernieuwingen van dezelfde termijn worden toegestaan. De hernieuwingen kunnen geweigerd worden als de belanghebbende onvoldoende financiële waarborgen voor het onderhoud van de concessie kan voorleggen.

Als een belanghebbende erom verzoekt vóór het verstrijken van de vastgestelde termijn, neemt een nieuwe termijn van dezelfde duur een aanvang vanaf elke nieuwe bijzetting in dezelfde concessie. Als er geen vernieuwing wordt aangevraagd tussen de datum van laatste bijzetting in de concessie en het verstrijken van de periode waarvoor deze werd verleend, blijft het graf bestaan gedurende een termijn van vijf jaar die begint te lopen op de datum van het overlijden, indien dit overlijden zich minder dan vijf jaar vóór het verstrijken van de concessie heeft voorgedaan.

In de voornoemde gevallen wordt de retributie proportioneel berekend op het aantal jaren dat de vervaldatum van de vorige concessie overschrijdt.'

Dit artikel mag volledig verwijderd worden, gezien het reeds geregeld wordt door Artikel 7, lid 2,4 en 6 en Artikel 8 lid 2 van de wet van 1971.

- De bepaling '*niet weggenomen graftekens worden eigendom van het stadsbestuur*' van Artikel 43 laatste alinea dient verwijderd te worden, dit werd reeds geregeld door Artikel 26 wet van 1971.

Naast deze voorstellen, is er ook een voorstel tot wijziging van andere artikels op initiatief van Stad Gent, naar aanleiding van de wet van 8 februari 2001 tot wijziging van de wet van 20 juli 1971. Het betreft hier de Art. 14, 20, 21, 23, 34 en 41 van het huidig politiereglement. De voor het ogenblik nog bestaande artikels zijn de volgende:

- Artikel 14: Toelating tot ontgraving wordt enkel gegeven wanneer het stoffelijk overschot wordt overgebracht naar een behoorlijke rustplaats, naar een graf met een concessie van langere duur dan de oorspronkelijke of voor het samenbrengen van echtgenoten, ouders en kinderen, bloed - en aanverwanten, personen die op het moment van overlijden een feitelijk gezin vormden of voor leden van een of meer religieuze gemeenschappen, evenals voor de personen die daartoe ieder hun wil te kennen gaven bij de gemeentelijke overheid.
- Artikel 20: Graftekens mogen de afmetingen van het graf niet overschrijden en mogen niet afwijken van de voorgeschreven lijnrichting.

Bepantingen mogen niet hoger zijn dan 1,80 m en niet breder dan de breedte van het toegekend perceel.

Teksten en tekens op grafmonumenten moeten getuigen van eerbied voor de overledene en mogen niet in strijd zijn met de openbare orde en de goede zeden.

Graftekens, bepantingen, teksten en tekens op monumenten, in strijd met de bepalingen van dit artikel worden, na ingebrekestelling door de burgemeester of zijn gemachtigde, op kosten van de overtreder verwijderd.

- Artikel 21: Op de afsluitplaten van de columbaria en de herdenkingszuilen van de strooiweiden mogen enkel de door het stadsbestuur geleverde naamplaatjes worden aangebracht.
- Artikel 23: Op een urnenveld mogen enkel grafmonumenten worden geplaatst waarvan de aard van de materialen en de maximale afmetingen in overeenstemming zijn met deze zoals bij afzonderlijk besluit van het college van burgemeester en schepenen bepaald.
- Art. 34: De aanvraag van een columbariumconcessie houdt de verbintenis in dat de aanvrager het eens is om over te gaan tot de ontruiming van de columbariumnis en tot verstrooiing van de as op de strooiweide van de begraafplaats indien de concessie niet wordt verlengd.

Bedoelde asverstrooiing zal door de zorgen van het stadsbestuur geschieden al of niet in aanwezigheid van de concessiehouder of zijn rechthebbenden, die van de ontruiming en de asverstrooiing schriftelijk zullen worden in kennis gesteld.

▪ Art. 41: In een geconcedeerd perceel waarin reeds werd begraven, kan onder de voorwaarden zoals bepaald in Artikel 35, en mits inachtneming van de wettelijk voorgeschreven diepte van 15 decimeter, en indien de bodemgesteldheid zulks toelaat, zonder dat enige termijn moet in acht genomen worden tussen twee begrafenissen, één bijzetting van een lijkstijl gebeuren.

In een columbariumnis waarin reeds een asurne werd geplaatst, kan slechts een bijzetting gebeuren indien de beschikbare ruimte dit toelaat. Eén plaats van een lijkstijl in volle grond kan worden ingenomen door drie asurnen.

Sectie 6. Verbod van de verkoop of ter beschikkingstelling lachgas

Politieverordening van de Burgemeester tot verbod van de verkoop of ter beschikkingstelling van lachgas
Besluit Burgemeester 24.07.1996 – bekrachtigd door G.R.26.08.1996

Art. 1: De verkoop of ter beschikking stelling van lachgas (Distikstofoxide- N_2O) of mengsels waarin lachgas vermengd is en bestemd voor toediening aan mens of dier, wordt verboden.

Art. 2: Dit besluit is niet van toepassing op het gebruik van lachgas voor medische doeleinden of een gereguleerd gebruik als drijfgas in aërosolen in de voedingsmiddelenindustrie.

Art. 3: Overtredingen van Artikel 1 worden gesanctioneerd met een administratieve boete. (later nader te bepalen)

Art 4: De Politieverordening van de Burgemeester tot verbod van de verkoop of ter beschikkingstelling van lachgas (Besluit Burgemeester 24.07.1996 – bekrachtigd door G.R.26.08.1996) wordt volledig opgeheven.

Deze materie is, in tegenstelling tot Nederland, niet geregeld door een hogere norm wat bevestigd werd door VAD. Administratieve afhandeling lijkt aangewezen.

Sectie 7. Sport - en recreatiedomeinen

Politiereglement op de stedelijke sport - en recreatiecentra - en plaatsen
G.R.19.11.90, gewijzigd door G.R.21.10.1991 en G.R.22.05.1995 - bepaalde artikels opgeheven door G.R.22.02.1999

Hoofdstuk I. Algemene regelen op de stedelijke sport - en recreatiecentra en –plaatsen

Art. 1: De beschikkingen van hoofdstuk 1 zijn van toepassing op alle door het stadsbestuur ingerichte en uitgeruste sport - en recreatiecentra en -plaatsen zoals zwembaden, sporthallen, sportterreinen, speelterreinen, kampeerterreinen en watersportterreinen.

Art. 2:

1. Het is verboden er:

- a) heestermassieven, bloemperken, afgesloten grasperken te betreden of te laten betreden;
- b) grond, zand, droog hout, snoeihout of bladgrond te verzamelen of weg te halen;
- c) afsluitingen te beklimmen;
- d) ...

2. Beschadigingen moeten onverwijld aan de beheerder van het terrein of plaats ter kennis worden gebracht.

Art. 3:

1. Behoudens op de daartoe voorbehouden en als dusdanig gesignaleerde plaatsen is het verboden er :

- a) met voertuigen te rijden, stil te staan of te parkeren;
- b) te varen of om het even welke watersport te beoefenen;
- c) te hengelen, te vissen of dieren te vangen of achter te laten;
- d) open vuren aan te leggen;
- e) ruitersport te beoefenen;
- f) te kamperen of er de nacht door te brengen.

2. Buiten het kampeerseizoen is het verboden er caravans en mobilhomes te plaatsen of achter te laten.

3. Het plaatsen, achterlaten of parkeren van motorvoertuigen die niet meer kunnen rijden, aanhangwagens, reclamevoertuigen alsmede auto's en slepen met een hoogst toegelaten gewicht van meer dan 3,5 ton is er ten allen tijde verboden, behoudens dienstvoertuigen en voertuigen van leveranciers.

4. Publiciteit is er slechts toegelaten mits naleving van de voorwaarden bepaald in het Reglement van Inwendige Orde op de Stedelijke Sportaccomodaties.

5. Het uitoefenen van enige handelsactiviteit en het collecteren is er verboden, behoudens voorafgaandelijke toelating van de Burgemeester.

Art. 4:

1. Huisdieren moeten altijd aan de leiband gehouden worden en zijn niet toegelaten in de sporthallen, zwembaden, strandzones en ligweiden.

2. Het is verboden dieren te laten baden in de wateren.

Art. 5: Het is verboden de bevroren waters te betreden, tenzij uitzondering toegelaten bij burgemeestersbesluit dat ter plaatse door aanplakking is bekend gemaakt. Deze plaatsen zullen door borden en afsluitingen worden afgebakend.

Art. 6: Behoudens een bijzondere vergunning, afgeleverd door de Burgemeester, is het verboden de stedelijke sport- en recreatiecentra en -plaatsen te betreden in de periode dat ze voor het publiek niet toegankelijk zijn.

Art. 7: Elke bezoeker of gebruiker moet zich onmiddellijk schikken naar de hem door de verantwoordelijken van het stedelijk sport- en recreatiecentrum of -plaats gegeven richtlijn.

Art. 8:

1. Wapens of gevaarlijke speeltuigen mogen in de stedelijke sport- en recreatiecentra of -plaatsen niet binnen gebracht of gebruikt worden tenzij uitdrukkelijke toestemming van de beheerder van het centrum of de plaats en onder diens voorwaarde(n).

2. Het gebruik van telegeleid speelgoed, modelboten of -vliegtuigen is er verboden als zulks door het veroorzaakte lawaai hinderlijk of door de uitgevoerde verrichtingen gevaarlijk is.

3. Het is verboden er zich te gedragen, te spelen of sport te beoefenen op een wijze die gevaarlijk of hinderlijk is voor zichzelf of voor de aanwezigen.

4. 1. Het gebruik door het publiek van muziekinstrumenten en /of geluidstoestellen zoals radio's (uitgezonderd de zgn. walkman) is er verboden.

4. 2. Het geluid voortgebracht door muziekinstallaties op terrassen binnen het domein vergunde cafetaria's mag niet storend zijn voor de recreanten. In voorkomend geval kan het College van Burgemeester en Schepenen geluidsbeperkend optreden.

Art. 9:

1. De gangen en kleedkamers van de zwembaden, de sportterreinen en sporthallen mogen slechts betreden worden door de deelnemers aan de desbetreffende sportbeoefening.

2. Andere personen mogen zich slechts in de voor het publiek bestemde plaatsen bevinden.

Art. 10: De stedelijke kampeerterreinen zijn slechts toegankelijk voor de er ingeschreven kampeersers en de bezoekers die vooraf aan de receptie ingeschreven zijn.

Art. 11: ...

Art. 12:

1. Voor manifestaties waarbij het publiek wordt toegelaten moeten de organisatoren en de bezoekers stipt de richtlijnen volgen die hen door de brandweer en de politie worden gegeven.

2. Het is de organisatoren verboden :

a) een groter aantal bezoekers tot het gebouw of het terrein toe te laten dan voorzien door de brandweer of politie.

b) om op welke wijze ook de vrije doorgang van de uitgangen en de uitgangswegen geheel of gedeeltelijk te belemmeren of de nuttige breedte ervan te verminderen o.m. door het aanbrengen van technische installatie, kassa's, publicitaire voorwerpen of elke andere losse of vaste installatie.

3. De organisatoren moeten er voor zorgen dat het vrije gebruik van elke uitgang deur of nooduitgang steeds en zonder enige belemmering mogelijk blijft.

Hoofdstuk 2 - Sport- en Recreatiecentrum "Blaarmeersen"

Art. 13: Onverminderd de beschikkingen van hoofdstuk 1 zijn navolgende bepalingen supplementair van toepassing op het sport- en recreatiecentrum "Blaarmeersen".

Art. 14: Het sport- en recreatiecentrum "Blaarmeersen" mag alleen betreden en verlaten worden langs de daartoe bestemde in- en uitgangen.

Art. 15: De toegang is verboden voor motor- en bromfietsen.

Art. 16: Behoudens voorafgaande vergunning van de Burgemeester is het verboden er autorijlessen te geven of voertuigen te reinigen, te herstellen of te onderhouden.

Art. 17: [De toegang voor huisdieren is er verboden tijdens de maanden juli en augustus, behoudens voor wat de huisdieren betreft waarvan de eigenaars gebruik maken van de camping.

Genoemde dieren mogen zich enkel op het territorium van de camping bevinden tijdens de aanwezigheid van de eigenaars, die er dienen op te waken dat de dieren zich niet van de camping verwijderen.

Tevens dienen de eigenaars er zich toe te houden dat hun huisdieren hun hygiënische wandeling beperken tot de daartoe voorafbestemde plaatsen.]
(Vervangen bij G.R.22.05.1995)

Art. 18:

1. Het gebruik van de vijver is er verboden tussen zonsondergang en zonsopgang.

2. Het betreden van het eiland in de vijver is te allen tijde verboden.

Art. 19: Het gebruik van motorboten is verboden, behoudens dienstredenen.

Art. 20: Het onderwaterzwemmen mag er slechts in clubverband beoefend worden.

Art. 21:

1. Het zeilen en surfen :

a) moet geschieden volgens het internationaal vaarreglement;

b) is verboden in de daartoe bestemde zone(s) tijdens de activiteiten van duikers of telegeleide boten. Dit verbod wordt aangeduid door daartoe aangebrachte symbolen.

2. De gebruikers van boten die deelnemen aan een wedstrijd moeten zich houden aan de bepalingen van het internationaal wedstrijdreglement.

Art. 22:

1. Het gebruik van telegeleide modelboten is alleen toegelaten in de daartoe bestemde zones.

2. Enkel elektrisch aangedreven modellen en telegeleide zeilboten zijn toegelaten.

3. De gebruikers moeten :

a) in het bezit zijn van een geldige door [Belgacom] afgeleverde zendvergunning;

b) voldoende verzekerd zijn inzake aansprakelijkheid tegenover derden;

c) de vrije frekwenties gebruiken.

Art. 23: [...] (opgeheven door G.R.22.02.1999)

Hoofdstuk 3 - Watersportbaan Georges Nachez

Art. 24: Dit hoofdstuk is, onverminderd de beschikkingen van hoofdstuk 1 van toepassing op de Watersportbaan Georges Nachez met inbegrip van de inhammen, de aanlegplaatsen en -steigers, de dijken en oevers, de gradinen en startplatforms en op de Leiearm van Ekkergergem vanaf de aardedam ter hoogte van Aan de Bocht tot aan de Overzet, hierna genoemd Watersportbaan.

Art. 25: De toegang tot de Watersportbaan is toegelaten onder de verantwoordelijkheid van de bezoekers, behoudens een verbodsbesluit van de Burgemeester.

Art. 26: 1. Behoudens de gevallen bepaald in Artikel 539 Sw. is het verboden de Watersportbaan te besmetten of te bevuilden door er eender welke soort voorwerpen of stoffen in te werpen, te laten vloeien of achter te laten.

Uitzondering wordt gemaakt voor het door vissers gebruikte visvoer of lokaas.

...

Art. 27:

1. De Watersportbaan mag bevaren worden met roei- en paddelboten, waterfietsen en gelijkaardige vaartuigen.
2. Voor het gebruik van zeilboten is een voorafgaande vergunning nodig van de Burgemeester.

Art. 28:

1. Het gebruik van stoomboten, motorboten of vaartuigen voorzien van een buitenboordmotor is er verboden, behalve :

a) voor de boten die aan toegelaten wedstrijden of manifestaties deelnemen, mits de bestuurders zich schikken naar de hen opgelegde voorwaarden. De snelheid in de zwaairom is beperkt tot maximum 150 meter per minuut.

b) voor de boten van het stadsbestuur of van diensten of personen door het stadsbestuur aangesteld om er werken te verrichten of toezicht uit te oefenen.

2. In geval van waterskimanifestaties mogen de skiërs niet vertrekken vanuit de zwaairom.

Art. 29:

1. Genieten voorrang van doorvaart in de hierna vermelde rangorden :

a) de boten van het stadsbestuur of van diensten of personen door het stadsbestuur aangesteld om er werken te verrichten of toezicht uit te oefenen;

b) de motorboten die uitsluitend of hoofdzakelijk gebruikt worden voor de beoefening van watersporten tijdens de wedstrijden of de vooroefeningen;

c) de zeilboten waarvoor vergunning is afgeleverd;

d) de gewone roei- en paddelboten, de waterfietsen en gelijkaardige vaartuigen.

2. De vaarbewegingen van de boten bedoeld onder pt. 1b en d van huidig artikel moeten geschieden in tegenwijzerszin.

Art. 30:

1. Wedstrijden mogen slechts gehouden worden mits voorafgaandelijke vergunning van de Burgemeester.

2. Tijdens die wedstrijden is het bevaren van de Watersportbaan verboden, behoudens voor de deelnemers en de toezichtsvaartuigen.

Art. 31:

1. Het ankeren is verboden.

2. Het meren en aanleggen is slechts toegelaten op de daartoe bestemde plaatsen.

Art. 32: Een voorafgaande vergunning van de Burgemeester is vereist voor :

- a) het bevaren of het gebruiken van de Watersportbaan met of voor publicitaire doeleinden;
- b) de exploitatie van overzetplaats(en);
- c) het verhuren van pleziervaartuigen.

Art. 33:

1. De eigenaar, schipper of gebruiker van een vaartuig dat gezonken is moet :

- a) zonder verwijl de politie hiervan verwittigen;
 - b) boven of nabij die plaats een baken of boei aanbrengen, waarop bij dag een rode vlag en bij nacht een in alle richtingen uitstralend wit licht voorkomt;
 - c) het vaartuig zo spoedig mogelijk vlot brengen.
2. Indien dit laatste niet binnen een aanvaardbare tijd is gebeurd of indien het gezonken vaartuig hinder of gevaar betekent voor het gebruik van de Watersportbaan zal het op kosten en risico van de eigenaar ambtshalve gelicht en verwijderd worden.

Art. 34: 1. Het gebruik van telegeleide modelboten is alleen toegelaten in de daartoe bestemde zone van de zwaaiikom.

2. Enkel elektrische aangedreven modellen en telegeleide zeilboten zijn toegelaten.

3. De gebruikers moeten :

- a) in het bezit zijn van een geldige door de P.T.T. afgeleverde zendvergunning;
- b) voldoende verzekerd zijn inzake aansprakelijkheid tegenover derden;
- c) de vrije frequenties gebruiken.

Art. 35 – 36: [...] (opgeheven door G.R.22.02.1999)

Art. 37: Het zwemmen, individueel, in clubverband of voor wedstrijden is enkel toegelaten mits voorafgaande vergunning van de Burgemeester.

Hoofdstuk 4 – Strafbepaling

Art. 38: Elke overtreding van deze politieverordening wordt gesanctioneerd met administratieve sancties.

Hoofdstuk 5 – Opheffingsbepaling

Art. 39: Het politiereglement betreffende de Watersportbaan Georges Nachez dd. 19.3.1956, met zijn wijzigingen, alsmede de artikelen van de politieverordeningen van de vroegere gemeenten Drongen, Gentbrugge, Mariakerke, Oostakker, Sint-Denijs-Westrem, Wondelgem en Zwijnaarde, die huidige materie behandelen worden opgeheven.

Artikel 2 d verbiedt het toebrengen van schade aan gebouwen, uitrusting of omheining of aan de flora of fauna van die terreinen of plaatsen. Artikel 535 Sw. bestraft het kwaadwillig afsnijden of verwoesten van natuurlijk opgekomen of gepoot plantsoen, Artikel 546 Sw. bestraft het afhakken of uitrukken van levende of dode hagen, terwijl Artikel 537 het kwaadwillig omhakken of zodanig snijden, verminken of ontschorsen van bomen dat zij vergaan of het vernielen van enten bestraft. Onder bomen vallen ook alle struiken en heesters die houtvormend zijn.⁵⁴ Bovendien bestraft Artikel 90, 10° Veldwb. het afrukken en meenemen van levende of dode takken uit hagen en Artikel 90, 9° Veldwb. het geheel of gedeeltelijk kappen of ontschorsen van andermans bomen zonder dat ze vergaan.⁵⁵ 'Fauna', zoals bepaald in het politiereglement is dus te ruim. Indien niet-houtvormende planten niet onder 'plantsoen' kunnen begrepen worden, is het wel aangewezen hieromtrent een bepaling op te nemen in het reglement. Het reglement maakt geen onderscheid tussen al dan niet kwaadwillige beschadiging en Artikel 535 Sw. wel. Vraag is of beschadigingen zonder opzet moeten bestraft worden.

Het toebrengen van schade aan gebouwen is reeds geregeld door Artikel 521 Sw., en het toebrengen van schade aan uitrusting valt onder Artikel 528 Sw. of, indien het onroerend is door bestemming, onder Artikel 521 Sw. Het schade toebrengen aan omheiningen valt onder Artikel 545 Sw. De beschadiging van fauna tenslotte wordt reeds geregeld door Artikels 538, 539, 541 Sw. De afschaffing van deze bepaling in zijn geheel is bijgevolg aan te raden.

Art. 3.2: Buiten het kampeerseizoen is het verboden er caravans en mobilhomes te plaatsen of achter te laten. Is het niet aangewezen om het begin en einde van het kampeerseizoen nader te bepalen, teneinde meer rechtszekerheid te verschaffen?

Art. 11: Het is verboden welkdanige afval achter te laten, tenzij in de daartoe bestemde recipiënten. Afschaffing is geboden, gezien Artikel 12 Afvalstoffendecreet hierop reeds van toepassing is.

Artikel 26.1: Het is verboden de Watersportbaan te besmetten of te bevuilden door er eender welke soort voorwerpen of stoffen in te werpen, te laten vloeien of achter te laten. Artikel 539 Sw. bestraft hij die in een rivier, een vaart, een beek, een vijver, een visvijver of een viskom stoffen werpt die de vis kunnen vernielen, en met het oogmerk om die uitslag te bereiken. Een invoering van 'Behoudens de gevallen bepaald in Artikel 539 Sw.' lijkt aangewezen.

⁵⁴ Cass. 30 oktober 1911, *Pas.*, 1911, I, 537.

⁵⁵ Rb. Oudenaarde, 27 september 1984, *R.W.*, 1985-198, 2284-2286, noot P. ARNOU.

Artikel 26.2: Het is verboden aan de Watersportbaan op welke wijze ook of door onvoorzichtigheid of gebrek aan voorzorg schade toe te brengen aan de bedding, de oevers en alle andere aanhorigheden. Dit wordt o.i. reeds geregeld door Artikel 521 Sw., dat bestraft, hij die door welk middel ook, gebouwen, bruggen, dijken, straatwegen, spoorwegen, sluisen, magazijnen, werkplaatsen, loodsen, schepen, vaartuigen, vliegtuigen of andere kunstwerken of bouwwerken die aan een ander toebehoren, geheel of ten dele vernielt. Men kan zich echter de vraag stellen of 'bedding en oever' kunnen aanzien worden als bouwwerk. Indien dit het geval is, dan dient dit artikel afgeschaft te worden.

Een administratieve afhandeling van het geheel is aangewezen.

Sectie 8. Plantsoenen

Politierglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente – Titel VII-IX
G.R.23.09.98

Titel VII : Stedelijke openbare parken en plantsoenen

Art. 16: In de openbare parken en plantsoenen is het verboden :

1. afgesloten grasvelden te betreden, ...;
2. ...;
3. heestermassieven en bloemenperken te betreden of te laten betreden;
4. ...;
5. zand, droog hout, snoeihout of bladgrond te verzamelen ...;
6. te kamperen of er de nacht door te brengen in tenten, auto's, kampeer- en woonwagens, tenzij op de plaatsen die voldoen aan de wetgeving inzake kamperen;
7. afsluitingen te beklimmen ...

Art. 17: Tenzij men een toelating bekomen heeft van het College van Burgemeester en Schepenen of indien het anders bepaald wordt door de door het stadsbestuur aangebrachte verkeersborden en -tekens, is het verboden in de stedelijke openbare parken en plantsoenen met voertuigen te rijden, stil te staan of te parkeren.

Art. 18: Behalve op de daartoe door het stadsbestuur aangeduide plaatsen en binnen de door het stadsbestuur bepaalde voorwaarden, is het verboden in de openbare parken en plantsoenen :

1. om het even welke handelsactiviteit uit te oefenen of koopwaren uit te stallen, te verkopen of bij wijze van reclame aan te bieden;
2. op welke wijze ook publiciteit te voeren;
3. te collecteren;
4. het bevroren water te betreden;
5. op het water te varen of om het even welke watersport te beoefenen;
6. er op gelijk welke wijze te vissen of dieren te vangen of achter te laten;

7. open vuren aan te leggen;
8. ruitersport te beoefenen;
9. dieren te laten baden in het water;
10. zich te gedragen, te spelen of sport te beoefenen op een wijze die gevaarlijk of hinderlijk is voor zichzelf of voor andere personen.

Art. 19: Het College van Burgemeester en Schepenen kan het gebruik van de openbare parken en plantsoenen of een deel ervan aan het publiek onttrekken. Gedurende deze periode is het verboden dit park of plantsoen te betreden. In voorkomend geval zal de openingstijd ter plaatse bestendig kenbaar gemaakt worden aan het publiek.

Titel VIII : Strafbepalingen

Art. 20: De inbreuken op de beschikkingen van Artikel 1 en 2 van deze verordening zullen gesanctioneerd worden op basis van Artikel 56 van het Afvalstoffendecreet van 02/07/1981.

De inbreuken op de beschikkingen van, evenals de niet-naleving van de voorwaarden gesteld in de overige artikels van deze verordening zullen gesanctioneerd worden met administratieve sancties.

Titel IX : Slotbepalingen

Art. 21: ...

Ingeval van overtreding van onderhavige verordening en wanneer de minste vertraging gevaar oplevert, is de bevoegde gemeentelijke overheid gerechtigd tot het treffen van ambtshalve maatregelen, ten koste van de overtreder, voor dewelke deze laatste in gebreke is gebleven.

Art. 22: Alle reglementen die in strijd zijn met onderhavige politieverordening, worden opgeheven.

Art. 23: Volgende reglementen worden expliciet opgeheven:

- Verordening op de wegen, de bouwwerken en de woningen. Reglement van 21/11/1912 (Gents Gemeenteraadsbesluit van 13/05/1912) met wijzigingen tot 31/12/1972.
- Gentse bouwverordening m.b.t. de verfraaiing en de netheid der woningen dd. 25/02/1974
- Politiereglement Afsnee betr. de openbare gezondheid, de reinheid en de zindelijkheid van de openbare wegen dd. 27/09/1972
- Politiereglement Drongen op de afsluitingen op de straathoeken dd. 10/03/1959
- Politiereglement Drongen betr. het reinhouden van braakliggende terreinen dd. 06/11/1972
- Politiereglement Drongen betr. het gemeentelijk domein "De Campagne" dd. 21/04/1975
- Politieverordening Gentbrugge op het wegruimen van sneeuw en het bestrijden van ijsvorming dd. 16/10/1963

- Politieverordening Gentbrugge op het gemeentelijk park dd. 27/06/1947
- Wijziging van art. 3 en 4 der politieverordening betr. de Wegenis, het Bouwen en de Woningen gemeenteraadsbesluit Gentbrugge dd. 17/07/1936
- Politiereglement Gentbrugge op het aanbrengen van verkeerstekens dd. 22/04/1955
- Politiereglement Ledeberg op het openbaar park J. Vervaeustraet - Van Ooteghemstraat en de plantsoenen dd. 16/09/1958
- Politieverordening Ledeberg op het gebruik der voetpaden dd. 08/02/1938
- Verordening Ledeberg betr. het afsluiten der gronden palend aan de openbare verkeerwegen dd. 13/10/1913
- Politiereglement Mariakerke nopens de beplantingen op hoeken van straten dd. 06/05/1960
- Politieverordening voor de groene zone te Mariakerke Domein Claeys-Bouuaert dd. 07/06/1974
- Politiereglement Oostakker op beplanting langs de wegen dd. 08/09/1965
- Politiereglement Oostakker inzake het wandelbos "Slotendries" dd. 14/03/1972
- Politieverordening Oostakker betr. het reinhouden der openb. wegen en braakliggende gronden dd. 12/10/1971
- Reglement Oostakker op allerlei grachten & waterlopen, buiten het beheer der wet van 07/05/1877 vallende dd. 28/06/1934
- Politiereglement Oostakker op de krotwoningen dd. 27/03/1954
- Verordening op de Wegenis, de Bouwwerken en de Woningen, St. Amandsberg dd. 19/03/1929
- Reglement Sint-Amandsberg op de reinheid, gezondheid en orde langs de openbare wegen dd. 06/11/1951
- Wijziging politiereglement Sint-Amandsberg op de reinheid, de gezondheid en orde langs de openbare wegen dd. 07/11/1952
- Politieverordening Sint-Denijs-Westrem op het planten en snoeien van hagen, heesters en bomen langs de openbare weg dd. 18/11/1971
- Politieverordening Sint-Denijs-Westrem toepasselijk op het openbaar park "Borluut" dd. 17/06/1976
- Politieverordening Sint-Denijs-Westrem op het afsluiten van terreinen palend aan de openbare weg dd. 18/09/1969
- Gemeentelijk politiereglement Wondelgem dd. 29/03/1973
- Politieverordening Zwijnaarde betreffende het reinhouden van de openbare wegen, pleinen, parken en tuinen, braakliggende of onbebouwde gronden al dan niet afgesloten dd. 20/12/1973

Enkele bepalingen zouden best verwijderd worden uit Artikel 16. De eerste alinea bepaalt dat in geen geval schade mag worden aangericht aan het gras. Indien men van oordeel is dat gras onder 'plantsoen' valt, zoals bepaald in Artikel 535 Sw., dan wordt dit reeds bestraft en is afschaffing aangewezen. Het beschadigen of vernielen van bomen of beplantingen in het algemeen, bepaald in Artikel 16, 2° wordt, zoals hoger reeds vermeld, bestraft op basis van Artikel 546 Sw., Artikel 90, 10° Veldwb. en Artikel 90, 9° Veldwb. en dient bijgevolg afgeschaft te worden.

'Op enigerlei wijze schade toe te brengen aan de fauna of deze te verstoren', zoals bepaald in Artikel 16, 4°, dient eveneens te worden aangepast. Het beschadigen

van fauna werd reeds bestudeerd in het politiereglement betreffende de sport- en recreatiecentra- en plaatsen, en dient analoog aangepast te worden. Het verstoren van fauna is een te vaag begrip. Indien niets beschadigd wordt, hoeft er ook niet bestraft te worden. Bijgevolg is afschaffing aangewezen.

Het weghalen van zand, droog hout, snoeihout of bladgrond, voorzien in Artikel 16, 5° kan aanzien worden als diefstal en is bijgevolg strafbaar op grond van Artikel 461 Sw. (Enig voorbehoud kan gemaakt worden omtrent het 'andermans goed' van Artikel 461 Sw. Sommigen zullen goederen van de staat misschien niet aanzien als andersmans goed. Voor diefstal moet er ook een bedrieglijk element zijn, wat misschien ook voor discussie vatbaar is) Afschaffing is aangewezen. Het verzamelen van deze stoffen mag echter behouden blijven.

Het beschadigen van afsluitingen, bepaald in Artikel 16, 7° dient ook opgeheven te worden, gezien Artikel 545 Sw. het reeds bestraft. Het beklimmen van de omheining mag behouden blijven.

Administratieve afhandeling is aangewezen. Vraag is wel waardoor de vroegere verbeurdverklaring vervangen wordt.

Artikel 21 bepaalt dat de Burgemeester wordt belast met de uitvoering van onderhavige verordening en gerechtigd is onmiddellijk over te gaan tot het treffen van alle gepaste maatregelen. Deze bepaling is overbodig, gezien de Nieuwe Gemeentewet reeds de bevoegdheden van de Burgemeester uitdrukkelijk omschrijft.

De strafbepalingen werden hierbij vermeld omdat titel VII de laatste van het reglement is, zodat alle artikels logisch worden opgenomen in de codificatie. Afhankelijk van de optie die gekozen wordt betreffende hondenuitwerpselen, moet de verwijzing naar het Afvalstoffendecreet ingevoegd worden.

Sectie 9. Rondreizende woonwagens en schepen

Politiereglement op de openbare rust en veiligheid Titel IX -X

G.R.22.02.1998 – aangeplakt op 22.01.1998 – geldig vanaf 27.01.1998

Titel IX : Rondreizende woonwagens en schepen

Art. 22: Onder 'woonwagen' wordt verstaan : elke verplaatsbare of mobiele constructie, zelfs indien de wielen ervan verwijderd zijn, ontworpen en/of gebruikt als permanente of tijdelijke verblijfplaats.

Art. 23: Onverminderd de bepalingen van de politiereglementen van de verschillende stedelijke parken is het verboden om zonder voorafgaandelijke toelating van de Burgemeester een grond voor een beperkte tijd te gebruiken voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning dienen of kunnen dienen, zoals woonwagens en tenten, om er te verblijven.

Art. 24: In afwijking van art. 23 mogen uitbaters van kermisattracties en rondreizende circusartiesten die deelnemen aan door de stad georganiseerde of toegelaten evenementen, met hun woonwagens plaatsnemen op de openbare weg of op een andere door de burgemeester aangewezen plaats voor de duur van die evenementen en voor de periode nodig voor het op- en afbouwen van de attractie.

Art. 25: Rondreizende verplaatsbare inrichtingen die tot woning dienen of kunnen dienen, zoals woonwagens en tenten, kunnen slechts voor beperkte tijd standplaats innemen op een privé-eigendom mits een voorafgaande toelating van de burgemeester en na voorlegging van goedkeuring van plaatsing door de eigenaar. Deze toelating zal steeds kunnen worden ingetrokken. De politiediensten zullen steeds toegang hebben tot de niet-afgesloten terreinen waar deze woongelegenheden zich bevinden.

Art. 26: Voor het innemen van een ankerplaats, met schepen, pontons alsook met woonschepen die geheel of gedeeltelijk als woning worden betrokken, of uitsluitend daartoe zijn ingericht, langs de waterwegen die vallen onder de gemeentelijke autonomie van de Stad is een voorafgaande vergunning door de Burgemeester vereist volgens dezelfde criteria welke gelden voor de waterwegen die vallen onder de bevoegdheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Art. 27: Ingeval van overtreding op de beschikkingen van de artikelen 23, 24, 25 en 26 zullen de wagens, tenten of schepen van de plaats waar de inbreuk gepleegd werd door tussenkomst van de politiediensten verwijderd worden op kosten van de overtreders.

Titel X : Strafbepalingen

Art. 28: ...

Ingeval van overtreding van onderhavige verordening alsmede van de op grond ervan getroffen uitvoeringsbesluiten, wanneer de minste vertraging gevaar oplevert, is de bevoegde gemeentelijke overheid gerechtigd tot het treffen van ambtshalve maatregelen, ten koste van de overtreder, voor dewelke deze laatste in gebreke is gebleven.

Art. 29: De inbreuken op de beschikkingen van **Artikel 20 van** deze verordening zullen gestraft worden met politiestraffen, namelijk een gevangenisstraf van één tot zeven dagen en een geldboete van één tot vijftwintig frank (vermenigvuldigd met de opdecimen) of slechts met één van deze straffen.

De inbreuken op de beschikkingen van, evenals de niet-naleving van de voorwaarden gesteld in de overige artikels van deze verordening zullen gesanctioneerd worden met administratieve sancties.

Art. 30: Ingeval van veroordeling tot een politiestraf kan de politierechtbank beslissen dat de overtreding hersteld moet worden binnen de termijn die door het vonnis vastgesteld zal worden en overeenkomstig de door het College verzochte herstelmaatregel terwijl de uitspraak tevens kan bepalen dat, indien de uitvoering niet geschied is binnen de bepaalde termijn, het plaatselijk bestuur gemachtigd wordt ervoor in te staan op kosten van de overtreder; deze laatste kan, krachtens hetzelfde vonnis, gedwongen worden de uitgave terug te betalen op grond van een door het College van Burgemeester en Schepenen opgemaakte onkostenstaat. Bij weigering van terugbetaling kan, met ingang van de datum van betekening van het vonnis, per dag vertraging, een dwangsom dienen betaald van 1.000 fr.

Art. 31: Bij inbreuk op Artikel 20 zullen de zaken die het voorwerp hebben uitgemaakt van het misdrijf, hetzij tot het plegen van het misdrijf hebben gediend, in beslag genomen worden.

De strafbepalingen worden hier ingevoegd, volgend op de laatste delictomschrijving.

Artikel 31 bepaalt dat bij inbreuk op de Artikelen 12, 20, 23, 25 en 26 de zaken die het voorwerp hebben uitgemaakt van het misdrijf in beslag zullen genomen worden. Deze artikelen moeten mee aangepast worden. Aangezien Artikel 20 de enige bepaling is die bestraft wordt met een politiestraf, dienen de overige artikels geschrapt te worden. Bij een administratieve afhandeling komt de rechter niet tussen, waardoor het opportuun is geen beslag te voorzien. Dit kan wel een probleem vormen in de praktijk.

'De Burgemeester wordt belast met de uitvoering van onderhavige verordening en is gerechtigd onmiddellijk over te gaan tot het treffen van alle gepaste maatregelen' werd verwijderd uit Artikel 28. Deze bepaling is overbodig, gezien de Nieuwe Gemeentewet reeds de bevoegdheden van de Burgemeester uitdrukkelijk omschrijft.

De opsplitsing in Artikel 29 tussen politiestraffen en administratieve sancties is nodig, aangezien Artikel 20 (vuurwerk) niet in aanmerking komt voor een administratieve sanctie en de andere wel. Logischerwijze moet dan in Artikel 30 een aanvulling gebeuren, gezien de politierechter niet tussen komt voor administratieve sancties.

Sectie 10. Hoge beplanting, verwijderen van onkruid

Politie-reglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente
G.R.23.09.1998 – Titel VI

Titel VI : Het onderhouden van beplantingen op private gronden in de nabijheid van de openbare weg

Art. 15: De gebruiker van een gebruikt onroerend goed of de eigenaar van een ongebruikt onroerend goed palend aan de openbare weg is ertoe gehouden ervoor

te zorgen dat de bomen en beplantingen zodanig onderhouden worden dat geen enkele tak ervan :

1. over de rijweg hangt op minder dan 4,5 m boven de grond;
2. over de gelijkgrondse berm of over het trottoir hangt op minder dan 2,5 m boven de grond;
3. de stabiliteit van de installaties voor openbare verlichting in het gedrang brengt of het uitgestraalde licht ervan in belangrijke mate vermindert;
4. de verkeerstekens bedekt;
5. enige belemmering betekent voor de leesbaarheid van de straatnaamborden of voor de doeltreffendheid van de openbare verlichting;
6. de huisnummer(s) bedekt.

Art. 16: Inbreuken op dit reglement zullen gesanctioneerd worden met administratieve sancties (later te bepalen).

[Administratieve afhandeling is mogelijk](#)

Sectie 11. Hengelsport

Politieverordening betreffende de beoefening van de hengelsport op de viswaters van de Stad Gent
G.R. 26.11.2001

(Wordt opgeheven met ingang van 01.01.2002: G.R. 22.02.1999 - O.13 - nr.80)

Titel 1: Algemene bepalingen

Art. 1: Onderhavig reglement is van toepassing op de vijvers behorende tot het stedelijk patrimonium of waarop het stadsbestuur toezicht uitoefent.

Art. 2: Voor visvijvers waarvoor een bijzondere stedelijke vergunning vereist wordt, wordt deze verstrekt door de Sportdienst à rato van de volgorde van de aanvragen.

Art. 3: ...

Art. 4: Het is verboden te vissen in vijvers, al dan niet gelegen in een parkgebied, tenzij anders vermeld.

Art. 5: Voor de visvijvers die in concessie zijn gegeven geldt het huishoudelijk reglement opgesteld door de concessiehoudende vereniging.

Art. 6: Behoudens anders vermeld in de bijzondere bepalingen is het verboden hengelwedstrijden te houden.

Art. 7: Elke hengelaar zal er voor zorgen dat er geen beschadigingen worden veroorzaakt aan oevers, dijken en omliggende beplanting.

Art. 8: Het is verboden andere hengelaars of recreanten te hinderen.

Art. 9: ...

Art. 10: Het is enkel toegelaten te vissen van op vaste oevers.

Art. 11: Iedere houder van een visverlof en, indien vereist, een bijzondere stedelijke vergunning, mag vissen met twee hengels tenzij anders vermeld.

Titel 2: Bijzondere bepalingen

Hoofdstuk I: Bepalingen betreffende het vissen in de hieronder opgesomde vijvers

Art. 12: Vijvers waarvoor een bijzondere stedelijke vergunning vereist wordt of de toelating wordt geregeld via de concessiehouder

1. Braemkasteelstraat - Frans Tochpark
2. Meierij
3. Pieter Cieterslaan - Dienstencentrum Wondelgem

Art. 13: Vijvers waarvoor een verplicht visverlof door de Vlaamse Gemeenschap vereist wordt

1. Drieselstraat - Oostakker
2. Watersportbaan

Art. 14: Vijvers waarvoor naast het verplicht visverlof tevens een bijzondere stedelijke vergunning vereist wordt

1. Paul Van Tieghemlaan - Dienstencentrum Mariakerke
2. Het visgebied binnen het Eiland Malem:

Vrijwilligersweg

Gijzelaarsweg

Parachutistenweg

3. Blaarmeersen

Voor het visgebied binnen het Eiland Malem komen enkel gepensioneerden en personen met een handicap in aanmerking.

Art. 15: Per vijver wordt het aantal bijzondere stedelijke vergunningen bepaald a rato van 1 per 2 meter bevisbare oever.

Art. 16: Voor de vijvers die zich in een parkgebied bevinden, dienen de hengelaars zich te houden aan de geldende openingsuren van het domein.

Art. 17: ...

Art. 18: Voor de vijver in de Drieselstraat te Oostakker kan het stadsbestuur aan hengilverenigingen met zetel te Gent toelating geven tot het organiseren van kleinschalige hengelwedstrijden met maximum 25 deelnemers. De aanvraag tot het inrichten van wedstrijden dient te worden gericht aan de Burgemeester.

Hoofdstuk II: Bepalingen betreffende het vissen op de vijver van het stedelijk recreatiedomein Blaarmeersen

Art. 19: Een bijzondere stedelijke vergunning voor het vissen op de vijver van het Recreatiepark Blaarmeersen wordt alleen uitgereikt aan leden van de V.B.K. op vertoon van hun lidkaart en identiteitskaart.

De retributie voor deze visvergunning bedraagt 25 euro per kalenderjaar; het secretariaat van het Recreatiepark Blaarmeersen verzorgt de verkoop van deze vergunningen.

Art. 20: Het vissen is enkel toegelaten binnen de openingsuren van het domein: van 8.00 uur tot 23.00 uur.

Art. 21: Het vissen is enkel toegelaten in de daartoe voorziene zone en vanaf de speciaal gebouwde vissteigers.

Art. 22: Het vissen is verboden tijdens watersportwedstrijden en hun vooroefeningen.

Art. 23: Het gebruik van lokaas is beperkt tot 1 kg per dag per hengelaar.

Art. 24: ...

Hoofdstuk III: Bepalingen betreffende het vissen op de Watersportbaan Georges Nachez

Art. 25: Het is toegelaten wedstrijden op de Watersportbaan te organiseren mits voorafgaande aanvraag en toestemming van de Burgemeester. De aanvragen moeten worden ingediend bij de Sportdienst.

Art. 26: Het vissen aan de Watersportbaan is alleen toegelaten vanaf de boord en de bermen en niet vanaf de openbare weg of het wandelpad. De vissers mogen door hun materiaal of hun activiteiten op generlei wijze het wandelpad of de openbare weg bezetten of de gebruikers ervan hinderen.

Art. 27: Het is verboden te vissen:

1. tijdens de watersportwedstrijden en de vooroefeningen in het daartoe voorbehouden deel van de Watersportbaan;
2. van op gedeelten van de oever waar een vergunde exploitatie van overzet- of pleziervaartuigen gelegen is of die strikt is voorbehouden voor de beoefening van watersport;
3. van op aanlegplaatsen, startplatforms en boten;
4. van op de voor het publiek aangelegde staanplaatsen tijdens watersportfeesten of -wedstrijden.

Art. 28: Het is voor recreatieve hengelaars verboden om te vissen vanop de gedeelten van de oever waarvoor de Burgemeester een speciale toelating tot het houden van hengelwedstrijden heeft gegeven. De organisatoren zullen daags voordien de wedstrijdzone duidelijk afbakenen en aanduiden.

Art. 29: Het werphengelen is toegelaten mits het werpgewicht de 10 gr niet overschrijdt. De hengel moet in liggende positie opgesteld worden.

Art. 30: Het matchhengelen is toegelaten tot maximum 20 m uit de oever. Het klassieke hengelen met de schuifdobber is alleen toegelaten in de beide zwaaikommen.

Titel 3: Slotbepalingen

Art. 31: Alle reglementen die in strijd zijn met onderhavige politieverordening worden opgeheven.

In het bijzonder worden de artikelen van het Politierglement op de stedelijke sport- en recreatieplaatsen (G.R. 19.11.1990, gewijzigd door G.R. 21.10.1991 en 22.05.1995) die de huidige materie behandelen expliciet opgeheven.

Art. 32: De overtredingen op onderhavig reglement zullen gesanctioneerd worden met administratieve sancties. Bij niet naleving zal de in Artikel 2 vermelde bijzondere stedelijke vergunning administratief geschorst worden. De gemeenteraad beslist over de eventuele teruggave na advies van de Sportdienst.

De wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij en uitvoeringsbesluit is niet toepasselijk aangezien Artikel 1 van deze wet bepaalt: 'Deze wet regelt de visserij in de binnenwateren, met uitzondering van die welke beoefend wordt op de vijvers, visputten, sloten en kanalen, van welke aard ook, wanneer de vissen die er leven, zich niet vrij kunnen bewegen tussen deze plaatsen en de stromen, rivieren en andere openbare waterlopen.' De in de politieverordening vermelde vijvers vallen niet onder het toepassingsgebied van deze wet.

Artikel 3: 'Voor alle visvijvers die in verbinding staan met openbare waterlopen moet de hengelaar in het bezit zijn van een door de Vlaamse Gemeenschap uitgereikt visverlof en dient zich te houden aan de bepalingen van de bijlagen opgenomen in de uitvoeringsbesluiten van de wet op de riviervisserij behoudens anders vermeld in de bijzondere bepalingen.' Deze bepaling is overbodig, op basis van de wet op de riviervisserij is deze verplichting reeds opgelegd en dit dient niet herhaald te worden.

Artikel 9 bestraft een vorm van sluikestorten: 'Het is verboden eender welk afval in het water of op de oevers te deponeren of achter te laten'. De bewoording 'eender welk afval' veroorzaakt een probleem voor de administratieve afhandeling van deze verordening. Het achterlaten van huishoudelijk afval bijvoorbeeld werd reeds bestraft door het Afvalstoffendecreet en kan bijgevolg niet administratief afgehandeld worden. In praktijk zal het vaak om huishoudelijk afval gaan. Artikel 539 Sw. bestraft reeds hij die in een rivier, een vaart, een beek, een vijver, een visvijver of een viskom stoffen werpt die de vis

kunnen vernielen, en met het oogmerk om die uitslag te bereiken. Bovendien valt de gedraging van Artikel 9 onder Artikel 1 Politiereglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente, wat betreft het achterlaten van afval op de oevers, in de optiek dat de oever aanzien wordt als behorende tot de openbare weg. Voorstel is om Artikel 9 op te heffen, aangezien het merendeel van de gevallen reeds bestraft wordt op basis van andere bepalingen.

Artikels 17 en 24: 'Bij niet naleving van de algemene bepalingen en de bepalingen van dit hoofdstuk zal de in artikel 2 vermelde bijzondere stedelijke vergunning ingehouden worden en overgemaakt aan de uitreikende overheid, die zal oordelen over de eventuele teruggave' en 'Bij niet naleving van de algemene bepalingen en de bepalingen van dit hoofdstuk zal de in artikel 2 vermelde bijzondere stedelijke vergunning ingehouden worden en overgemaakt aan de uitreikende overheid, die zal oordelen over de eventuele teruggave' mogen opgeheven worden, gezien de gemeentelijke bevoegdheid op basis van Artikel 119 bis N.Gem.W. Het zou aangewezen zijn deze mogelijkheid van bijzondere stedelijke vergunningen te schorsen of in te trekken, te vermelden bij Artikel 34 dat de strafsancie bepaalt. De bevoegdheid vergunningen administratief te schorsen of in te trekken o.b.v. de Nieuwe Gemeentewet komt wel toe aan de gemeenteraad, terwijl de verordening dit voorzag voor de Sportdienst. De gemeenteraad zou hierover kunnen beslissen na advies van de Sportdienst. De politiestrafen worden bovendien vervangen door administratieve sancties.

Sectie 12. Gezondheid woningen, ontsmettingen

Politieverordening op de reinheid en de gezondheid in de gemeente – Titel IV
G.R.23.09.1998

Titel IV : Gezondheidsmaatregelen m.b.t. woningen

Art. 12: Iedere woning moet voorzien zijn van een waterinstallatie onder druk. Indien een distributienet aldaar nog niet is aangelegd, mag in afwachting daarvan putwater worden gebruikt voor alle huishoudelijke activiteiten. Putwater mag alleen als drinkwater worden gebruikt als het voldoet aan de criteria voor drinkbaar water.

Art. 13: Geen ruimte in de kelderverdieping mag tot woonvertrek dienen, behoudens de ruimte waarvan het plafond hoger gelegen is dan 1 m boven het maaiveld. Er dient een opendraaiend raam te zijn met een oppervlakte van minimum 1/10 van de netto-vloeroppervlakte.

Politieverordening op de ontsmettingen
G.R.14.06.1926

Art. 1: Elke inwoner, in wiens woning een besmettelijke ziekte is vastgesteld geweest, moet onmiddellijk door de zorgen van de stedelijke gezondheidsdienst laten overgaan tot de ontsmetting van zijn woning, met beddegoed de klederen en andere besmette voorwerpen.

Indien de ontsmetting niet behoorlijk kan geschieden, zal het meubilair mogen verbrand worden en op de kosten van het gemeentebestuur hernieuwd worden.

Art. 2: Ontsmettingen worden ambtshalve uitgevoerd voor de volgende besmettelijke ziekten:

cholera, pest, pokken, varioloïis, vlektyphus, febris recurrens, epidemische encephalitis lethargica, rooshersen- en ruggemervliesontsteking, roodloop, typhuskoorts en paratyphus, diphteritis, roodvonk, tuberculose van het ademhalingsstelsel, puerperale besmetting. Hetzelfde zal gelden voor de gevallen waarin de bestuurder van het Bureau van Gezondheid de besmetting als onontbeerlijk zal oordelen in het belang der openbare gezondheid.

Art. 3: Benevens de ambtshalve uitgevoerde ontsmettingen en ten uitzonderlijke titel, belast zich de gemeentelijke dienst met ontsmetting in geval van ziekten niet vermeld in de opsomming van art. 2. Deze buitengewone ontsmettingen zullen uitgevoerd worden op bijzondere en met reden omklede aanvraag van de behandelende geneesheer, gunstig geadviseerd door de bestuurder van het Bureau van Gezondheid. Buiten het geval van behoefte, voorzien bij art. 8, zullen de personen verantwoordelijk voor het betalen der ontsmettingskosten, een voorafgaandelijke verbintenis moeten ondertekenen.

Art. 4:

1. De ontsmettingen worden de een na de andere in een bijzonder register geboekt.
2. Ze worden in volgorde uitgevoerd.
3. Cholera, pest en pokken nochtans worden eerst en vooral ontsmet alsmede andere ziekten, wanneer de bestuurder ze aanziet als een gevaar voor de openbare gezondheid.

Art. 5 Alle ontsmetting begrijpt:

1. het ontsmetten van het ziekenlokaal;
2. het ontsmetten van zijn inhoud; het beddengoed, de klederen enz... moeten gestoofd worden.

Het ontsmetten van het beddengoed mag niet afzonderlijk worden toegestaan. Nochtans mag, bij uitzondering en met toestemming van de bestuurder van de Gezondheidsdienst, van die laatste regel afgeweken worden.

Art. 6: Het Gezondheidsbureau wordt op de volgende manier over de besmettelijke ziekte ingelicht:

1. door de geneesheer of een familielid van de zieke;
2. door de politie die het vervoer van besmette personen in haar bevoegdheid heeft;
3. door het bestuur van het Burgerlijk Gasthuis, die aan het Gezondheidsbureau naam en adres laat geworden der besmette personen, zodra zij in het hospitaal opgenomen worden;
4. door de lijst der oorzaken van overlijdens opgesteld door de Burgerlijke Stand, die aan het Gezondheidsbureau overgemaakt wordt.

Art. 7: Het tarief der ontsmettingen wordt vastgesteld door de gemeenteraad

Art. 8: Behalve in geval van bevoegdheid (sic), moeten de ontsmettingstaksen volgenderwijze betaald worden:

1. voor de ontsmettingen waarvan sprake in artikel 3, door de personen die zich verbonden hebben;
2. voor deze ambtshalve uitgevoerd:
 - a) door de zieke (of door zijn ouders indien het een minderjarige geldt), wanneer de woning uit een heel huis bestaat of een ongemeubeld appartement;
 - b) door degene welke de appartementen in huur geeft of de waard, naargelang het bemeubelde appartementen of hotelkamers geldt, onverminderd hun gebeurlijk verhaal tegen de burgerlijke verantwoordelijke personen.

Art. 9: Hebben recht op kosteloze ontsmetting:

1. de stedelijke onderwijsgestichten;
2. de scholen waarvan sprake bij art. 45 der inrichtingen en de wet op het openbaar onderwijs;
3. de gemeentelijke weldadigheidsinstellingen;
4. de vrije liefdadigheidsinstellingen.

Art. 10: Elke inbreuk op de schikkingen van art. 1 zal gestraft worden met de straffen van elke politie.

Art. 11: Zijn afgeschaft: art. 298 van het reglement op de wegen, de bouwwerken en de woningen, alsook het politiereglement van 27.02.1905 op de verplichte aangifte der besmettelijke ziekten.

Op de stedelijke gezondheidsdienst werd advies gevraagd aan Dr. Joski (09/2253223) omtrent updaten van dit oud reglement van 14/06/1926. Dit oude reglement is totaal voorbijgestreefd. De gezondheidsdienst heeft enkele jaren geleden reeds een herziening voorgesteld van dit reglement, maar slechts enkele artikels van dit ontwerp werden aangenomen. Gezien de lacune hieromtrent die nu bestaat, is het aan te raden alsnog te overwegen dit vroegere voorstel om te zetten in een politiereglement. Van zodra Dr. Joski zijn ontwerp overmaakt, wordt dit in deze analyse verwerkt.

De gemeentelijke politieverordening van Sint-Amandsberg 7/3/1898 moet misschien nog afgeschaft worden, tenzij een algemene afschaffing van alle voorgaande reglementen gebeurt bij de coördinatie.

Deel 5: Ruimtelijke ordening

Sectie 1. Aanplakkingen

Politiereglement betreffende de aanplakking bij verkiezingen (moet nog gestemd worden)

Art. 1: Affiches en aanplakbiljetten betreffende kiespropaganda mogen enkel aangebracht worden op de door de Stad Gent daartoe geplaatste borden dienend voor het voeren van verkiezingspropaganda. Op deze borden zal voor elke regelmatig ingediende kandidatenlijst een gedeelte van het bord voorzien worden, daarbij rekening houdend met volledige of onvolledige bij het hoofdbureau der verkiezingen ingediende lijsten.

Art. 2: ...

Art. 3: Overtredingen van dit politiereglement zullen worden gesanctioneerd met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

Art. 4: Dit reglement treedt in werking vanaf de datum van haar bekendmaking.

Dit politiereglement moet nog gestemd worden. In afwachting werd het reeds opgenomen in dit overzicht.

Vroeger regelden de Artikels 174-177 van de verordening op de wegen, de bouwwerken en de woningen bovendien plakbrieven en uithangborden, maar dit werd opgeheven door het politiereglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente (G.R.23.09.1998).

Alhoewel de Besluitwet van 29/12/1945, aangevuld door de besluitwet van 6/12/1946 houdende verbod tot het aanbrengen van opschriften op den openbaren weg deze materie volledig regelt in Art. 1, doet deze Besluitwet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de gemeenteoverheden om de aanplakking op de openbare weg te reglementeren.⁵⁶ De toepassing van de gemeentelijke administratieve sanctie is mogelijk aangezien de gemeente specifieke invulling geeft waar om reden van verkiezingspropaganda mag geplakt worden.

Ter volledigheid bevat de Wet tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen van 12/07/1956 ook een artikel met betrekking tot het verbod aanplakbrieven aan te brengen, meer bepaald Artikel 10.

Artikel 2 bepaalt: 'Onverminderd de bepalingen van Artikel 1 van de besluitwet van 29 december 1945, aangevuld door de besluitwet van 6 december 1946, houdende verbod tot het aanbrengen van opschriften op de openbare weg, is het verboden aanplakkingen te doen aan muren of gevels van niet verbeterbare,

⁵⁶ Cass. 15 mei 1961, *Pas.* 1961, I, 983; Cass. 4 maart 1963, *Pas.* 1963, I, 735; Cass. 11 mei 1971, *Pas.* 1971, I, 839 e.a.

ongezonde woningen. Het is wel toegestaan aanplakkingen te doen langs de binnenzijde van de ramen van gebouwen.' Deze bepaling heeft geen nut, gezien Artikel 1 van de Besluitwet van 29/12/1945 dit verbod reeds omvat. De vermelding van de tweede zin is onnodig: wat niet verboden is, is hoe dan ook toegelaten.

Sectie 2. Algemeen Bouwreglement

Dit reglement wordt voor het ogenblik herzien door een werkgroep van de Stad Gent. Analyse is dan ook niet zinvol.

Sectie 3. Straatgeveltuintjes

Gemeentelijk reglement van inwendig bestuur inzake straatgeveltuintjes
G.R.15.10.1997

Ik vestig er de aandacht op dat het hier gaat om een reglement van inwendig bestuur, dus geen politiereglement waarop sancties toepasselijk kunnen zijn.

Vaststellingen i.v.m. niet-naleven kunnen enkel per rapport worden gemeld.

5.11.79 De hcp.,

(Get.) Lic. K. MORTIER.

1. Definitie.

Een straatgeveltuintje is een door een particulier beplant gedeelte van het trottoir, langsheen de huizenkant, na het uitbreken van de verharding.

2. Administratieve bepalingen.

Het is verboden straatgeveltuintjes aan te leggen zonder voorafgaande toelating van het college van Burgemeester en Schepenen. De aanvraag moet door de eigenaar van de betrokken woning, in eventueel akkoord met de bewoner, gericht worden aan de 5de Directie - Dienst Toleranties. Een schets op schaal in 4 exemplaren met de afmetingen van het straatgeveltuintje, dient bij de aanvraag gevoegd.

3. Technische bepalingen.

3.1. Het is verboden straatgeveltuintjes aan te leggen, tenzij :

3.1.1. Het trottoir over een breedte van minstens 1,5 m vrij is, zodat na aanleg een vrije doorgang van minstens 1,2 m verzekerd is over de gehele breedte van de gevel;

3.1.2. De breedte van het tuintje maximaal 30 cm bedraagt. Mogelijke schade, door dit graafwerk aan leidingen en kabels veroorzaakt, valt ten laste van de uitvoerder. Het is dus aangeraden zich op voorhand tot de nutsbedrijven

(E.G.W., R.T.T., enz..) te wenden, teneinde de ligging van deze leidingen te kennen. Alle voorzieningen van openbaar nut zoals straatnaamborden en pyktogrammen, moeten steeds zichtbaar blijven en bereikbaar zijn.

3.2. De uitgebroken betegeling moet gebruikt worden als afboording van het tuintje. Waar het trottoir een andere verharding dan betontegels vertoont, is deze afboording d.m.v. betontegels gewenst. Zij mogen slechts 5 cm uitsteken boven de trottoirverharding.

3.3. Het onderhoud van het tuintje en van de verharding errond, valt ten laste van de bewoner, en moet in zulke staat worden onderhouden dat het geen hinder of gevaar oplevert voor het verkeer. De voorwerpen vereiste minimum doorgang van circa 1,20 m op gelijk welke hoogte vrij blijft. Eventuele herstellingen aan het trottoir tengevolge van deze tuin, zullen door de bevoegde stadsdienst gebeuren op kosten van de vergunninghouder. De vergunninghouder verbindt er zich toe onverwijld elke verzakking of andere beschadiging mede te delen en zelf voorlopig de nodige veiligheidsmaatregelen te treffen.

3.4. Alle dood of levend materiaal in het tuintje verwerkt, blijft eigendom van de bewoner. De vergunninghouder is burgerrechtelijk verantwoordelijk voor alle ongevallen, die zouden voortspruiten uit het bestaan van het voorgeveltuintje. Hij zal de door de bevoegde stadsdienst opgelegde herstellingswerken of aanpassingswerken, op eerste verzoek, onmiddellijk uitvoeren. De vergunninghouder waarborgt de stad tegen alle vorderingen die tegen haar door derden zouden worden ingesteld als gevolg van de verleende vergunning.

3.5. De bevoegde stadsdienst is gerechtigd de verwijdering van materialen te eisen ten behoeve van werkzaamheden. Door het verlenen van de vergunning, kan het stadsbestuur nooit aansprakelijk gesteld worden voor gelijk welke beschadiging veroorzaakt aan het geveltuintje.

3.6. De vergunning vervalt wanneer het straatgeveltuintje geheel of gedeeltelijk wordt weggebroken. De bevoegde dienst dient daarvan verwittigd te worden en zal het trottoir in zijn oorspronkelijke toestand herstellen op kosten van de vergunninghouder.

3.7. De vergunninghouder zal een lijst van mogelijks te gebruiken plantensoorten tot zijn beschikking krijgen.

3.8. Een nieuwe aanvraag tot vergunning dient gedaan :

3.8.1. Telkens de afmetingen van het straatgeveltuintje veranderen;

3.8.2. Zo er binnen de acht maand van onderhavige toelating geen gebruik wordt gemaakt.

3.9. Op eerste verzoek van het College van Burgemeester en Schepenen, zullen de straatgeveltuintjes die afwijkingen uitmaken, worden weggebroken of in

overeenstemming gebracht met de bestaande reglementering, zonder dat het Stadsbestuur de reden van zijn handelswijze hoeft te rechtvaardigen en zonder dat het tot enige schadevergoeding kan verplicht worden. De Plantsoendienst wordt belast met het toezicht voor wat betreft aanleg, plantenkeuze en onderhoud van de straatgeveltuintjes.

Bijlage 1
STAD GENT
Dienstencentrum :
TOLERANTIES

AANVRAAG TOT HET AANLEGGEN VAN EEN
STRAATGEVELTUINTJE:

Adres waar het straatgeveltuintje wordt aangelegd (Dienstencentrum, straat en nummer) :

Naam en adres van de eigenaar van de woning :

Naam van de bewoner van de betrokken woning :

Afmetingen van het straatgeveltuintje :

Breedte van het trottoir :

Gent, Dienstencentrum

De bewoner voor akkoord, De eigenaar van de woning,

AANDACHT

Op straf van gerechtelijke vervolging mag het straatgeveltuintje niet aangelegd worden zonder dat men vooraf in het bezit is van de vereiste toelating van het Stadsbestuur.

Aanvraag in te dienen bij het desbetreffend dienstencentrum. Hierbij dient gevoegd vier exemplaren van een schets op schaal met de afmetingen van het straatgeveltuintje.

Bijlage 2

STAD GENT
TOLERANTIES
DIENSTENCENTRUM

Het College van Burgemeester
en Schepenen,

Gelet op de vraag van

waarbij

wonende

de toelating vraagt tot het aanleggen van een straatgeveltuintje

afmetingen :

aan het huis gelegen te Gent,

Gelet op de bijgevoegde plans;

Gelet op de Stedelijke reglementering op de straatgeveltuintjes;

Gelet op de verslagen en adviezen van de bevoegde diensten,

BESLUIT:

Art. 1 - De vraag wordt ingewilligd bij wijze van tolerantie mits naleving van de algemene voorwaarden vermeld op de keerzijde van dit besluit en de volgende bijzondere voorwaarden:

Art. 2. - Een afschrift van dit besluit zal aan de aanvrager afgeleverd worden. Afschriften zullen ook overgemaakt worden aan de Hoofdcommissaris van Politie en de bevoegde diensten voor nazicht en passend gevolg.

Aldus gedaan in zitting van

De Stadssecretaris,
Het College van Burgemeester
en Schepenen,

Dit is een reglement van inwendig bestuur, wat betekent dat het aan te raden is om dit reglement niet in de lijst politiereglementen op te nemen.

Sectie 5. Uitvoeren van werken

Politieverordening betreffende de uitvoering van werken – goedkeuring
G.R.03.12.1991

Kennis genomen door Gouverneur op 28.01.1992

Wordt opgeheven : O.13-politieverordening nr. 11 - G.R. 04.05.1981

Art. 1: Onderhavige verordening is van toepassing op alle werken die de openbare weg kunnen beschadigen of bevuilen, de openbare veiligheid in het gedrang brengen de doorgang hinderen of verkeersbelemmering veroorzaken.

Art. 2: Alle mogelijke voorzorgen dienen te worden genomen om te beletten dat voorbijgangers en omwonenden worden gewond, bevuild of gehinderd of dat het gemak en de veiligheid van het verkeer in het gedrang wordt gebracht.

Bij nieuwbouw en belangrijke verbouwingswerken moet een afsluiting van tenminste 2m40 hoog opgericht worden, zo mogelijk bovenaan naar buiten hellend in een hoek van 45. De deuren aangebracht in de afsluiting mogen niet naar buiten opengaan; ze moeten voorzien zijn van sloten en worden iedere dag gesloten bij het beëindigen van de werkdag.

Art. 3: Behoudens heirkraft, is de uitvoerder van de werken verplicht de Burgemeester of zijn gevolmachtigde over de aard van de werken in te lichten minstens 14 dagen vóór het begin van de werken.

Bij heirkraft dient de Burgemeester of zijn gevolmachtigde nog dezelfde dag ingelicht te worden.

Art. 4: De werken worden begonnen onmiddellijk na het uitvoeren van de voorgeschreven veiligheidsmaatregelen. Ze worden - behoudens heirkraft - zonder onderbreking voortgezet ten einde binnen de kortst mogelijke termijn beëindigd te zijn.

Art. 5: De uitgravingen moeten gestut worden om beweging in de weg of de ondergrondse leidingen te beletten en om ongevallen te voorkomen.

Art. 6: Onverminderd de bewerkingen nodig voor hun plaatsing, moeten de materialen derwijze op de bouwwerf aangevoerd worden dat ze met een minimum van stof en lawaai kunnen worden verwerkt.

Het is verboden om bouwmaterialen op de bouwerven te leveren tussen 22 uur en 6 uur, behalve met toelating van de Burgemeester.

Art. 7: Behoudens uitzondering toegestaan door de Burgemeester, mogen de werken die stof of afval op de omringende eigendommen of op de openbare weg kunnen verspreiden, slechts aangevat worden na het aanbrengen van ondoordringbare schermen.

Art. 8: Het is verboden afval of materiaal afkomstig van de werken weg te gooien of achter te laten op de openbare weg of te laten terechtkomen in afwateringsinrichtingen.

Het opgepompte grondwater moet door een al dan niet flexibele leiding in de dichtstbijgelegen rioolmond geloosd worden.

De aannemer is verplicht afbraakwerken en puin te besproeien ten einde het opjagen van stof te vermijden. Als de openbare weg door de werken of door vervoer van of naar de bouwwerf bevuild wordt, moet de aannemer hem onverwijld schoonmaken.

Art. 9: De hydranten, kabels, leidingen, riolen, riooldeksels en dergelijke die zich op of onder de in gebruik genomen oppervlakte bevinden moeten ingeval van defect onmiddellijk bereikbaar zijn voor de betrokken diensten. Indien die diensten zelf de plaats vrij moeten maken of indien er omwille van het niet nakomen van dit voorschrift grotere schade aangericht wordt, zullen alle daaruit voortvloeiende kosten aangerekend worden. De straatnaamborden, pictogrammen, enz. ... die niet meer zichtbaar zouden zijn, moeten zonder beschadiging verplaatst en op de omheining bevestigd worden. Op het einde van de werken zullen zij door het Stadsbestuur op kosten van de belanghebbende teruggeplaatst worden.

Art. 10: Wegdek, trottoirs, rioolkolken, beplantingen, hydranten, kabelkasten, e.d. die ten gevolge van de werken werden beschadigd, zullen ambtshalve en op kosten van de betrokkene hersteld of vernieuwd worden.

Art. 11: Op de afsluitingen moet goed leesbaar door de uitvoerder van de werken een bord worden aangebracht met zijn naam, adres en telefoonnummer.

Art. 12: De werken op de openbare weg, alsook de werken die gepaard gaan met een privaatieve ingebruikneming van de openbare weg, zijn slechts toegelaten mits een voorafgaande vergunning, afgeleverd door de Burgemeester, zoals bepaald in de politieverordening met betrekking tot de privaatieve ingebruikneming van de openbare weg (G.R. 19/03/1990).

In deze vergunning kunnen voorwaarden opgelegd worden teneinde de hinder tot een minimum te beperken, zowel voor de weggebruikers als voor de omwonenden.

Voor de kleine werken of permanente onderhoudswerken uitgevoerd door of in opdracht van nutsbedrijven wordt, zowel inzake tijdsduur als omvang, een globale jaarvergunning afgeleverd.

Ongeacht de opdrachtgever of uitvoerder moet een afzonderlijke vergunning aangevraagd worden wanneer de werken meer dan 5 kalenderdagen duren.

De nutsbedrijven dienen hierbij het Stadsbestuur contractueel te vrijwaren tegen aanspraken van derden.

Ongeacht de opdrachtgever of uitvoerder kan de Burgemeester, bij werken met belangrijke verkeershinder en na overleg met de aanvrager, de uitvoering geheel of gedeeltelijk buiten de normale werkuren opleggen.

Art. 12.1. De privaatieve ingebruikneming van de openbare weg voor het uitvoeren van werken mag op geen enkele manier dienen als parkeerterrein voor personenvervoertuigen.

Art. 12.2. De openbare weg mag niet vroeger worden ingenomen dan één werkdag voor de aanvang van de werken. In behoorlijk verantwoorde omstandigheden kan de Burgemeester hierop een uitzondering toestaan.

Na de uitvoering van de werken en uiterlijk op de vervalddag van de vergunning dient de inname onmiddellijk op te houden.

Art. 12.3. Indien door de ingebruikneming van het trottoir geen 1m20 vrije doorgang meer aanwezig is voor de voetgangers, dient een obstakelvrij noodtrottoir te worden aangelegd tot 1m20 vrije breedte, dat eveneens toegankelijk is voor rolstoelgebruikers.

In uitzonderlijke gevallen kan de Burgemeester afwijkingen toestaan.

Art. 12.4. Onverminderd het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en de bepalingen betreffende het signaleren van werken en verkeersbelemmeringen op de openbare weg, moet bij de vergunningsaanvraag een beschrijving opgegeven worden met betrekking tot de verkeerssignalisatie.

Art. 12.5. Wanneer de ingebruikneming van de openbare weg geheel of gedeeltelijk beëindigd wordt, moet het Stadsbestuur daarvan onverwijld op de hoogte gebracht worden. Mits het indienen van een gemotiveerde aanvraag vóór de vervaldag kan eventueel een termijnverlenging worden toegestaan.

Art. 12.6. ...

Art. 13: Elk inbreuk op deze verordening of op de besluiten krachtens deze verordening genomen door de Burgemeester zal met administratieve sancties te worden gesanctioneerd tenzij een wet hieromtrent andere bepalingen voorziet. (later nader te bepalen)

Art. 14: De politieverordening betreffende de uitvoering van werken houdende inneming van de openbare weg van 04/05/1981 wordt opgeheven.

Art. 15: Deze verordening is niet van toepassing in het Havengebied, behalve in de woonstraten ervan.

Een administratieve afhandeling van Artikel 8 is mogelijk. Deze materie valt immers niet onder de regeling van het Afvalstoffendecreet.

Artikel 11. bepaalt dat op de afsluitingen door de uitvoerder van de werken een bord moet worden aangebracht met zijn naam, adres en telefoonnummer. Dit is niet in strijd met Artikel 1 Besluitwet houdende verbod tot het aanbrengen van opschriften op de openbare weg, aangezien de gemeente bevoegd blijft om de voor aanplakking bestemde plaatsen te bepalen.

Artikel 12.6: 'Voor het voeren van publiciteit op werfafsluitingen, steigers of ander materiaal dat gebruikt wordt bij het uitvoeren van werken, is een afzonderlijke vergunning vereist.' Opheffing is geboden, gezien Artikel 1 van de Besluitwet van 29/12/1945 houdende verbod tot het aanbrengen van opschriften op den openbare weg dit verbod omvat.

Politierglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente – Art. 5
G.R.23.09.1998 – aangeplakt op 28.09.1998 – geldig vanaf 03/10/1998

Art. 5: Waar bestratingswerken uitgevoerd worden, zal gedurende 15 dagen het op het plaveisel uitgestrooide zand niet mogen weggenomen worden.

Sectie 6. Vellen van hoogstammige bomen

Politieverordening inzake het vellen van hoogstammige bomen
G.R.15.1079, goedgekeurd bij K.B. 16.1.80 – B.S.3.4.80

Art. 1: Alle bestaande gemeentelijke reglementen van vóór 1.1.77 i.v.m. het vellen van hoogstammige bomen en op de beplanting langs de wegen worden opgeheven.

Art. 2: Het vellen van elke hoogstammige boom op niet-openbaar terrein is verboden zonder schriftelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen.

Art. 3: Een met reden omklede vraag tot het vellen zal door de betrokkene, hetzij de eigenaar, de vruchtgebruiker, de gebruiker, de huurder, de pachter, het weze dat het hier gaat over een fysieke persoon of een rechtspersoon, gericht worden aan het College van Burgemeester en Schepenen.

Art. 4: De in art. 66 W.29.3.62 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, genoemde ambtenaren en beambten zijn bevoegd om, binnen de perken van genoemd art. 66, de inbreuken op onderhavig reglement vast te stellen door proces-verbaal.

Art. 5: § 1. Conform het art. 64 W.29.3.62 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw worden met een gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en met een geldboete van 26 tot 2000 fr. of met één van deze straffen alleen gestraft de in art. 3 genoemde verantwoordelijken die hoogstammige bomen vellen zonder vergunning, deze vernietigen door een ander procedure dan het vellen of de boom derwijze snoeien dat de gezondheid van de boom gevaar loopt, onverminderd de toepassing van arts. 65, 67 en 69 W.29.3.62 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw.

§ 2. Alle bepalingen van het eerste boek van het SWB, met inbegrip van hfdst.VII en van art. 85, zijn van toepassing op bovenvermeld misdrijf.

Deze verordening is verouderd. De wet van 29.03.1963 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, waarnaar in de artikels verwezen wordt is vervangen door het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999, 22 december 1999 en 26 april 2000 (B.S. 29/04/2000, p. 13586).⁵⁷ Elk artikel wordt reeds door dit decreet behandeld: Artikel 2 door Artikel 99 van het decreet, Artikel 3 door Artikel 106 decreet, Artikel 4 door

⁵⁷ RUTGEERS, J., *Handboek ruimtelijke ordening in Vlaanderen, editie 2000*, Gent, Academia Press, 2000, 404 p.; DESMET, A., DESMET, S., *Het nieuwe decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wijzigingen van 26 april 2000*, Antwerpen, Kluwer, 2000, 361 p.

Artikel 148 decreet en Artikel 5 door Artikel 146-147 decreet. Buiten Artikel 1 van de verordening, dat de vroegere gemeentereglementen opheft, zegt deze verordening dus niets nieuws en is volledige opheffing bijgevolg aangewezen.

Deel 6. Handel – Inname openbare weg

Sectie 1. Markten

Politiereglement betreffende de markten
G.R.25.01.1993

Art. 1: Voor de toepassing van onderhavig reglement wordt verstaan onder :

1.1. vaste markt : markt die wekelijks wordt gehouden op een daartoe reglementair voorbestemde plaats op vaste dagen en uren ;

1.2. feest- avondmarkt : markt die wordt gehouden ter gelegenheid van een kermis, dekenij- of buurtfeest, jaarmarkt of een bijzonder manifestatie ;

1.3. marktkraam : tent, uitstalling, stalletje, wagen, op een markt van waaruit de produkten te koop worden aangeboden ;

1.4. staanplaats : plaats op het marktterrein waar een marktkraam moet worden opgesteld.

Hoofdstuk 1. Markten en marktplaatsen op de openbare wegen en pleinen:

Afdeling 1 : Algemene bepalingen

Art. 2: Volgende vaste markten hebben plaats :

2.1. - In nieuwe koopwaar :

2.1.1. - iedere maandag van 7.30 u. tot 13 u. in de Schooldreef;

2.1.2. - iedere vrijdag van 7.30 u. tot 13 u. op de Vrijdagmarkt, evenwel niet voor de verkoop van groenten, fruit, bloemen en planten;

2.1.3. - iedere zaterdag van 11 u. tot 18 u. op de Vrijdagmarkt, evenwel niet voor de verkoop van groenten, fruit, bloemen en planten;

2.1.4. - iedere zondag van 7.30 u. tot 13 u. op het Edmond van Beverenplein, evenwel niet voor de verkoop van bloemen en planten;

2.1.5. - iedere zondag van 7.30 u. tot 13 u. op het Ledebergplein;

2.1.6. - iedere werkdag van 7 u. tot 13 u. op de Groentenmarkt; daags vóór zonen feestdag van 7 u. tot 17 u. : uitsluitend voor groenten en fruit;

2.1.7. - iedere zondag van 7 u. tot 13 u. op het Sint-Michielsplein : uitsluitend voedingsprodukten.

2.2. - Tweedehands- en andere koopwaar :

2.2.1. - iedere vrijdag van 7 u. tot 13 u. bij Sint-Jacobs en Beverhoutplein (tweedehands);

2.2.2. - iedere zaterdag van 7 u. tot 18 u. bij Sint-Jacobs en Beverhoutplein (tweedehands)

2.2.3. - iedere zondag van 7 u. tot 13 u. bij Sint-Jacobs en Beverhoutplein (tweedehands);

2.2.4. - iedere zondag van 7 u. tot 13 u. op de Oude Beestenmarkt (gezelschaps- en neerhofdieren);

2.2.5. - iedere zondag van 7 u. tot 13 u. op het François Laurentplein (vogels en kleine gezelschapsdieren alsmede het toebehoren);

2.2.6. - iedere zondag van 7 u. tot 13 u. aan de Reep (tweedehands fietsen);

2.2.7. - iedere dag van 7 u. tot 13 u. op de Kouter (bloemen en planten);

Buiten deze dagen, uren en plaatsen is het verboden een markt in te richten of te houden.

Art. 3: Het College van Burgemeester en Schepenen kan aan verenigingen van ambulante handelaars toelating verlenen tot het organiseren en houden van feest- en avondmarkten.

Art. 4: Het is verboden op de openbare wegen of pleinen een marktkraam op te stellen of te exploiteren behoudens voorafgaande vergunning, hetzij ééNZijdig, hetzij bij wijze van concessie verleend.

Afdeling 2 : Ordebepalingen

Art. 5: De staanplaatsen mogen slechts ingenomen worden ten vroegste één uur vóór de aanvang van de markt; de marktplaats moet uiterlijk één uur na het sluiten van de markt ontruimd zijn.

Art. 6: Met uitzondering van de winkelwagens dienen tijdens de markturen alle voertuigen verwijderd te zijn van de marktplaats.

Art. 7: Bij het innemen van de staanplaats moet stipt de aangewezen lijn van de kramen worden gevolgd. De uitsprong van het tentdak en de uitklapbare panelen van de verkoopwagens mogen geen hinder veroorzaken voor het publiek.

Art. 8: Onverminderd de bepalingen van art. 5 van het politiereglement op de verkoop van voedingsmiddelen op de openbare weg (G.R. 2/7/84), moeten de marktkeurmeesters bij het beëindigen van de markt hun staanplaats reinigen.

Art. 9: Alle afval of verloren verpakking moet door de marktkeurmeesters verzameld worden op de daartoe door de Stad voorziene wijze en plaatsen.

Art. 10: Het is verboden de doorgangen voor voetgangers te belemmeren door er voorwerpen te plaatsen, te hangen of achter te laten.

Hoofdstuk II. Strafbepalingen en maatregelen van ambtswege

Art. 11: Iedere overtreding van dit reglement wordt gesanctioneerd met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

...

Art. 12: Alle inrichtingen, voorwerpen en toestellen die in strijd met deze verordening werden geplaatst, moeten op politiebevel onmiddellijk worden verwijderd.

Indien aan dit bevel geen gevolg wordt gegeven, zullen zij op kosten en risico van hun eigenaars en/of gebruikers worden weggenomen.

Elke inneming die de veiligheid en het gemak van doorgang van de weggebruikers in het gedrang brengt, wordt ambtshalve en zonder aanmaning, op kosten en risico van de eigenaars en/of de gebruikers verwijderd.

Art. 13: Alle bepalingen in bestaande reglementen - met inbegrip van deze nog van kracht voor een gedeelte van het grondgebied - die in strijd zijn met deze verordening worden opgeheven.

(- de politieverordening dd.21.3.77 van Gent op het Slachthuis, Veemarkten en Vleesmarkten - O.

13-pol.ver.nr. 2/N

- de politieverordening dd.3.11.1926 van Gent op de Markten

- de verordening dd.10.7.1933 van Gent op de Markten voor nieuwe koopwaar

- het marktreglement dd.15.11.1934 van Ledeberg op de markt voor nieuwe koopwaren

- het politiereglement dd.15.12.1949 van Wondelgem voor de markt voor allerlei koopwaren).

Het huidige artikel 11 bepaalt de straffen. Een politiestraf is bepaald, tenzij strengere straffen bepaald zijn bij wet. Dit zou gewijzigd kunnen worden door administratieve sancties, zonder de verwijzing naar strengere straffen. Indien een strengere straf wordt ingevoerd bij wet, is een gemeentelijke regeling niet meer toegelaten dus lijkt het aangewezen het reglement aan te passen.

De tweede paragraaf van Art. 11: *'De rechter zal tevens alle voorwerpen en toestellen die gediend hebben tot de overtreding verbeurd verklaren'* zou

bijgevolg ook afgeschaft worden, gezien de rechter niet meer tussen zou komen in de administratieve procedure. Artikel 12 van de Wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten voorziet wel de mogelijkheid tot beslag op vertoon van het P.V. van de producten die het voorwerp uitmaken van de overtreding en het materiaal dat gediend heeft om de overtreding te begaan.

Dit beslag moet echter bevestigd worden door het O.M. en opgeheven worden bij vonnis, zodat er wordt teruggegrepen naar de gerechtelijke procedure, terwijl de administratieve procedure dit net wil vermijden.

Wijzigingen aan dit reglement moeten overeenkomstig Artikel 10 § 1 Wet van 25 juni 1993 binnen een maand na hun goedkeuring worden medegedeeld aan de bevoegde Minister.

Volgens Artikel 10 § 2 moet de lijst van de markten voor elke markt het aantal staanplaatsen vermelden. Dit is niet het geval en dient aangepast te worden in Artikel 2 van dit reglement.

Reglement van inwendige orde betreffende de markten G.R.08.04.1992

Met ingang van 1 januari 1993 worden de plaatsen op de markten vergund zoals hierna bepaald.

Art. 1 Vrije Markten:

1.1. Op de volgende markten :

- Oude Beestenmarkt (zondag)
- François Laurentplein (zondag)
- de Reep (zondag)
- Sint-Jacobs (zondag)

kunnen de staanplaatsen, per marktdag, vrij worden ingenomen tegen betaling van de vergoeding, voorzien in het retributiereglement op de markten.

Indien er meerdere kandidaten zouden zijn voor een staanplaats, zal de toewijzing bij loting gebeuren door de marktcontroleur, afgevaardigde van het stadsbestuur.

De retributie is verschuldigd per marktdag en dient, ter plaatse, aan de marktcontroleur te worden betaald tegen kwijting.

1.2. Voormelde regeling is eveneens van toepassing op de markt die wordt gehouden op het Sint-Jacobs en het Beverhoutplein, maar op vrijdag en zaterdag, enkel voor het gedeelte van de markt dat op bijgevoegd plan, hierbij vastgesteld, is aangeduid in oranje kleur.

1.3. De staanplaatsen op de markten die hierna worden opgesomd sub Artikel 3.1. en welke slechts voor een gedeelte van het jaar in concessie worden

gegeven, vallen voor het overige gedeelte van het jaar eveneens onder deze regeling.

Art. 2: Voorbehouden dagplaatsen

2.1. De staanplaatsen op de hierna vermelde markten, aangeduid in oranje kleur op bijgevoegde plannen, welke hierbij worden vastgesteld :

- Ledebergplein
- Edmond van Beverenplein
- Vrijdagmarkt (vrijdagmorgen)
- Vrijdagmarkt (zaterdagmiddag)

worden als dagplaatsen voorbehouden.

2.2. Deze plaatsen kunnen slechts worden toegewezen aan meerderjarige, natuurlijke personen, houders van een leurerskaart.

2.3. Deze plaatsen worden door de marktcontroleur, per marktdag, toegewezen ; met dien verstande dat de aanwezigen, die uiteraard moeten voldoen aan de voorwaarden vermeld sub. 2.2 van dit besluit, een keuze mogen maken uit de beschikbare plaatsen.

Voor zover er meerdere kandidaten voor een staanplaats zouden zijn, zal de toewijzing bij loting gebeuren door de marktcontroleur.

2.4. Per markt kan aan een marktkraam slechts één staanplaats worden toegewezen .

2.5. De staanplaatsen worden toegewezen tegen betaling van de vergoeding, hiervoor voorzien in het retributiereglement op de markten.

De retributie is verschuldigd per marktdag en dient ter plaatse, aan de marktcontroleur te worden betaald tegen kwijting.

Art. 3: Concessies

3.1. Met uitzondering van de staanplaatsen die overeenkomstig Artikel 2 voorbehouden blijven voor demonstreerders-standwerkers en de plaatsen op het Sint-Jacobs en Beverhoutplein, vermeld in Artikel 1.2 van dit besluit, worden de staanplaatsen op de volgende markten :

- Vrijdagmarkt (vrijdagmorgen)
- Ledebergplein
- Edmond van Beverenplein
- Schooldreef
- Sint-Michielsplein
- Vrijdagmarkt (zaterdagmiddag)
- Groentemarkt

- Kouter
- Sint-Jacobs en Beverhoutplein (vrijdag en zaterdag)

in concessie gegeven.

3.2. Het College van Burgemeester en Schepenen zal voor elke staanplaats de listing, de grootte en het gebruik bepalen.

3.3. De concessies worden verleend overeenkomstig het modelbestek der voorwaarden voor het verlenen van staanplaatsen in concessie op de markten en de model-concessieovereenkomst, zoals bepaald in bijlage van dit besluit en welke hierbij worden vastgesteld.

3.4. De bestaande vergunningen worden met ingang van 1 januari 1993 opgeheven .

Aan de houders van deze vergunningen zal de mogelijkheid worden geboden een concessie te verkrijgen van de staanplaats waarop de vergunning betrekking heeft, overeenkomstig de voorwaarden en modaliteiten, voorzien in voormeld modelbestek.

Art. 4: Afwezigheid van de concessionaris

Bij afwezigheid van de concessionaris een half uur na de aanvang van de markt, kan de afgevaardigde van de Stad de staanplaats voor die marktdag toewijzen aan een derde, tegen het tarief dat hiervoor is voorzien in het retributiereglement.

Ingeval er meerdere kandidaten zijn, wordt de toewijzing bepaald bij loting.

Art. 5: Opheffingsbepaling

Het Reglement van Inwendige Orde betreffende de Markten, vastgesteld door de Gemeenteraad in zitting van 18 december 1990 wordt opgeheven.

Dit is een reglement van inwendig bestuur waar de politie zelfs op geen enkele wijze tussenkomt. Het dient dan ook verwijderd te worden uit de lijst politiereglementen.

Bestek der voorwaarden voor het verlenen van staanplaatsen in concessie op de markten

G.R.08.04.1992

Art. 1:

De staanplaatsen, aangeduid door het College van Burgemeester en Schepenen, op de volgende markten:

- Vrijdagmarkt (vrijdagmorgen)
- Ledebergplein
- Edmond Van Beverenplein
- Schooldreef

- Sint-Michielsplein
- Vrijdagmarkt (zaterdagmiddag)
- Groentenmarkt
- Kouter
- Sint-Jacobs en Beverhoutplein (vrijdag en zaterdag)

zullen in concessie worden gegeven, overeenkomstig de hierna vermelde voorwaarden en modaliteiten.

Art. 2:

Op elke staanplaats kunnen slechts produkten uit één der volgende categorieën te koop worden aangeboden :

- verse groenten en fruit
- vlees (al of niet samen met kaas)
- vis
- zuivel
- algemene voeding (met uitsluiting van voormelde categorieën)
- textiel en lederwaren
- bloemen en planten
- andere

Art. 3:

Het College van Burgemeester en Schepenen bepaalt voor elke staanplaats de ligging, de grootte en het gebruik.

De staanplaatsen worden opgedeeld in de in Artikel 2 opgesomde categorieën.

Art. 4:

De concessies worden enkel verleend aan meerderjarige, natuurlijke personen, houders van een leunderskaart overeenkomstig de wet op de uitoefening van de ambulante activiteiten.

Per markt kan slechts één staanplaats aan dezelfde persoon in concessie worden gegeven.

Art. 5:

De exploitatie van het geconcedeerde goed kan enkel gebeuren, hetzij voor eigen rekening van de concessionaris, hetzij voor rekening van de vennootschap waarvan de concessionaris belast is met het dagelijks bestuur.

Deze exploitatie dient te gebeuren door:

- hetzij door de concessionaris zelf;
- hetzij door de echtgenote/echtgenoot van de concessionaris of door zijn familieleden tot en met de tweede graad;
- hetzij door een werknemer van de concessionaris, die houder is van een hulpleunderskaart overeenkomstig art. 1,5° van de wet betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten; met dien verstande dat de werknemers van de

vennootschap waarvan de concessionaris belast is met het dagelijks bestuur, worden gelijkgesteld met werknemers van de concessionaris.

Art. 6:

Met ingang van 1 januari 1993 kan het Stadsbestuur om de drie jaar het bedrag van de concessievergoedingen van de onderhands verleende concessies herzien in functie van het gemiddelde der prijzen die, op dat ogenblik worden betaald per markt, binnen eenzelfde categorie van staanplaatsen.

Behoudens indexatie, blijft het bedrag van de concessievergoeding voor de concessies die worden verkregen ingevolge een aanbieding na een beperkte offerteaanvraag, gedurende de duur van de concessie ongewijzigd.

Art. 7:

De concessie wordt, zonder enige formaliteit, van rechtswege, ontbonden door het overlijden van de concessionaris.

Art. 8:

De bestaande vergunningen worden met ingang van 1 januari 1993 opgeheven.

Aan diegenen die houder waren van een vergunning, wordt de mogelijkheid geboden een concessie te verkrijgen van de staanplaats waarop de vergunning betrekking had, aan dezelfde prijs.

Hiertoe zal betrokkene, binnen de veertien dagen na het schriftelijk verzoek, bij aangetekende post, dat hij vóór 1 december 1992 zal ontvangen van het College van Burgemeester en Schepenen, de concessieovereenkomst, waarin de gewenste categorie van staanplaats wordt aangeduid, komen ondertekenen op de hem medegedeelde plaats.

Art. 9:

De concessies worden verleend als volgt :

A. Onderhands

In geval van overlijden van de concessionaris beschikt de overlevende echtgenote/echtgenoot over een recht van voorkeur om aan dezelfde prijs en voorwaarden een concessie te verkrijgen van de betreffende staanplaats.

Zij/hij zal hiertoe, binnen de maand na het overlijden van de concessionaris, het College van Burgemeester en Schepenen bij aangetekende brief in kennis stellen van haar/zijn voornemen om van dit recht gebruik te maken.

Bij gebrek aan kennisgeving binnen deze termijn wordt zij/hij geacht aan het recht van voorkeur te hebben verzaakt.

B. Beperkte offerteaanvraag bij geheime inschrijving

Behoudens hetgeen hiervoor vermeld is, worden de staanplaatsen die, om gelijk welke reden, vrij zijn, in concessie gegeven als volgt :

1. Om de drie jaar zal, met het oog op het organiseren van beperkte offerteaanvragen, door het College van Burgemeester en Schepenen een lijst worden opgesteld van de kandidaten voor een concessie voor de diverse categorieën van staanplaatsen.

Het opstellen van deze lijst zal vooraf worden aangekondigd in de pers.

Er wordt vermeld :

- het voorwerp van de oproep;
- de categorieën van staanplaatsen, overeenkomstig Artikel 2;
- het uiterlijk tijdstip en de plaats voor het indienen van de verzoeken tot inschrijving.

De gegadigden voor een concessie, dienen tegen de gestelde datum, bij aangetekende brief, hun verzoek om te worden opgenomen op de lijst, samen met de opgave van de gewenste categorie van staanplaats, overeenkomstig Artikel 2, ter kennis te brengen van het College van Burgemeester en Schepenen.

De aldus vastgestelde lijst blijft geldig gedurende een termijn van drie jaren, en ligt ter inzage in het Stadhuis.

Het College van Burgemeester en Schepenen kan, indien nodig, de bestaande lijst aanvullen met tussentijdse kandidaturen of, mits naleving van de hiervoor beschreven formaliteiten, om aanvullende kandidaturen verzoeken.

Diegene wiens concessie werd ontbonden of beëindigd, omwille van een tekortkoming aan zijn verplichtingen, zal voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf deze beëindiging of ontbinding niet opgenomen worden in deze lijst.

Wanneer hij niettemin zou deelnemen aan de procedure van beperkte offerteaanvraag, hierna uiteengezet, zal zijn bod als onregelmatig worden geweerd.

2. De vrijgekomen staanplaatsen worden, na een beperkte offerteaanvraag, aan de meestbiedende bij geheime inschrijving in concessie gegeven.

Het College van Burgemeester en Schepenen organiseert de beperkte offerteaanvraag onder diegenen die werden opgenomen op de lijst der kandidaten voor de betreffende categorie van staanplaatsen.

Aan deze kandidaten wordt vooraf ter kennis gebracht :

- het voorwerp van de offerteaanvraag;
- waar inzage kan worden genomen van de plans waarop de ligging van de staanplaats is aangeduid;

- waar het inschrijvingsformulier, bestek en modelconcessieovereenkomst kunnen worden afgehaald;
- plaats, dag en uur van de opening der inschrijvingen;
- de instelprijs.

Het College van Burgemeester en Schepenen bepaalt voor elke staanplaats waarvoor een concessie zal worden verleend, de instelprijs per lopende meter voorgevel.

Om ontvankelijk te zijn moet het inschrijvingsformulier volledig ingevuld en gesloten door het bestuur ontvangen zijn op het ogenblik van de aanvang van de zitting van de opening der inschrijvingen.

Enkel de inschrijvingen die ter post aangetekend worden verstuurd of bij ontvangst door het bestuur worden verzegeld, zijn ontvankelijk en zullen geopend worden.

De inschrijvingen blijven bindend gedurende een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van de opening van de zitting.

Elke aanbieding moet duidelijk het volgnummer en de ligging van de staanplaats waarvoor het bod is gedaan, vermelden.

Per staanplaats dient een afzonderlijke aanbieding te worden ingediend op de daartoe voorziene formulieren.

Het College van Burgemeester en Schepenen verleent de concessie van de staanplaats aan de inschrijver die het hoogste, regelmatig bod deed.

De gegadigde wiens aanbieding aangenomen is, wordt hiervan bij een ter post aangetekend schrijven verwittigd.

Hij zal binnen de veertien dagen, te rekenen vanaf de datum van het verzenden van deze brief, de overeenkomst komen ondertekenen op de aangeduide plaats en het geboden bedrag overmaken op rekening van het stadsbestuur.

Bij gebrek aan ondertekening van de concessieovereenkomst binnen voormelde termijn en/of betaling van de concessievergoeding, zal het bod van betrokkene, zonder aanmaning, van rechtswege vervallen en zal de concessie worden toegewezen aan diegene die het daarop volgende hoogste, regelmatige bod deed.

Het Stadsbestuur behoudt zich het recht voor al dan niet gevolg te geven aan de beperkte offerteaanvraag.

Art. 10:

Alle concessies worden verleend overeenkomstig het model van concessieovereenkomst, vastgesteld door de gemeenteraad. (volgt hierna het model van de concessieovereenkomst).

Analoog aan het reglement van inwendige orde betreffende de markten bestaat ook hier geen enkele reden om dit bestek der voorwaarden te aanzien als politiereglement

Sectie 2. Groothandelsmarkt

Politieverordening op de groothandelsmarkt
G.R.15.2.1982

Art. 1: Toepassingsgebied

Onderhavig reglement is van toepassing op het afgesloten gedeelte stadsdomein gelegen aan de Ottergemsesteenweg (Zuid) 800 te Gent, gekend onder de benaming "Groothandelsmarkt van Vlaanderen", hierna het marktcomplex genoemd. Voor de toepassing van dit reglement wordt onder "markthal" verstaan de niet bestendig afgesloten ruimte gelegen onder de luifel en bestemd voor marktverrichtingen op marktdagen .

Art. 2: Bestemming

Het marktcomplex wordt onder de hierna bepaalde voorwaarden door het Stadsbestuur ter beschikking gesteld voor het houden van marktverrichtingen voor de groothandel en inzonderlijk in groenten, fruit, andere land- en tuinbouwprodukten evenals voedingswaren. Het College van Burgemeester en Schepenen wordt gemachtigd het gebruik van het marktcomplex in bijzondere gevallen voor andere bestemmingen ter beschikking te stellen.

Art. 3: Gegadigden

De toegang tot het marktcomplex gedurende de marktdagen is verboden voor alle personen welke niet in het bezit bevonden worden van een geldige legitimatiekaart of speciaal toegangsbewijs. De legitimatiekaart en het toegangsbewijs moeten op ieder verzoek aan het bevoegd toezichtspersoneel vorgelegd worden.

Art. 4: Marktdagen

De marktdagen zijn : maandag, woensdag en vrijdag.

Wanneer deze dagen op een wettelijke feestdag vallen, kan er een vervangingsdag vastgesteld worden.

Het College kan tijdens bepaalde periodes van het jaar tussenmarkten inschakelen, data en uren ervan worden door het College vastgesteld en aan de marktgebruikers bekend gemaakt.

Art. 5: Toegangsuren

Buiten het dienstpersoneel is het marktcomplex uitsluitend toegankelijk voor de dragers van een legitimatiekaart alsmede, in bijzondere gevallen voor de personen die vanwege het College van Burgemeester en Schepenen toelating hebben verkregen, binnen de op het document bepaalde uren. In uitzonderlijke gevallen kunnen derde personen, mits door het toezichtspersoneel geldig bevonden verantwoording van hun aanwezigheid, toegelaten worden.

Art. 6: Toegang markthal

Buiten het dienstpersoneel is de markthal enkel toegankelijk voor :

1. de verkopers op voertuig, houders van een geldige marktvergunning welke goed zichtbaar aan de voorruit van het voertuig dient te worden aangebracht;
2. de verkopers op grond mits betaling van het staanplaatsrecht waarvan het bewijs te allen tijde op eenvoudig verzoek van het toezichtspersoneel dient voorgelegd;
3. de kopers, houders van een geldige legitimatiekaart.

Art. 7: Marktverrichting

In de verkoopsmagazijnen mag er alle dagen doorlopend verkocht worden. Op andere plaatsen zijn marktverrichtingen enkel toegelaten :

1. Op de vergunde permanente verkoopkavels tussen 10.30 en 17.00
2. binnen de markthal vanaf de door het Bestuur aangekondigde opening van de markt.

Het is verboden de markthal vóór de marktopening te betreden; nochtans mag het Bestuur de verkopers toelaten plaats te nemen binnen de markthal ten vroegste een kwartier voor de marktopening. Deze aankondiging evenals de aankondiging voor het aanvangen der marktverrichtingen gebeuren uitsluitend door middel van de bijzondere belinrichting.

Art. 8: Verkeer

Het parkeren van voertuigen is enkel toegelaten op de daartoe aangeduide plaatsen, aan de houders van een geldige parkeervergunning. Deze parkeervergunning wordt afgeleverd hetzij voor een welbepaalde plaats en voor een doorlopende periode, hetzij voor een bepaalde dag op niet-genummerde parkeerplaatsen.

De vergunning dient goed zichtbaar aan de voorruit van het voertuig te worden geplaatst.

Het parkeren op de rijstroken evenals het rijden buiten de rijstroken is verboden. Het stilstaan op de rijstroken is enkel toegelaten voor het laden en lossen van goederen en voor zover zulks het normaal verkeer evenals de marktverrichtingen niet hindert

Art. 9: Vuilophaling

Het is verboden op het marktcomplex andere dan voor het verbruik geschikte koopwaren aan te voeren of te verkopen evenals andere afval dan voor de markt bestemde afgedankte koopwaren achter te laten.

Alle voorwerpen welke zich na 17u30 buiten de magazijnen en de uitstalruimte ervan mochten bevinden, worden als afgedankte voorwerpen beschouwd en zullen door de zorgen van het Bestuur worden weggevoerd.

Art. 10: Dieren

Het is verboden dieren op het marktcomplex binnen te brengen of binnen te laten.

Art. 11: Strafbepalingen

De inbreuken op de bepalingen van onderhavige verordening worden door administratieve sancties beteugeld. (later nader te bepalen)

Een administratieve sanctie wordt voorgesteld. De bepaling 'Onverminderd de door bijzondere wetten en reglementen voorziene strengere straffen' lijkt niet nuttig.

Artikel 9 valt niet onder de bepalingen van het Afvalstoffendecreet, gezien de afgedankte koopwaar niet aanzien worden als afvalstoffen geregeld dor dit decreet (huishoudelijk, dierlijk,...).

Groothandelsmarkt – Middelgrote verkoopskavels – Afschaffing
G.R. 19.9.1984

Art. 1: Het gemeenteraadsbesluit dd. 14 december 1981 wordt met ingang, van 1 januari 1985 afgeschaft.

Art. 2: Eveneens met ingang van 1 januari 1985 worden de permanente verkoopskavels rechtover de kleine verkoopsmagazijnen (blok 0) opnieuw omgevormd tot stapelkavels, tegen de in het geldige tariefreglement voorziene vergoeding.

Art. 3: Indien gegadigden zich aanmelden voor het op eigen kosten bouwen van prefab-magazijnen in de markthal, zullen de concessievoorwaarden voor de nodige terreinen in een later te nemen besluit worden vastgesteld.

Groothandelsmarkt – herindeling van de markthal
G.R.15.10.1984

Art. 1: Met ingang van 1 januari 1985 wordt de indeling van de verkooppoppervlakte van de markthal van de Groothandelsmarkt gewijzigd door het omvormen van de momenteel bestaande verdeling van de verkoopskavels tot drie groepen van kavels, respectievelijk van 32 m², 51 m² en 80 m².

Art. 2: Al deze verkoopskavels zijn aan hetzelfde aanvangsuur van de markt gebonden.

Art. 3: Het aantal en de ligging van de respectievelijke kavels zullen bepaald worden door de marktdirectie naargelang de vraag naar de onderscheiden oppervlakten.

Ook G.R.19.9.1984 en G.R.15.10.1984 zijn reglementen van inwendige orde en dienen niet ingedeeld te worden onder de politieverordeningen of politiereglementen.

Sectie 3. Privatieve ingebruikname van de openbare weg

Politieverordening op de privatieve ingebruikneming van de openbare weg
G.R. : 19 maart 1990

Art. 1: Niemand mag de openbare weg op privatieve wijze in gebruik nemen of gebruiken zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid.

Buurtwegen komen nooit in aanmerking voor private ingebruikname.

Art. 2:

2.1. Bij het verlenen van de vergunning kunnen voorwaarden worden opgelegd. De titularis van de vergunning draagt de verantwoordelijkheid voor de stipte naleving van de in de vergunning opgelegde voorwaarden.

2.2. Privatief gebruik van de openbare weg, strijdig met de opgelegde voorwaarden, wordt geacht een niet vergunde, en dus wederrechtelijke inneming van de openbare weg te zijn.

Art. 3:

3.1. Voorwerpen en toestellen die wederrechtelijk op of over de openbare weg geplaatst zijn moeten op politiebevel onmiddellijk verwijderd worden. Indien aan het bevel geen gevolg wordt gegeven, zullen zij op kosten en risico van hun eigenaars en/of gebruikers worden weggenomen.

3.2. Elke wederrechtelijke inneming die de veiligheid en het gemak van doorgang van de weggebruikers in het gedrang brengt, wordt ambtshalve en zonder aanmaning, op kosten en risico van de eigenaars en/of de gebruikers verwijderd

Art. 4:

4.1. De vergunning kan steeds éézijdig worden gewijzigd of herroepen door de bevoegde overheid. De wijziging of intrekking wordt aan de titularis van de vergunning ter kennis gebracht per aangetekende brief, waarin een termijn wordt gesteld voor de wijziging of verwijdering van de inrichting.

4.2. De vergunninghouder dient binnen de gestelde termijn de inrichting te wijzigen en in geval van intrekking van de vergunning de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen. Hij doet zulks op eigen kosten en kan uit dien hoofde geen aanspraak maken op enige vergoeding.

Art. 5: De titularis van de vergunning die nalaat of weigert gevolg te geven aan het bevel tot wijziging of verwijdering van de inrichting wordt geacht wederrechtelijk gebruik te maken van de openbare weg. Tegen hem zal toepassing gemaakt worden van het bepaalde in art. 3.

Art. 6: Overtreding van dit reglement wordt gesanctioneerd met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

...

Art. 7: Alle bepalingen in bestaande reglementen - met inbegrip van deze nog van kracht voor een gedeelte van het grondgebied - die in strijd zijn met onderhavige verordening worden opgeheven.

Artikel 7.1 K.B. 1/12/1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (B.S. 09/12/1975) bepaalt het verbod het verkeer te hinderen of onveilig te maken door voorwerpen of stoffen op de openbare weg te werpen, te plaatsen, achter te laten of te laten vallen, hetzij door er rook of stoom te verspreiden, hetzij door enige belemmering aan te brengen. Bovendien bestraft Artikel 551 Sw. zij die buiten noodzaak of zonder verlof van de bevoegde overheid straten, pleinen of enig ander deel van de openbare weg belemmeren, hetzij door er materialen, steigers of om het even welke andere voorwerpen achter te laten, hetzij door er uitgravingen te doen. Tenslotte bepaalt Artikel 13 Provinciaal reglement op de buurtwegen 24/11/1977 het verbod de buurtwegen geheel of gedeeltelijk in te nemen, het publiek gebruik ervan te belemmeren, deze innemingen of belemmeringen in stand te houden of de weg op gelijk welke wijze te beschadigen. Ter volledigheid bevat de ministeriële omzendbrief M.O. 8/3/1966 betreffende de ingebruikname van het openbare rijksdomein, in casu de rijkswegen, voor het plaatsen van caféterrassen, krantenkiosken, reclamezuilen en soortgelijke inrichtingen hetzelfde verbod als Artikel 1, maar voorziet vanzelfsprekend nergens een strafbepaling.

O.i. kan de gemeentelijke bepaling – nl. de politieverordening – in sommige opzichten als onwettig worden beschouwd. Hoewel een private ingebruikneming terzelfdertijd een inbreuk kan uitmaken van het verbod bepaald in Artikel 7.1 K.B. 1975 of Artikel 551 Sw., gaat het toch om een andere kwalificatie dan in de gemeentelijke bepaling, waardoor een administratieve afhandeling mogelijk is. Het provinciaal reglement daarentegen, waarvan de toepassing beperkt blijft tot buurtwegen, gebruikt dezelfde kwalificatie, waardoor een gemeentelijke regeling

uitgesloten is. Tenzij Artikel 1 wordt aangevuld met 'Buurtwegen komen nooit in aanmerking voor private ingebruikname'. In dat geval zou een administratieve afhandeling wel mogelijk zijn.

Artikel 6 bepaalt: 'Overtreding van dit reglement wordt bestraft met politiestrafpen, voor zover de wet geen zwaardere straffen voorziet. De rechter kan tevens alle voorwerpen en toestellen die gediend hebben tot de overtreding verbeurd verklaren.' **Het verdient aanbeveling de verwijzing naar de wet en de verbeurdverklaring weg te laten.**

Politie reglement op de openbare rust en veiligheid – Titel VIII
G.R.22.02.1998 – aangeplakt op 22.01.1998 – geldig vanaf 27.01.1998

Titel VIII. Veiligheid op de openbare weg

Art. 21: Onverminderd de toepassing van Artikel 1 van de politieverordening op de privatieve ingebruikneming van de openbare weg 19/03/1990 is het verboden op de openbare plaatsen en de voor het publiek toegankelijke privé-terreinen, behoudens op de speciaal door het stadsbestuur daartoe aangelegde terreinen of straten, enig spel te spelen dat of enige activiteit te beoefenen die de voorbijgangers zou kunnen hinderen, het verkeer belemmeren of ongevallen met letsels en/of schade aan hetzij privé, hetzij openbare eigendommen veroorzaken.

Dit Artikel is niet van toepassing indien Artikel 7.1 K.B. 1/12/1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (B.S. 09/12/1975), Artikel 551 Sw. en/of Artikel 13 Provinciaal reglement op de buurtwegen 24/11/1977 reeds toepasselijk zijn.

Een spel spelen of activiteit uitoefenen die de voorbijgangers zou kunnen hinderen, het verkeer belemmeren of ongevallen te veroorzaken kan gepaard gaan met een private ingebruikname van de openbare weg. Daardoor is het aangewezen 'onverminderd de toepassing van de politieverordening op de privatieve ingebruikneming van de openbare weg 19/03/1990' aan het artikel toe te voegen, in de veronderstelling dat deze verordening behouden wordt.⁵⁸

Deze bepaling kan evenzeer overlappen met hoger aangehaald Artikel 7.1 K.B. 1/12/1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (B.S. 09/12/1975), Artikel 551 Sw. en Artikel 13 Provinciaal reglement op de buurtwegen 24/11/1977. Indien er sprake zou zijn van overlapping kan deze bepaling niet worden toegepast. Bijgevolg is het aangewezen ook hier een

⁵⁸ Supra, bespreking van de Politieverordening op de privatieve ingebruikneming van de openbare weg
G.R. : 19 maart 1990, 74-75.

voorbehoud te maken. In dat geval zou een administratieve afhandeling mogelijk zijn.

Sectie 4. Verkoop van voedingsmiddelen gepaard gaande met de inname van de openbare weg

Politiereglement op de verkoop van voedingsmiddelen gepaard gaande met een inname van de openbare weg

G.R. 2.7.84 - in werking getreden op 6.7.84

Art. 1: Onverminderd de toepassing van de vigerende stedelijke reglementen die betrekking hebben op de inname van de openbare weg, is de fabricage van en de handel in voedingsmiddelen welke gepaard gaat met een inname van de openbare weg, verboden, tenzij daartoe een vergunning van het college van burgemeester en schepenen wordt bekomen.

Art. 2: Voor de toepassing van onderhavig reglement wordt onder het begrip 'openbare weg' het volgende verstaan :

" De openbare weg is dat gedeelte van het gemeentelijk patrimonium dat in hoofdzaak bestemd is voor het verkeer van personen en/of voertuigen en voor iedereen toegankelijk is binnen de bij de wetten, besluiten en reglementen bepaalde perken. Hij omvat tevens de installaties voor vervoer en distributie van goederen, energie en signalen, behoudens de bij de wetten, besluiten, reglementen en plannen van aanleg bepaalde uitzonderingen.

Hij omvat :

de verkeerswegen, met inbegrip van de berm en de trottoirs;
de openbare plaatsen ingericht als aanhorigheden van de verkeerswegen en onder meer bestemd voor het stationeren van voertuigen, voor tuinen, voor wandelparken en markten;
de installaties voor vervoer van distributie. "

Art. 3: De vergunning dient te worden aangevraagd minstens 15 dagen vóór de datum voor dewelke de standplaats wordt aangevraagd.

Art. 4: De vergunning dient op een goed zichtbare plaats aan de handelszaak, de installatie of kraam te worden uitgehangen tijdens de ganse duur van de verrichtingen.

Art. 5:

installatie of kraam op een goed zichtbare plaats korven of emmers te plaatsen van voldoende grootte en in voldoende aantal, ten minste twee, om er de door hun cliënteel benutte wegwerpartikelen in te bergen en te verzamelen. De vergunninghouders of hun aangestelden zijn ertoe gehouden deze korven tijdig en geregeld leeg te maken. Zij zijn er bovendien toe gehouden op een afstand van 10 meter rondom de verkoopplaats de openbare weg rein te houden wat betreft weggegooid verpakkingen en/of eetwaren.

Art. 6: ..

In geval van overtreding van onderhavige verordening alsmede van de op grond ervan getroffen uitvoeringsbesluiten, wanneer de minste vertraging gevaar oplevert, zijn de stedelijke politie, alsook de behoorlijk gemachtigde eetwaren- en vleesinspecteurs gerechtigd tot het treffen van ambtshalve maatregelen, kosten invorderbaar op eenvoudig vertoon van de factuur.

Art. 7: Overtreding van dit reglement wordt gesanctioneerd met administratieve sancties. (later nader te bepalen)

Artikel 6 bepaalt: *'De burgemeester wordt belast met de uitvoering van onderhavige verordening en is gerechtigd onmiddellijk over te gaan tot het treffen van alle gepaste maatregelen.'* Opheffing is aangewezen, gezien de Burgemeester o.b.v. Artikel 134ter en quater N.Gem.W. reeds over de nodige bevoegdheid beschikt om de vergunning te schorsen of tijdelijke sluiting te bevelen indien nodig.

Artikel 7 bepaalt: *'Onverminderd de toepassing van strengere straffen voorzien in de wetten, decreten, besluiten en reglementen m.b.t. voedingsmiddelen, worden de overtredingen van deze politieverordening evenals de niet-naleving van de voorwaarden van op grond van onderhavige verordening afgeleverde toelatingen, bestraft met een gevangenisstraf van minstens één dag en hoogstens zeven dagen, alsook met een geldboete van minstens een frank en hoogstens vijftwintig frank, of slechts met een enkele van die straffen. In geval van veroordeling zal de politierechtbank de overtreder tevens veroordelen de bij ambtshalve maatregel gedane uitgave terug te betalen op grond van een door het college van burgemeester en schepenen opgemaakte onkostenstaat.*

De verwijzing naar strengere straffen lijkt overbodig, zeker in het licht van de administratieve sanctie. Of het reglement nu gesanctioneerd wordt met politiestrafen of administratieve sancties, indien een hogere norm dezelfde gedraging sanctioneert, heeft de gemeente overig geen bevoegdheid en dient ze haar reglement aan te passen. De terugbetaling van de gemaakte kosten kan op deze manier echter niet afgedwongen worden door de politierechter.

Deel 7. Mobiliteit

Sectie 1. Voetgangers

Sectie 2. Taxidiensten

Sectie 3. Haven

Sectie 4. Bewegwijzering ten behoeve van bedrijven

Sectie 5. Publiciteit

Deel 8. Coördinatie

Coördinatiebesluit politieverordeningen
dient nog goedgekeurd te worden

- Politiereglement op de openbare rust en veiligheid
G.R.22.02.1998 – aangeplakt op 22.01.1998 – geldig vanaf 27.01.1998
- Politieverordening op het sluitingsuur van drankgelegenheden en het openhouden van die drankgelegenheden na het gewone sluitingsuur
G.R.21.03.1977
- Politiereglement op het plaatsen en gebruiken van de sleutelkoker
G.R.29.06.1993
- Politiereglement op de kamerwoningen
G.R.4.7.1990 – gewijzigd bij 20.12.94
- Politieverordening op de particuliere hulpverlening bij onheil
G.R.16.02.1981
- Politiereglement op de reinheid en de gezondheid in de gemeente
G.R.23.09.1998 – aangeplakt op 28.09.1998 – geldig vanaf 03/10/1998
- Verordening op het nummeren van woongelegenheden, gebouwen en percelen – de aangepaste tekst dient nog gestemd te worden en heft de verordening op het nummeren van woongelegenheden, gebouwen en percelen
G.R.18.02.1980 op
- Politiereglement op de verplichte aangifte van vrouwelijk dienstpersoneel tewerkgesteld in openbare inrichtingen van verbruik en vermaak
G.R.16.2.1948
- Aanvullende verordening op de uitoefening van de prostitutie – Goedkeuring
G.R.17.05.1993
- Politieverordening op het ophalen van huishoudelijke afvalstoffen
G.R. 18.11.1997
- Politiereglement betreffende het inzamelen van klein gevaarlijk afval
G.R. 17.5.1994
- Verordening houdende algemeen en tijdelijk verbod van slachting ten huize
G.R.16.02.1993
- Reglement van inwendig bestuur nopens de containerparken
Beslissing Raad van Bestuur 28.09.2001

- Algemeen politiereglement op de begraafplaatsen en de lijkbezorging
G.R.21.06.1999 – gewijzigd bij G.R.20.12.1999 en bij G.R.28.05.2001
- Politieverordening van de Burgemeester tot verbod van de verkoop of ter beschikkingstelling van lachgas
Besluit Burgemeester 24.07.1996 – bekrachtigd door G.R.26.08.1996
- Politiereglement op de stedelijke sport - en recreatiecentra - en plaatsen
G.R.19.11.90, gewijzigd door G.R.21.10.1991 en G.R.22.05.1995 - bepaalde artikels opgeheven door G.R.22.02.1999
- Politieverordening betreffende de beoefening van de hengelsport op de viswaters van de Stad Gent
G.R. 26.11.2001
- Politieverordening op de ontsmettingen
G.R.14.06.1926
- Politiereglement betreffende de aanplakking bij verkiezingen (moet nog gestemd worden)
- Verordening betreffende het onderzoek naar de reële verblijfplaats van personen of gezinnen op het grondgebied van de Stad Gent + huishoudelijk reglement
(G.R.10.09.1993)
- Politieverordening betreffende de uitvoering van werken – goedkeuring
G.R.03.12.1991
- Gemeentelijk reglement van inwendig bestuur inzake straatgeveltuintjes
G.R.15.10.1997
- Politiereglement betreffende de markten
G.R.25.01.1993
- Reglement van inwendige orde betreffende de markten
G.R.08.04.1992
- Bestek der voorwaarden voor het verlenen van staanplaatsen in concessie op de markten
G.R.08.04.1992
- Politieverordening op de groothandelsmarkt
G.R.15.2.1982
- Politieverordening op de privaatieve ingebruikneming van de openbare weg
G.R. : 19 maart 1990
- Politiereglement op de verkoop van voedingsmiddelen gepaard gaande met een inname van de openbare weg
G.R. 2.7.84 - in werking getreden op 6.7.84

Art. 3: Volgende reglementen worden expliciet opgeheven:

- Politieverordening waarbij de toegang tot danszalen, openbare bals en andere attractie-inrichtingen verboden wordt aan minderjarigen beneden 18 jaar
G.R.02.07.1945
- Politireglement gemeente Oostakker op het maskeren
G.R.27.03.1954
- Politieverordening inzake het vellen van hoogstammige bomen
G.R.15.1079, goedgekeurd bij K.B. 16.1.80 –
B.S.3.4.80
- Politieverordening op de dodenhuizen
G.R.05.08.1895